ISSN 2241-6021

ΚΟΝΤΡΑ

Η εργατική τάξη σταθερά στο στόχαστρο
ΣΕΛΙΔΑ 9

Μνημόνιο για πάντα!
ΣΕΛΙΔΑ 16

Συμφωνία ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ-τρόικας για την εκπαίδευση
ΣΕΛΙΔΑ 10

Κίνηση ασφαλισμένων

Καταρρέουν οι συριζαίικοι μύθοι
ΣΕΛΙΔΑ 9

Συνεχίζει την ψευδολογία ο Παππάς

Δεκάδες εκατομμύρια τα φέσια των καναλαρχών
ΣΕΛΙΔΑ 8

Ρύπανση Σαρωνικού

Κρύβουν τις εκθέσεις των επιστημόνων
ΣΕΛΙΔΑ 11

Η παγίδα της Ερντογανολογίας
ΣΕΛΙΔΑ 7

Η χαμένη τιμή του εμπόριου όπλων
ΣΕΛΙΔΑ 12

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ | 22ος χρόνος - αρ. φύλλου 943 - 16 Δεκέμβρη 2017 | www.eksegersi.gr

Πανηγυρίζουν για τα «αιώνια» μνημονιακά δεσμά!

Scripta...Verba...

Η επιτυχία του προγράμματος απαιτεί την ιδιοκτησία της μεταρρυθμιστικής ατζέντας από τις ελληνικές Αρχές. Η ελληνική κυβέρνηση, γι' αυτό τον λόγο, είναι έτοιμη να λάβει όποια μέτρα κριθούν απαραίτητα γι' αυτό τον σκοπό, δεδομένου ότι οι συνθήκες αλλάζουν. (...) Η επιτυχία του προγράμματος θα απαιτήσει τη διατηρήσιμη εφαρμογή των πολιτικών που έχουν συμφωνηθεί για πολλά χρόνια.

Επικαιροποιημένο Μνημόνιο

Κατά τα άλλα, η συριζαίικη προπαγάνδα επιμένει: «βγαίνουμε από τα Μνημόνια».

Μετά το καλοκαίρι του 2015 η κυβέρνηση του Αλέξη Τσίπρα προσπάθησε να βγάλει τα κάστανα από τη φωτιά και φαίνεται ότι θα τα βγάλει.

Π. Καρβούνης (αντιπρόσωπος της Κομισιόν στην Αθήνα)

Προσωπική άποψη; Οχι βέβαια. His masters' voice.

Συγκρατηθείτε παιδιά. Ούτε έχω σκεφθεί, ούτε βέβαια έχω συζητήσει με κανέναν το ενδεχόμενο να διεκδικήσω οποιαδήποτε Δημαρχία. Εχω πολλά ακόμα να κάνω στο Ποτάμι. Και μόλις χθες δημιουργήσαμε ένα καινούργιο Κίνημα.

Σταύρος Θεοδωράκης

Ποιοι διακινούν τέτοιες «πληροφορίες»; Εκείνοι που θέλουν να τον ξαποστείλουν στη δημαρχία, για ν' αδειάσει μια θέση στην Α' Αθήνας.

Ιδιαίτερα δραστήριος, κάποιες φορές ανυπόμονος και αυστηρός. Ωστόσο, ήταν εκείνος που είχε τη μεγαλύτερη υπομονή από όλους μας με τον Βαρουφάκη. Ολοι μας είχαμε ήδη για πολύ καιρό μπουχτίσει με τον άνθρωπο αυτόν, αλλά ο Ντεϊσελμπλούμ συνέχιζε να μιλάει μαζί του.

Βόλφγκανγκ Σόιμπλε

Πειράζει να προβλέψουμε ότι ο θείος Βόλφι έχει ήδη καπαρώσει κάποια θέση στην ΕΕ-Ευρωζώνη για τον ανιψιό Γερούν, που έχει μείνει χωρίς βουλευτική έδρα;

Οι πραξικοπηματίες είναι δυνατόν να επιστραφούν στην Τουρκία, μια χώρα που έχει καταργήσει τη θανατική ποινή. Δε γίνονται βασανιστήρια και πιστεύω ότι η ελληνική Δικαιοσύνη θα εισακούσει την έκκληση.

Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν

Υπάρχουν και μεγαλύτεροι ψεύτες από τον Τσίπρα. Αυτός δεν κραύγαζε ότι θα επαναφέρει τη θανατική ποινή; Οσο για τα βασανιστήρια στις τουρκικές φυλακές, τι να λέμε τώρα...

Η ΕΕ δεν μπορεί να αντέξει άλλα τέσσερα χρόνια μιας γερμανικής ευρωπαϊκής πολιτικής α λα Βόλφγκανγκ Σόιμπλε.

Μάρτιν Σουλτς

Να ξεχάσουμε ότι αυτά τα τέσσερα χρόνια το SPD συμμετείχε στην ίδια κυβέρνηση με τον Σόιμπλε;

ΡΙΠΕΣ

◆ Ακόμα μια αναθεώρηση του Μνημονίου κρατιέται από τη συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ επτασφράγιστο μυστικό ◆ Δε δημοσιοποίησε επίσημα το κείμενο, ως όφειλε ◆ Αυτό διέρρευσε (όπως και τις προηγούμενες φορές) από τις Βρυξέλλες ◆ Στα Αγγλικά, φυσικά, για να είναι απρόσιτο για τον πολύ κόσμο ◆ Ακόμα και αγγλομαθείς θα το παρατήσουν στη δεύτερη σελίδα, με τόσους τεχνικούς όρους που περιλαμβάνει ◆ Προσοχή στους δρόμους ◆ Εχουν πήξει στις μπετονιέρες κι οι οδηγοί τους ξεχαρμανιάζουν με γκαζιές και μπαντιλίκια ◆ Αναμενόμενο μετά από τόσα χρόνια απραξίας ◆ Τι ποιες μπετονιέρες; ◆ Στραβοί είστε; ◆ Δηλαδή μόνο η βουλευτίνα Καρακώστα τις βλέπει; ◆ Και μη μας πείτε ότι και ο κυρ-Αλέκος δε βλέπει ανθρώπους να ψάχνουν στα σκουπίδια ◆ Τι θέλετε να πείτε, δηλαδή, ότι οι συριζαίοι κατασκευάζουν fake news; ◆ Τι Μπαρουφάκης τι Πάκης ◆ Μόνο στη μόστρα διαφέρουν ◆ Ως προς τις μπαρούφες, ούνα φάτσα ούνα ράτσα ◆ Ποιο κόμμα ανακτά βουλευτές που έχασε; ◆ Το Ποτάμι φυσικά ◆ Ενας-ένας έφευγαν για το ΠΑΣΟΚ και τώρα πήγαν και οι υπόλοιποι να τους συναντήσουν ◆ Πραγματικό πλήγμα στο... γερασμένο, παλιό πολιτικό σύστημα ◆ «Η Ελλάδα ανακτά μέρα με την μέρα την χαμένη της κανονικότητα» ◆ Μωρή Ολγα (Γεροβασίλη), ποια είναι αυτή η κανονικότητα; ◆ Μετά την απόφαση για αναγόρευση του Ανθιμου σε επίτιμο διδάκτορα ◆ Η υλοποίηση της οποίας αναβλήθηκε για ευθετότερο χρόνο ◆ Το ΑΠΘ προσπαθεί να «γλυκάνει» την οργή ◆ Με τη φιλοξενία της παράστασης «Μη γαληνεύεις, καρδιά μου. Τραγούδα: Ποιητές της Οκτωβριανής Επανάστασης» ◆ Ανθιμος και Οκτωβριανή Επανάσταση! ◆ Μπρρρ! Οργανώνουν και μια ημερίδα με τίτλο «Το Θαύμα της Δημιουργίας της Ζωής» ◆ Από την οποία, όμως, απουσιάζει ως εισηγητής ο επίτιμος διδάκτωρ Ανθιμος ◆ Θα τον αντικαταστήσουν άραγε επάξια οι πέντε γιατροί και φυσικοί που θα κάνουν τις εισηγήσεις; ◆ «Εγώ και οι ανδρεϊκοί είμαστε άστεγοι», δήλωσε η Μιμή ◆ Σε εκπομπή της trash tv φυσικά ◆ Στον φυσικό της χώρο ◆ Αλήθεια, οι «ανδρεϊκοί» ποιοι να 'ναι, άραγε; ◆ Προκομμένος άνθρωπος αυτός ο υπουργός Οικονομίας Δ. Παπαδημητρίου ◆ Τόσα χρόνια στα ξένα, δούλεψε και κατάφερε να μαζέψει 2,7 εκατ. δολάρια ◆ Τα οποία, ως προκομμένος Ελληνας, τα επένδυσε σωστά και του αφήνουν σχεδόν μισό εκατομμύριο το χρόνο ◆ Κουράστηκε μια ζωή να μαζεύει λεφτά και να επενδύει ◆ Τον έφαγε ο νόστος ◆ Και στα γεράματα, γύρισε στην πατρίδα για να γίνει υπουργός της «πρώτη φορά Αριστεράς» ◆ Παρακαλώ, δε θέλω γέλια ◆ Ούτε επιχειρήματα του τύπου «το χούι να μαζεύεις λεφτά δεν κόβεται» ◆ Ξέρετε, ρε, τι θα πει διάθεση ανιδιοτελούς προσφοράς στην πατρίδα; ◆ «Δίκαιη δίκη» για τους τούρκους φυγάδες στρατιωτικούς υποσχέθηκε ο Τσίπρας ◆ Μα δεν πρόκειται να δικαστούν ◆ Ε και; ◆ Εχετε ακούσει τον όρο «παιδική χαρά»; ◆ Ο Κοντονής «τα 'χωσε» στους δικαστικούς, λέει, με το δικαίωμα της κριτικής που έχει ως πολίτης ◆ Δηλαδή θα μπορούσαμε κι εμείς, ως πολίτες, να μιλήσουμε από το βήμα της Ενωσης Εισαγγελέων; ◆ Η «σοσιαλίστρια» δήμαρχος του Παρισιού Αν Ιναλγκό κάλεσε τον Σβαρτσενέγκερ να πάρει μέρος σε διάσκεψη για το μέλλον του πλανήτη! ◆ Ο ακροδεξιός τέως κυβερνήτης της Καλιφόρνια «ξεπλένεται» ◆ Business as usual ◆

επί του πεζοδρομίου

Persona non grata ο Καμμένος για την τουρκική κυβέρνηση. Απαίτησαν να μην εμφανιστεί στο οπτικό πεδίο του Ερντογάν και η απαίτησή τους έγινε δεκτή. Ο Καμμένος δεν εμφανίστηκε πουθενά. Ούτε στο αεροδρόμιο, ούτε στον Αγνωστο Στρατιώτη, ούτε στο Μαξίμου που συναντήθηκαν οι αντιπροσωπίες, ούτε στο επίσημο δείπνο που παρέθεσε ο Πάκης, όπου ήταν... και η κουτσή Μαρία. Δεν παρέλειψε, πάντως, να τη σπάσει στον Ερντογάν. Εβαλε τους ευέλπιδες να τραγουδήσουν τον Εθνικό Υμνο στον Αγνωστο Στρατιώτη, συνοδεύοντας με «γκάρες» τη μελωδία που έπαιζε η μπάντα. Λεπτομέρεια: στην αντίστοιχη τελετή έξω από το προεδρικό μέγαρο ακούστηκε μόνο η μπάντα. Το άγημα των ευζώνων δεν τραγούδησε. Εκεί βλέπετε κάνει κουμάντο ο Πάκης, όχι ο Πάνος.

Γελάει ο κόσμος (και εκτός Ελλάδας) με τη φωτογραφία που τράβηξε στα Εξάρχεια ο Αρης Μεσσήνης του Γαλλικού Πρακτορείου. Ο ΜΑΤάς έχει βάλει τον συνάδελφό του να τον απαθανατίσει μπροστά στο φλεγόμενο οδόφραγμα. Με πλήρη εξάρτυση. Ποιος ξέρει τι την ήθελε τη φωτογραφία. Μάλλον αισθάνεται περήφανος για τη δουλειά που κάνει και φτιάχνει book με φωτογραφίες εν δράσει. Οπως οι μοντέλες.

Πριν από δέκα μέρες είχαν συναντηθεί στην Αγκυρα. Δε θα έχανε, όμως, την ευκαιρία ο Αβραμόπουλος να συναντηθεί με τον Ερντογάν και στην Αθήνα, για να δείξει ότι αυτός μπορεί και συνομιλεί άνετα μαζί του. Πήρε λοιπόν το πρώτο αεροπλάνο για την Αθήνα και πετάχτηκε μέχρι τη Μεγάλη Βρετανία για να συναντηθεί με τον παλιόφιλο Ταγίπ. Εκανε και δήλωση βγαίνοντας από το ξενοδοχείο: «Ευρισκόμενος κι εγώ στην Αθήνα, είχα την ευκαιρία να συναντηθώ για μια ακόμη φορά με τον Πρόεδρο Ερντογάν, με τον οποίον και συζητήσαμε τη συνεργασία ΕΕ-Τουρκίας στο μεταναστευτικό και σε θέματα ασφάλειας». Πόσο «συζήτησαν» φαίνεται από το γεγονός ότι η συνάντηση κράτησε μόνο μερικά λεπτά! Στην αυτοπροβολή ο Αβραμόπουλος είναι «μανούλα».

«Η κυβέρνηση παρεμβαίνει στη Δικαιοσύνη εδώ και ένα χρόνο, διότι είναι επαναστάτες» (οι δικαστές). Αντε τώρα εσύ να βρεις τι είχε στο μυαλό του ο συριζαίος βουλευτής Νίκος Μανιός. Τους «επαναστάτες» της χούντας; Τους επαναστάτες γενικά; Η ηλικία γενικά δεν είναι μειονέκτημα και τον Μανιό, άλλωστε, δεν τον έχουν πάρει και τα χρόνια. Απλά, είναι τέτοια η αλαζονεία του κυβερνητικού θιάσου που θεωρεί ότι ο καθένας μπορεί να λέει ό,τι του κατεβαίνει.

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Θα πρέπει, εάν δούμε πως δεν διασφαλίζεται η πρώτη κατοικία στο ύψος που έχει προσδιοριστεί από την κυβέρνηση και δούμε ότι το πράγμα ξεφεύγει, να γίνουν οι αναγκαίες εκείνες παρεμβάσεις έτσι ώστε να γίνει πράξη. Ακόμα κι αν δεν είναι κατανοητό από την πλευρά των δανειστών.

Πάνος Σκουρλέτης

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

16/12: Μπαχρέιν: Εθνική γιορτή, Μπανγκλαντές: Ημέρα νίκης (1971), Νεπάλ: Ημέρα συντάγματος (1962) 16/12/1967: Σύλληψη και κτηνώδης βασανισμός της φοιτήτριας Μ. Καλλέργη 16/12/1974: Θάνατος Κώστα Βάρναλη **16/12/1976: «Αγανακτισμένοι» αστυνομικοί σε συνεργασία με χουντικούς τραυματίζουν μαζικά δημοσιογράφους στην κηδεία του βασανιστή Ευάγγελου Μάλλιου** 16/12/1990: Δύο ρουκέτες εναντίον των γραφείων της ΕΟΚ (17 Ν) 16/12/1990: Ο Αυγουστίνος Καντιώτης αφορίζει τον σκηνοθέτη Θόδωρο Αγγελόπουλο 17/12: Κολομβία: Ημέρα ανεξαρτησίας (1819), Μπουτάν: Εθνική γιορτή **17/12/1954: Συγκρούσεις φοιτητών και αστυνομίας σε διαδήλωση για το κυπριακό (Θεσσαλονίκη), 51 τραυματίες** 17/12/1978: 39 βόμβες ακροδεξιών σε Αθήνα και Πειραιά ως «μνημόσυνο» για τον βασανιστή Μάλλιο, επτά περαστικοί τραυματίες 17/12/1981: Απαγωγή αμερικανού στρατηγού Τζέιμς Λι Ντόζιερ (Ερυθρές Ταξιαρχίες) 18/12: Ημέρα μετανάστη, Νίγηρας: Ημέρα δημοκρατίας (1958) 18/12/1924: Καθιέρωση του οκτάωρου (48ωρο εβδομαδιαίως) στην Ελλάδα 19/12/1990: Εκτέλεση ψυχίατρου Μάριου Μαράτου (Επαναστατική Αλληλεγγύη) 19/12/1994: Χτύπημα «Citibank» Χαλανδρίου (17Ν) 19/12/1999: Βόμβα στα γραφεία της «Texaco» (Επαναστατικοί Πυρήνες) **20/12/1922: Δημιουργία της Ενωσης Σοβιετικών Σοσιαλιστικών Δημοκρατιών από δεκατέσσερις δημοκρατίες** 20/12/1950: Σύλληψη Νίκου Μπελογιάννη 20/12/1962: Η Αλβανία αποχωρεί από την Κόμεκον 20/12/1968: Τρεις καταδίκες μελών της αριστερής οργάνωσης «29 Μάη» (Θεσσαλονίκη) **20/12/1973: Εκτέλεση ισπανού πρωθυπουργού Λουίς Καρρέρο Μπλάνκο (ΕΤΑ)** 20/12/2007: Απόπειρα αυτοκτονίας του πρώην γενικού γραμματέα του υπουργείου Πολιτισμού Χρήστου Ζαχόπουλου 21/12: Νεπάλ: Ημέρα ανεξαρτησίας-ένωσης (1923) **21/12/1900: Ο Λένιν εκδίδει την εφημερίδα «Ισκρα» (Γερμανία)** 21/12/1994: Βόμβα στη Β΄ ΔΟΥ Πειραιά (ΕΛΑ-1η Μάη) 22/12: Μεξικό: Ημέρα πένθους (1815) 22/12/1987: Δύο χιλιάδες άντρες των ΜΑΤ με επικεφαλής τον αρχηγό της ΕΛΑΣ Αρκουδέα, ισοπεδώνουν τις εγκαταστάσεις του ραδιοπομπού του δήμου Θεσσαλονίκης με μπουλντόζα, παρά τη συγκέντρωση 50.000 Θεσσαλονικέων, δεκαπέντε τραυματίες.

Στο πλευρό του Σιωναζισμού

«Έχει έρθει η ώρα οι Παλαιστίνιοι να αναγνωρίσουν το εβραϊκό κράτος και να αναγνωρίσουν το γεγονός ότι έχει πρωτεύουσα. Ονομάζεται Ιερουσαλήμ». Αποθρασυμμένος από την απόφαση του Τραμπ, ο επικεφαλής της σιωνιστικής οντότητας Μπενιαμίν Νετανιάχου αποκαλύπτει το ναζιστικό πρόσωπο του σιωνισμού. Από πότε έγινε εβραϊκό κράτος το Ισραήλ; Οχι από τότε που το αναγνώρισε ο ΟΗΕ, αλλά από τότε που οι σιωνιστές αισθάνθηκαν δυνατοί να εγκαθιδρύσουν ένα θεοκρατικό καθεστώς που θεωρεί τους Παλαιστίνιους-πολίτες αυτού του κράτους (προσοχή: δεν αναφερόμαστε στη Δυτική Οχθη και τη Λωρίζα της Γάζας, αλλά σ' αυτούς που χαρακτηρίζονται «Αραβες του Ισραήλ») πολίτες δεύτερης κατηγορίας.

Από πότε η Ιερουσαλήμ έγινε «πρωτεύουσα του εβραϊκού κράτους»; Από το 1967, όταν με τον πόλεμο των έξι ημερών οι σιωνιστές κατέλαβαν την Ανατολική Ιερουσαλήμ και έκτοτε τη διατηρούν υπό κατοχή. Το 1982, οι σιωνιστές ψήφισαν νόμο για να προσαρτήσουν την Ανατολική Ιερουσαλήμ. Η κίνηση αυτή είτε καταγγέλθηκε από τη λεγόμενη «διεθνή κοινότητα» είτε δεν αναγνωρίστηκε. Ο ΟΗΕ, όχι στα ψηφίσματά του του 1948, αλλά σε πρόσφατα ψηφίσματά του, αναγνωρίζει ότι η Ανατολική Ιερουσαλήμ είναι κατεχόμενη περιοχή. Για παράδειγμα, το Ψήφισμα 58/292 της γενικής συνέλευσης του ΟΗΕ στις 14 Μάη του 2004 αναφέρει: *«Επιβεβαιώνοντας επίσης το ψήφισμα 66/18 της 30ής Νοέμβρη 2011 και όλα τα ψηφίσματα σχετικά με το καθεστώς της Ιερουσαλήμ, έχοντας κατά νου ότι η διεθνής κοινότητα δεν αναγνωρίζει την προσάρτηση της Ανατολικής Ιερουσαλήμ, τονίζει την ανάγκη να βρεθεί τρόπος για την επίλυση μέσω διαπραγματεύσεων του καθεστώτος της Ιερουσαλήμ ως πρωτεύουσας δύο κρατών.*

Υπενθυμίζοντας τη συμβουλευτική γνωμοδότηση του Διεθνούς Δικαστηρίου της 9ης Ιούλη Νο 20043, επιβεβαιώνοντας το ψήφισμα 58/292 της 6ης Μάη 2004, στην οποία αναφέρει μεταξύ άλλων ότι η κατάσταση του κατεχόμενου παλαιστινιακού εδάφους από το 1967, συμπεριλαμβανομένης της Ανατολικής Ιερουσαλήμ, παραμένει μια στρατιωτική κατοχή και σύμφωνα με το Διεθνές δίκαιο και τα ψηφίσματα των Ηνωμένων Εθνών, ο παλαιστινιακός λαός έχει το αναμφισβήτητο δικαίωμα στην αυτοδιάθεση και στην άσκηση των κυριαρχικών δικαιωμάτων επί του εδάφους του».

Υπό το φως της διαχρονικής σιωνιστικής επιθετικότητας και της προκλητικότητας των τωρινών δηλώσεων του Νετανιάχου, μπορεί κανείς να θυμηθεί αυτό που έγραψε ο Τσίπρας τον Νοέμβρη του 2015 στο βιβλίο επισκεπτηρίων του προέδρου του Ισραήλ: *«Είναι μεγάλη μου τιμή να βρίσκομαι στην ιστορική σας πρωτεύουσα και να συναντώ τις εξοχότητές σας»* (στα αγγλικά: «With great honor to be in your historical capital and to meet your excellencies»). Ηταν μια δήλωση α λα Τραμπ, μια πισώπλατη μαχαιριά στο σώμα του παλαιστινιακού λαού που εδώ και δεκαετίες ματώνει για την εθνική του αποκατάσταση (με πρωτεύουσα την Ιερουσαλήμ, φυσικά).

Την εκδοχή της γκάφας δεν μπορούμε να τη δεχτούμε. Εντάξει, ο Τσίπρας δεν είναι... τέρας πολιτικής (και λοιπής) μόρφωσης. Ομως τα στοιχειώδη του Παλαιστινιακού τα γνωρίζει. Και σίγουρα σκέφτηκε τι θα γράψει στο επίσημο βιβλίο του αρχηγού του κράτους του Ισραήλ, γιατί αυτές οι αναφορές δεν είναι... λόγια που πετούν. Τα γραπτά μένουν. Ηταν λοιπόν μια συνειδητή επιλογή, αποτέλεσμα των επαφών με την αμερικάνικη και τη σιωνιστική διπλωματία. Ο Γιωργάκης έστησε την αμερικάνικης έμπνευσης «στρατηγική συμμαχία» Ελλάδας-Ισραήλ, ο Σαμαράς τη συνέχισε, ο Τσίπρας την ανέβασε ένα σκαλί παραπάνω. Αλλωστε, δεν υπάρχει έλληνας πρωθυπουργός που να έχει επισκεφτεί τόσες φορές το Ισραήλ όσες ο Τσίπρας.

Ο κυνισμός του Μηκυάρχη και τα πάθη των προσφύγων

ΗΝΔ αποκάλεσε «μνημείο ανευθυνότητας» τη δήλωση Μουζάλα στο Spiegel, ότι δεν μπορεί να εγγυηθεί ότι δε θα υπάρξει άλλος πρόσφυγας νεκρός από την κακοκαιρία στη Μόρια. Δε θα άφηνε να πάει χαμένη μια τέτοια ευκαιρία για άσκηση ανούσιας αντιπολίτευσης. Η οποία αβαντάρει και τα αιτήματα των δημάρχων και των «παραγόντων» του τουρισμού σε Λέσβο, Σάμο και Χίο.

Αλλοι μίλησαν για ειλικρίνεια του υπουργού που διαχειρίζεται μια πολύ δύσκολη κατάσταση και δεν έχει συνηθίσει να λέει ψέματα. Ο Μουζάλας μπορεί να έχει έχθρες στα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ, όμως έχει δημιουργήσει «φαν κλαμπ» ευρύτερα. Κι αν αναρωτιέστε για την αιτία αυτών των αντιφατικών συμπεριφορών, θυμηθείτε ότι ο Μουζάλας είναι άνθρωπος των ΜΚΟ κι όταν μιλάμε για ΜΚΟ μιλάμε για κονδύλια. Αυτό είναι το οξυγόνο τους κι όποιος τους βοηθάει να το εξασφαλίσουν είναι «δικός τους».

Ο Μουζάλας ούτε ειλικρινής ούτε ανεύθυνος είναι. Με τον κυνισμό του Μηκυάρχη μίλησε, ξεχνώντας ότι είναι υπουργός και πρέπει να προσέχει κάπως τα λόγια του. Ο Μηκυάρχης έχει μάθει να στήνει την τέντα του δίπλα σε εμπόλεμες ζώνες και να προσφέρει ιατρικές υπηρεσίες σ' έναν περιορισμένο αριθμό ανθρώπων. Με το κεφάλι κάνει τον απολογισμό του (απαραίτητο για να μπορέσει να βρει χρηματοδότηση από κράτη, διεθνείς οργανισμούς και ιδιώτες). Δε διαχειρίζεται τον πόλεμο, δε διαχειρίζεται καν τις συνέπειες του πολέμου. Διαχειρίζεται μόνο το «μαγαζί» του. Με τον ίδιο ακριβώς τρόπο αντιμετωπίζει τους πρόσφυγες ο Μουζάλας. Σαν τραγικό αποτέλεσμα ενός πολέμου, στο οποίο αυτός δεν μπορεί να προσφέρει παρά μόνο μερική και περιορισμένη ανακούφιση, ανάλογα με τα κονδύλια που έχει στη διάθεσή του. Οπως ακριβώς στις εμπόλεμες περιοχές μετρούν νεκρούς και ικανοποιούνται με το «τόσα μπορούμε τόσα κάνουμε», έτσι και στο Προσφυγικό ο Μουζάλας δηλώνει έτοιμος να μετρήσει νεκρούς. Κι έχει έτοιμη τη δικαιολογία: «είναι ένα πολύ σύνθετο και δύσκολο πρόβλημα και προσπαθούμε να το αντιμετωπίσουμε βήμα-βήμα».

Μόνο που η Λέσβος, η Χίος, η Σάμος δεν ανήκουν σε κάποια εμπόλεμη ζώνη. Και οι οικογένειες των προσφύγων δεν είναι στρατιώτες που έχουν ως καθημερινότητά τους τον κίνδυνο του θανάτου ή του ακρωτηριασμού. Είναι άμαχος πληθυσμός που τον έχουν πετάξει στη λάσπη, στη βρομιά, στο κρύο και στην έκθεση σε κάθε λογής αρρώστιες, την ίδια ώρα που διεκδικούν βραβεία για τον ανθρωπισμό τους! Και ο Μουζάλας διαχειρίζεται με εξουσιαστική απάθεια και κυνισμό αυτό το εγκληματικό καθεστώς, που επιβάλλει χιλιάδες πρόσφυγες και μετανάστες να παραμένουν εγκλωβισμένοι-φυλακισμένοι στην αθλιότητα των νησιωτικών καταυλισμών, χωρίς δυνατότητα να περάσουν στην ηπειρωτική Ελλάδα, επειδή οι ιμπεριαλιστικές δυνάμεις δε θέλουν κάποιοι απ' αυτούς να περάσουν στην επικράτειά τους (μέσω των κυκλωμάτων διακίνησης, που κάνουν χρυσές δουλειές).

Εννοείται πως η συμπόνια για τα πάθη των προσφύγων, που βάζουν μπροστά οι κάθε είδους «παράγοντες» των νησιών, είναι υποκριτική. Να «ξεφορτωθούν» τους πρόσφυγες θέλουν, είτε για να μην τους χαλάνε την τουριστική μόστρα είτε για να μη δημιουργούνται προβλήματα με τον ντόπιο πληθυσμό. Δεν μας απασχολεί η υποκρισία τους. Εμείς στρεφόμαστε ενάντια στην εγκληματική πολιτική του ελληνικού κράτους που συμπεριφέρεται σαν συνοριοφύλακας και χωροφύλακας της ΕΕ.

Ανερυθρίαστα ψέματα

Βγαίνοντας από τη συνάντηση με την τρόικα, στην οποία έκλεισε το θέμα του ξεπουλήματος της ΔΕΗ, ο Σταθάκης δήλωσε, μεταξύ των άλλων: *«Στη συμφωνία δεν υπάρχει καμία αναφορά σε πιθανή αστοχία του market test ή του διαγωνισμού»* (δελτίο Τύπου ΥΠΕΝ, 2.12.17). Ηθελε να αποφύγει τη συζήτηση για πώληση και υδροηλεκτρικών μονάδων, αν δεν πάει καλά το περιβόητο market test.

Στο Συμπληρωματικό Μνημόνιο, που διέρρευσε από τις Βρυξέλλες, διαβάζουμε: *«Λαμβάνοντας υπόψη την ανταπόκριση από το market test σχετικά με τις συγκεκριμένες δραστηριότητες εκποίησης, η Ελληνική Δημοκρατία,* ***ως προαπαιτούμενο****, θα υποβάλλει επισήμως* ***αναθεωρημένη****, αν χρειαστεί, και* ***τελική δεσμευτική προσφορά που θα κριθεί κατάλληλη*** *από τη DG COMP (Γενική Διεύθυνη Ανταγωνισμού της ΕΕ) για την αντιμετώπιση των ζητημάτων που ενδέχεται να προέκυψαν κατά το market test σε σχέση με το μερίδιο λιγνιτικών μονάδων και όλα τα συναφή περιουσιακά τους στοιχεία, που πρέπει να εκποιηθούν, έτσι ώστε η Επιτροπή να μπορέσει να εκδώσει δεσμευτική απόφαση δέσμευσης».*

Μ' άλλα λόγια, ο Σταθάκης είπε ψέματα. Οχι μόνο προβλέπεται τι θα γίνει σε απόφαση ολικής ή μερικής αποτυχίας του market test, αλλά αυτό που προβλέπεται είναι ότι μια γενική διεύθυνση της Κομισιόν θα υπαγορεύσει στην ελληνική κυβέρνηση το περιεχόμενο της νέας προσφοράς που πρέπει να κάνει.

Αυτό, όμως, δεν ήταν το μοναδικό ψέμα του Σταθάκη. Αναφερόμενος στους εργαζόμενους, είπε: *«Η διασφάλιση των θέσεων, των σχέσεων και συνθηκών εργασίας είναι αναπόσπαστο κομμάτι της συμφωνίας».* Τι προβλέπει το Συμπληρωματικό Μνημόνιο; *«Η εκποίηση θα χειριστεί επίσης τα ζητήματα των εργαζόμενων και άλλες ευαισθησίες όσο το δυνατόν πιο ομαλά»*! Βλέπετε σ' αυτό την παραμικρή δέσμευση για το επίπεδο της απασχόλησης και τις εργασιακές σχέσεις;

Θα παραβιάζαμε ανοιχτές θύρες αν λέγαμε ότι τους συριζαίους δεν πρέπει να τους πιστεύεις ούτε όταν σου λένε... τι μέρα είναι σήμερα. Το πολιτικό τους στιλ στηρίζεται στο ψέμα. Εκστομίζουν αδίστακτα και τα πιο χοντρά ψέματα, αδιαφορώντας αν αυτά θα διαψευστούν σύντομα.

Την ουρά στα σκέλια

Με το πρώτο φύσημα

Καλά τα πανηγύρια για τη συνεργασία των κοινοβουλευτικών ομάδων ΔΗΣΥ και Ποταμιού, καλή η κοινή πρόταση νόμου για τους πλειστηριασμούς και τον ΦΠΑ στα νησιά, αλλά για το ζήτημα της αντιαπεργιακής τροπολογίας (υποχρεωτική απαρτία 50%+1 για να ληφθεί απόφαση για απεργία από πρωτοβάθμιο σωματείο), ΠΑΣΟΚ και Ποτάμι έγιναν ξανά «από δυο χωριά χωριάτες».

Βλέπετε, το ΠΑΣΟΚ έχει ακόμα ρίζες στη συνδικαλιστική γραφειοκρατία (πρώτη δύναμη εξακολουθεί να είναι η ΠΑΣΚΕ) και αισθάνεται υποχρεωμένο να καταψηφίσει τη σχετική ρύθμιση, όταν την ξανακαταθέσει η κυβέρνηση. Αλλωστε, και επί συγκυβέρνησης Σαμαροβενιζέλων το ΠΑΣΟΚ κατάφερε να πείσει την τρόικα να μην επιμείνει σ' αυτή τη ρύθμιση, γιατί θα δημιουργήσει περισσότερα προβλήματα απ' αυτά που θα λύσει.

Αντίθετα, οι νεοφιλελέδες του Ποταμιού «πετάνε τη σκούφια τους» για κάτι τέτοια. Αισθάνονται μίσος για την ίδια την έννοια του συνδικαλισμού, ακόμα και όταν αυτός ασκείται από πιστούς στο σύστημα αστογραφειοκράτες συνδικαλιστές. Και δε θέλουν ν' αφήσουν τον «εκσυγχρονισμό» να τον διαχειρίζεται αποκλειστικά ο Κούλης. Οι περισσότεροι από δαύτους, βέβαια, θα φύγουν από το Κίνημα Αλλαγής και θα πάνε στη ΝΔ, όμως προς το παρόν ο Θεοδωράκης πρέπει να τους παίρνει υπόψη του. Ετσι, το Ποτάμι προσανατολίζεται στην υπερψήφιση της διάταξης. Το πολύ να πάει σε ψήφο κατά συνείδηση, για να αποδεσμευτούν όλοι και να ψηφίσει ο καθένας ό,τι γουστάρει.

Γεννηματά και Θεοδωράκης καταβάλλουν προσπάθεια να κρατηθεί χαμηλά το θέμα, για να μην τροφοδοτήσει την επικαιρότητα. Σ' αυτό διευκολύνονται και από το γεγονός ότι είναι ο «αριστερός» ΣΥΡΙΖΑ που εισηγείται την αντεργατική διάταξη, με τη σύμφωνη γνώμη και της ΝΔ, οπότε τα βέλη θα στραφούν ενάντια σ' αυτούς. Αναγκαστικά, όμως, όταν και οι βουλευτές του Ποταμιού (ή έστω κάποιοι απ' αυτούς) θα ψηφίσουν μαζί με τους ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ και τη ΝΔ, αδυνατίζει η προπαγάνδα του διαχωρισμού και από τον «ανεύθυνο λαϊκισμό» του ΣΥΡΙΖΑ και από τον «νεοφιλελευθερισμό» της ΝΔ, πάνω στην οποία προσπαθεί το ΠΑΣΟΚ να χτίσει το Κίνημα Αλλαγής. Οταν «κρυολογούν» με το πρώτο φύσημα του αέρα, φανταστείτε τι έχει να γίνει όταν ξεσπάσει θύελλα. Οταν θα βρεθούν μπροστά σε διλήμματα του τύπου: «μπαίνουμε σε κυβέρνηση Μητσοτάκη ή οδηγούμε τη χώρα σε νέες εκλογές για να κυβερνήσουμε μετά με τον ΣΥΡΙΖΑ»;

ΥΓ. Ο Κεγκέρογλου τοποθετήθηκε επικεφαλής της οργανωτικής επιτροπής για το συνέδριο του Κινήματος Αλλαγής. Πασοκάρα και τα μυαλά στα κάγκελα...

Brexit

Συμφωνία ανάγκης με βρετανικές υποχωρήσεις

Τελικά, η κατ' αρχήν συμφωνία μεταξύ ΕΕ και Βρετανίας για το Brexit επιτεύχθηκε, μετά από ατέλειωτες ώρες διαπραγματεύσεων που κατέληξαν σε μία σειρά από βρετανικές υποχωρήσεις, χωρίς όμως να πιαστούν τα σοβαρότερα ζητήματα-αγκάθια, όπως αυτό των εμπορικών σχέσεων μεταξύ των δύο πλευρών. Επρεπε να γίνει αυτή η συμφωνία για να ξεκινήσουν τα σκληρά παζάρια της δεύτερης φάσης που τώρα αρχίζει.

Το δεκαπεντασέλιδο κείμενο της κοινής έκθεσης των ευρωπαίων και βρετανών διαπραγματευτών δημοσιεύτηκε την Παρασκευή 8 Δεκέμβρη (https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/joint_report.pdf) και αποτελεί πλέον τη βάση για τις διαπραγματεύσεις που ξεκίνησαν στη σύνοδο κορυφής στις 14 Δεκέμβρη και θα αποτελέσουν την αρχή της δεύτερης φάσης. Μιας φάσης που ο Ντόναλντ Τουσκ περιέγραψε ως «σκληρή μάχη με τον χρόνο», που προϋποθέτει ενότητα των μελών της ΕΕ για να πετύχει τους στόχους της. Ο ίδιος χαρακτήρισε μέτρια την πρόοδο που έχει επιτευχθεί μέχρι σήμερα. Από τη μεριά του, ο επικεφαλής διαπραγματευτής της ΕΕ, Μισέλ Μπαρνιέ, υποστήριξε ότι δεν υπάρχει καμία πιθανότητα να καταλήξουν σε εμπορική συμφωνία για τις μελλοντικές σχέσεις μεταξύ Βρετανίας και ΕΕ πριν από τον Μάρτη του 2019, ημερομηνία-ορόσημο που σηματοδοτεί την έξοδο της Βρετανίας.

Τι περιλαμβάνει η κατ' αρχήν συμφωνία; Πρώτα απ' όλα, συμφωνήθηκε η κατοχύρωση των δικαιωμάτων των ευρωπαίων πολιτών στη Βρετανία και των Βρετανών στις χώρες της ΕΕ, οι οποίοι θα εξακολουθήσουν να έχουν το δικαίωμα διαμονής και μετά το Brexit. Για την κατοχύρωση των δικαιωμάτων των πολιτών, σύμφωνα με το άρθρο 38 της συμφωνίας, τα βρετανικά δικαστήρια θα πρέπει να λαμβάνουν δεόντως υπόψη τις σχετικές αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου, που αποτελεί τον κύριο ερμηνευτή της ευρωπαϊκής νομοθεσίας. Στο πλαίσιο αυτό, θα δημιουργηθεί ένας μηχανισμός βάσει του οποίου τα βρετανικά δικαστήρια θα απευθύνονται στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο σε περίπτωση ασαφών υποθέσεων, για τα επόμενα οκτώ χρόνια μετά από την αποχώρηση της Βρετανίας από την ΕΕ. Με τον τρόπο αυτό, η υπόσχεση των οπαδών του Brexit για πλήρη αποδέσμευση από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο πάει περίπατο. Πάντως, η διατύπωση είναι γραμμένη έτσι που μπορεί να οδηγήσει σε τριβές μεταξύ της βρετανικής Δικαιοσύνης και του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου στο μέλλον, σε περίπτωση ασυμφωνίας μεταξύ τους.

Το δεύτερο θέμα που συμφωνήθηκε ήταν αυτό της Ιρλανδίας. Στην κοινή έκθεση αναφέρεται ότι θα αποφευχθούν τα «σκληρά σύνορα» μεταξύ Βόρειας και Νότιας Ιρλανδίας (δηλαδή εφαρμογή ελέγχων και φυσικών εμποδίων στα σύνορα) κι ότι θα εξακολουθήσει να ισχύει η συμφωνία

του Μπέλφαστ, που επιτεύχθηκε τη Μεγάλη Παρασκευή του 1998. Ηταν η συμφωνία μεταξύ Βρετανίας, Ιρλανδίας και οκτώ πολιτικών κομμάτων της Βόρειας Ιρλανδίας (μεταξύ των οποίων και το Σιν Φέιν το πολιτικό σκέλος του IRA), η οποία σηματοδότησε το τέλος των συγκρούσεων και την αποδοχή ότι η Βόρεια Ιρλανδία αποτελεί βρετανικό έδαφος, με ταυτόχρονη αποδοχή της ελευθερίας των Βορειοϊρλανδών να αποκαλούνται Βρετανοί ή Ιρλανδοί κατά συνείδηση. Η συμφωνία αυτή οριοθέτησε τις σχέσεις των δύο χωρών (Ιρλανδίας και Βρετανίας).

Τα παραπάνω, όμως, όπως αναφέρει η συμφωνία, δεν αναιρούν το γεγονός ότι το σύνολο της Βρετανίας (συμπεριλαμβανομένης της Βόρειας Ιρλανδίας) θα αποχωρήσει από την τελωνειακή ένωση και την ενιαία αγορά. Το πώς θα αποφευχθούν τα «σκληρά σύνορα» δεν είναι ακόμα ξεκάθαρο και αφήνεται για την δεύτερη φάση των διαπραγματεύσεων. Πάντως, η Βρετανία υποχρεούται να καταθέσει τις προτάσεις της για το πώς θα επιτευχθεί η προστασία της συνεργασίας Βόρειας και Νότιας Ιρλανδίας. Αν δεν υπάρξουν συμφωνημένες λύσεις, τότε η Βρετανία θα πρέπει να συμμορφωθεί με τους κανόνες της τελωνειακής ένωσης και της ενιαίας αγοράς που προστατεύουν τη συνεργασία Βόρειας και Νότιας Ιρλανδίας και τα συμφέροντα της οικονομίας του νησιού καθώς και την προάσπιση της συμφωνίας του 1998. Αυτή η διατύπωση, που αναφέρεται στο άρθρο 49 της συμφωνίας, παρερμηνεύτηκε από κάποιους βιαστικούς δημοσιογράφους στον ελληνικό Τύπο, που υποστήριξαν ότι αποτελεί δέσμευση της Βρετανίας να τηρήσει για πάντα τους κανόνες της ενιαίας αγοράς, αναιρώντας το γεγονός ότι δε θα είναι πλέον μέλος της. Αν διαβάσει όμως κανείς το συγκεκριμένο άρθρο, θα διαπιστώσει ότι δεν πρόκειται περί αυτού, αλλά για μία διακήρυξη αρχών πάνω στο ζήτημα της οικονομικής συνεργασίας μεταξύ Βόρειας και Νότιας Ιρλανδίας, που έχει όμως πολλά κενά. Χαρακτηριστική είναι η ανακοίνωση του Συνδέσμου Βρετανών Βιομηχάνων (CBI): *«Η ΕΕ εξακολουθεί να δηλώνει ότι η Βρετανία θα πρέπει να φέρει λύσεις στο ζήτημα των ιρλανδικών συνόρων. Ο CBI είναι ξεκάθαρος, ότι οι λύσεις για τα τελωνεία που έχουν προταθεί μέχρι σήμερα δεν επιτυγχάνουν το στόχο να αποφευχθεί η σκλήρυνση των συνόρων»* (http://www.cbi.org.uk/insight-and-analysis/the-business-view-of-brexit-progress/).

Το τρίτο ζήτημα που συμφωνήθηκε ήταν η δέσμευση ότι η Βρετανία θα εξακολουθήσει να εισφέρει στον προϋπολογισμό της ΕΕ, τόσο το 2019 όσο και το 2020, καθώς και να πληρώνει τις υποχρεώσεις της για συντάξεις. Συγκεκριμένο ποσό δεν καθορίστηκε, αλλά τέθηκαν κάποιες αρχές για τον τρόπο υπολογισμού του, που ο «Γκάρντιαν» θεωρεί ότι οδηγούν σε ένα ποσό της τάξης των 50 δισ. στερλίνων (δηλαδή γύρω στα 56 δισ. ευρώ).

Οι πρώτες τριβές άρχισαν λίγες μέρες μετά από την υπογραφή της κατ' αρχήν συμφωνίας. Ο ισχυρισμός του υπουργού Brexit της Βρετανίας, Ντέιβιντ Ντέιβις, το περασμένο Σαββατοκύριακο, ότι οι βρετανικές υποχωρήσεις αποτελούν απλά μία δήλωση προθέσεων και όχι κάποιες συμφωνημένες αρχές, προκάλεσαν την οργή του επικεφαλής διαπραγματευτή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για το Brexit, Γκι Φερχόφστατ, που δήλωσε ότι οι δηλώσεις του Ντέιβις τραυμάτισαν την εμπιστοσύνη και θα προκαλέσουν τη σκλήρυνση των θέσεων των Βρυξελλών. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο από τη μεριά του, αν και ενέκρινε με συντριπτική πλειοψηφία την κοινή έκθεση προόδου των συνομιλιών για το Brexit (556 υπέρ έναντι 62 κατά), προτείνοντας στη σύνοδο κορυφής να κηρύξει την έναρξη της δεύτερης φάσης των συνομιλιών, έσπευσε να στηλιτεύσει τις δηλώσεις του Ντέιβις και να σημειώσει ακόμα ότι εκκρεμούν πέντε ζητήματα προκειμένου να δώσει τη συγκατάθεσή του στην τελική συμφωνία. Τα ζητήματα αυτά είναι: *«1. Η μελλοντική διασφάλιση όλων των δικαιωμάτων των πολιτών και στις δύο πλευρές. 2. Η εφαρμογή μιας διαφανούς διοικητικής διαδικασίας για τους πολίτες της ΕΕ και του Ηνωμένου Βασιλείου που υποβάλλουν αίτηση για να λάβουν καθεστώς μόνιμου κατοίκου 3. Οι αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου για τα δικαιώματα των πολιτών πρέπει να είναι δεσμευτικές, ενώ χρειάζεται να καθοριστεί και ο ρόλος του διαμεσολαβητή που θα ενεργεί με βάση τις καταγγελίες των πολιτών. 4. Η διασφάλιση του δικαιώματος ελεύθερης κυκλοφορίας των πολιτών του Ηνωμένου Βασιλείου που διαμένουν επί του παρόντος στα κράτη μέλη της ΕΕ και 5. Η υλοποίηση όλων των δεσμεύσεων του Ηνωμένου Βασιλείου για τη Βόρεια Ιρλανδία».*

Από την πλευρά της, η Μέι αντιμετωπίζει πρόβλημα στο εσωτερικό του κόμματός της, με τους βουλευτές της να την υποχρεώνουν να αποδεχτεί τη σύσταση επιτροπής ελέγχου από μερίδα βουλευτών του κόμματός της πάνω στο θέμα της ένταξης της ευρωπαϊκής νομοθεσίας στη βρετανική. Από την άλλη, οι καπιταλιστές (CBI) εξακολουθούν να θεωρούν ως κύριο ζήτημα την εξασφάλιση ότι τα βρετανικά προϊόντα θα εξακολουθήσουν να εξάγονται στην ευρωπαϊκή αγορά απρόσκοπτα, υποστηρίζοντας ότι παρά την όποια πρόοδο προς αυτή την κατεύθυνση, η πρόοδος είναι κατώτερη των προσδοκιών τους, ειδικά στα ζητήματα των εγκρίσεων και των αδειών, ενώ παραμένει αβέβαιο πόσο θα διαρκέσουν οι μεταβατικές συμφωνίες.

Καλά κρατούν οι πολεμικές μπίζνες στη Μέση Ανατολή

Συμφωνία μαμούθ υπέγραψε το Κατάρ με τη Βρετανία για την αγορά 24 πολεμικών αεροσκαφών, αξίας 8 δισ. δολαρίων. Είναι η μεγαλύτερη παραγγελία πολεμικών αεροσκαφών του Κατάρ την τελευταία δεκαετία. Η συμφωνία συνοδεύεται από εκπαίδευση και στενότερη συνεργασία μεταξύ της καταριανής πολεμικής αεροπορίας και της βρετανικής (RAF), έτσι ώστε να ενισχυθεί η πολεμική ετοιμότητα του καταριανού στρατού στη Μέση Ανατολή, όπως δήλωσε ο υπουργός Πολέμου της Βρετανίας, Γκάβιν Γουίλιαμσον.

Εκτός της παραπάνω συμφωνίας, το Κατάρ δήλωσε την περασμένη Πέμπτη, ότι σκοπεύει να αγοράσει και 12 γαλλικά πολεμικά αεροσκάφη, αξίας 1 δισ. δολαρίων. Οπως καταλαβαίνετε, το χρήμα ρέει άφθονο στη μεγαλύτερη πολεμική αγορά του κόσμου, που είναι εδώ και πολλά χρόνια η Μέση Ανατολή.

Η διακοπή των διπλωματικών σχέσεων πέντε αραβικών χωρών με το Κατάρ, που έγινε εδώ και μήνες με πρωτοβουλία της Σαουδικής Αραβίας, με πρόσχημα ότι το Κατάρ υποθάλπει την «τρομοκρατία», έδωσε χώρο στις ευρωπαϊκές πολεμικές βιομηχανίες να αναπτύξουν το δικό τους εμπόριο του θανάτου και στα ιμπεριαλιστικά κράτη της Ευρώπης να διεισδύσουν στην αγορά ενός παραδοσιακού συμμάχου των ΗΠΑ, όπως είναι το Κατάρ. Εκτός από τη Βρετανία και τη Γαλλία, η Γερμανία έχει ήδη δραστηριοποιηθεί στον τομέα αυτό, καθώς το Κατάρ και η Σαουδική Αραβία αποτελούν τους μεγαλύτερους αποδέκτες γερμανικών όπλων στη Μέση Ανατολή.

Οι πολεμικές μπίζνες κατείχαν και εξακολουθούν να κατέχουν την πρώτη θέση στις προτεραιότητες των ιμπεριαλιστικών χωρών, ανεξάρτητα από τα «ειρηνιστικά» κηρύγματα που κάνουν για να αποκοιμίσουν τον κοσμάκη!

Ρουφιανιλίκι για λογαριασμό

Στην εποχή του «σεβασμού» στα ατομικά δικαιώματα και της «προστασίας» των ατομικών δεδομένων, που φυσικά είναι μόνο στα λόγια, αποκαλύφθηκε ότι πέντε μεγάλες εταιρίες πλήρωναν το ρουφιανιλίκι για να κατασκοπεύουν αγωνιστές κινημάτων, είτε πολιτικών είτε περιβαλλοντικών. Μεταξύ των εταιριών αυτών είναι οι «ευυπόληπτες» British Airways, Royal Bank of Scotland, Caterpillar και Porsche!

Σκοπός τους, ο έλεγχος αυτών των ατόμων σε θέματα που επηρεάζουν τις επιχειρηματικές τους δραστηριότητες, όπως αποκάλυψε την περασμένη Τρίτη η βρετανική εφημερίδα «Γκάρντιαν», βάσει εγγράφων που καλύπτουν μια περίοδο οκταετίας (2003-11), τα οποία διέρρευσαν πρόσφατα σε συνεργασία με το γραφείο ερευνητικής δημοσιογραφίας (https://www.theguardian.com/world/2017/dec/12/surveillance-firms-spied-on-campaign-groups-for-big-companies-leak-shows και https://www.thebureauinvestigates.com/stories/2017-12-13/hidden-world-of-private-spies).

Ενας από τους στόχους των εταιριών ήταν η οικογένεια της γνωστής 23χρονης αμερικανίδας αγωνίστριας Ρέιτσελ Κόρι, που δολοφονήθηκε το 2003 από ισραηλινή μπουλντόζα, κατά τη διάρκεια διαδηλώσεων ενάντια στις κατεδαφίσεις παλαιστινιακών κατοικιών από το Ισραήλ στην πόλη Ράφα στη Λωρίδα της Γάζας. Πώς θα μπορούσε η οικογένεια Κόρι να πλήξει τα συμφέροντα των εταιριών; Ο «Γκάρντιαν» αναφέρει ότι αυτό σχετίζεται με τη δολοφονία της Κόρι, γιατί η μπουλντόζα που συνέθλιψε το σώμα της ήταν της

Η Ιερουσαλήμ είναι πρωτεύουσα της Παλαιστίνης

Συνεχίζονται ακατάπαυστα οι διαδηλώσεις και οι συγκρούσεις της παλαιστινιακής νεολαίας με τον ισραηλινό στρατό κατοχής στη Δυτική Οχθη, στη Λωρίδα της Γάζας και στην Ανατολική Ιερουσαλήμ, παρά την κτηνώδη καταστολή των σιωνιστών.

Σύμφωνα με στοιχεία της παλαιστινιακής Ερυθράς Ημισελήνου, μέχρι την Τρίτη 12 Δεκέμβρη, οι τραυματίες από τις συγκρούσεις είχαν φτάσει τους 1.795 στη Δυτική Οχθη και στη Γάζα, ενώ οι νεκροί τους τέσσερις, όλοι στη Γάζα. Οι δύο από τους νεκρούς Παλαιστίνιους ήταν διαδηλωτές που σκοτώθηκαν από ισραηλινά πυρά μέσα στη νεκρή ζώνη στα σύνορα της Γάζας με το Ισραήλ την Παρασκευή 8 Δεκέμβρη, ενώ οι άλλοι δύο ήταν μαχητές του ένοπλου σκέλους της Χαμάς, που σκοτώθηκαν από βόμβα του ισραηλινού στρατού εναντίον στρατιωτικών εγκαταστάσεων των Ταξιαρχιών Ιζεντίν Αλ Κασάμ τα ξημερώματα του Σαββάτου 9 Δεκέμβρη.

Την Παρασκευή 8 Δεκέμβρη, ισραηλινά μαχητικά αεροσκάφη βομβάρδισαν κατοικημένες περιοχές στη Λωρίδα της Γάζας, τραυματίζοντας περισσότερους από 25 παλαιστίνιους αμάχους, ανάμεσά τους έξι παιδιά. Εκπρόσωπος του ισραηλινού στρατού δήλωσε ότι το χτύπημα έγινε σαν αντίποινα για πυραύλους που εκτοξεύτηκαν από τη Γάζα με στόχο την ισραηλινή πόλη Σντερότ.

Οι σιωνιστές έχουν επιβάλει στρατιωτικό νόμο στην Ανατολική Ιερουσαλήμ, καταστέλλοντας ανελέητα όλες τις διαδηλώσεις

που γίνονται στην πόλη. Ταυτόχρονα, εκατοντάδες ισραηλινοί μπάτσοι κάνουν συνέχεια ελέγχους και προσαγωγές παλαιστίνιων κατοίκων και έχουν απαγορεύσει ουσιαστικά τη χρήση της παλαιστινιακής σημαίας, συλλαμβάνοντας όποιον τη φέρει. Παράλληλα, ο ισραηλινός στρατός έχει εξαπολύσει ένα κύμα συλλήψεων όχι μόνο κατά τη διάρκεια των διαδηλώσεων, αλλά εισβάλλοντας στα σπίτια όσων Παλαιστίνιων της Δυτικής Οχθης βρίσκονται στις λίστες υπόπτων του. Δεκάδες στελέχη της Χαμάς, της Φατάχ και της Τζιχάντ έχουν συλληφθεί, ανάμεσά τους πρώην πολιτικοί κρατούμενοι και ένα μέλος του Παλαιστινιακού Νομοθετικού Συμβουλίου.

Την Τρίτη 12 Δεκέμβρη, οι δεσμοφύλακες της ισραηλινής φυλακής Χανταρίμ, πέταξαν στην απομόνωση τον Μαρουάν Μπαργούθι, ιστορικό ηγετικό στέλεχος της Φατάχ, μετά τη δημοσίευση δήλωσής του που καταδικάζει την απόφαση Τραμπ να αναγνωρίσει την Ιερουσαλήμ σαν πρωτεύουσα του Ισραήλ και καλεί τον παλαιστινιακό λαό να αντισταθεί.

Πλέον, ο ισραηλινός στρατός έχει βάλει στο στόχαστρο και τους δημοσιογράφους και φωτορεπόρτερ που καλύπτουν τις διαδηλώσεις, τραυματίζοντας αρκετούς με πλαστικές σφαίρες. Παράλληλα, οι ισραηλινοί

στρατιώτες δε διστάζουν να απαγάγουν μέχρι και τραυματισμένους διαδηλωτές μέσα από τα παλαιστινιακά ασθενοφόρα που τους μεταφέρουν σε κάποιο νοσοκομείο.

Ογκώδεις διαδηλώσεις αλληλεγγύης σαρώνουν όλη τη Μέση Ανατολή, τη Βόρεια Αφρική και την Ασία. Χιλιάδες διαδηλωτές πολιόρκησαν την αμερικάνικη πρεσβεία στην Βυρηττό και παρά τα αυστηρά μέτρα αποκλεισμού της από τη λιβανέζικη αστυνομία, εκατοντάδες διαδηλωτές, κατάφεραν να διασπάσουν τον αστυνομικό κλοιό, ύστερα από σκληρές συγκρούσεις, και να προσεγγίσουν το κτίριο σε απόσταση αναπνοής.

Παράλληλα, ο Ερντογάν επιχειρεί να ενισχύσει το ρόλο του σαν ηγέτη περιφερειακής εμβέλειας, διοργανώνοντας στην Ιστανμπούλ το συνέδριο του Οργανισμού Ισλαμικής Συνεργασίας, που αποφάσισε να ανακηρύξει την Ανατολική Ιερουσαλήμ σαν πρωτεύουσα του Κράτους της Παλαιστίνης. Βέβαια, όλα αυτά δεν είναι παρά διακηρύξεις που ελάχιστη χρησιμότητα έχουν για τον παλαιστινιακό λαό που στενάζει κάτω από την σιωναζιστική μπότα. Ανακοινώσεις χωρίς κανένα πρακτικό αντίκρυσμα, από έναν φορέα που μέχρι πρότινος δεν έδινε δεκάρα για τον αγώνα του παλαιστινιακού λαού, ενώ τα περισσότερα μέλη του διατηρούν άριστες σχέσεις με τον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό. Οσο η αντιβία του παλαιστινιακού λαού μένει στον πετροπόλεμο και στις μολότοφ, ο ΟΙΣ δεν θα έχει κανένα πρόβλημα να στηρίζει σε επίπεδο δηλώσεων, αν όμως οι Παλαιστίνιοι πάρουν τα όπλα και αρχίσουν να υπάρχουν απώλειες και από την μεριά των σιωνιστών, τότε ακόμα και αυτή η στήριξη, που δόθηκε υπό την πίεση των λαών των χωρών μελών του ΟΙΣ, γρήγορα θα εξαφανιστεί. Τρανταχτό παράδειγμα η εκκωφαντική σιωπή του ΟΙΣ κατά την τελευταία σιωνιστική εισβολή στην Γάζα με τους δεκάδες χιλιάδες τραυματίες και τους 2.500 νεκρούς Παλαιστίνιους.

Στο Συμβούλιο του ΟΙΣ, ο Αμπάς δήλωσε ότι η Παλαιστινιακή Αρχή δεν πρόκειται να δεχτεί ξανά τους Αμερικάνους σαν διαμεσολαβητές στην ειρηνευτική διαδικασία. Χωρίς αμφιβολία, ο Αμπάς σύρθηκε στο να σηκώσει κάποιο ανάστημα στους αμερικάνους πάτρωνές του, αποκλειστικά σε επίπεδο δηλώσεων, αναγνωρίζοντας ότι αν δεν έκανε κάτι τέτοιο θα είχε τελειώσει πολιτικά την ίδια στιγμή. Η συνεργασία ασφαλείας με τους σιωνιστές παραμένει στο απυρόβλητο, ενώ ο ισραηλινός στρατός αλωνίζει στη Δυτική Οχθη υπό τα απαθή βλέμματα των μπάτσων της ΠΑ.

Ταυτόχρονα, το Ιράν σηκώνει τους τόνους της αντιπαράθεσης, με τον διοικητή του τμήματος επιχειρήσεων στο εξωτερικό των Φρουρών της Επανάστασης, του στρατιωτικού τμήματος που συμμετέχει στον πόλεμο της Συρίας στο πλευρό του Ασαντ, να δηλώνει ότι το Ιράν είναι έτοιμο να στηρίξει της δυνάμεις της ισλαμικής αντίστασης στην Παλαιστίνη, εννοώντας τη Χαμάς και την Τζιχάντ, ενώ η ιρανική βουλή κάλεσε τις μουσουλμανικές χώρες να περιορίσουν τους οικονομικούς τους δεσμούς με τις ΗΠΑ.

Στο ίδιο μήκος κύματος κινήθηκε και η Χεζμπολά που κάλεσε στην κατάρτιση ενός σχεδίου αντιπαράθεσης με το Ισραήλ. Τη Δευτέρα 11 Δεκέμβρη, ο ηγέτης της Χεζμπολά, Χασάν Νασράλα, δήλωσε ότι η οργάνωση και οι σύμμαχοί της στην ευρύτερη περιοχή θα εστιάσουν εκ νέου τη δράση τους στην Παλαιστινιακή Υπόθεση, τώρα που ο πόλεμος στη Συρία φαίνεται να οδεύει προς στο τέλος του και η οργάνωση μπορεί να αποσύρει πολλούς από τους μαχητές της από το μέτωπο.

πολυεθνικών

γνωστής εταιρίας Caterpillar. Η οικογένεια Κόρι υπέβαλε μήνυση στην Caterpillar με την κατηγορία ότι προμηθεύει εξοπλισμό στον ισραηλινό στρατό, ο οποίος τον χρησιμοποιεί για να διεξάγει εγκλήματα πολέμου, όπως η κατεδάφιση κατοικιών αμάχων στα κατεχόμενα παλαιστινιακά εδάφη. Η μήνυση φυσικά απορρίφθηκε από τα αμερικάνικα δικαστήρια το 2007, με το αιτιολογικό ότι δεν είναι αρμόδια να αποφασίσουν για την υπόθεση αυτή! Ομως η Caterpillar, για να έχει το κεφάλι της ήσυχο, προσέλαβε την εταιρία C2i, για να συλλέξει πληροφορίες. Η τελευταία κατάφερε να υποκλέψει συνομιλία, στα πλαίσιο τηλεδιάσκεψης της μητέρας της Κόρι με 70 άτομα που υποστήριζαν τη δικαστική μάχη της οικογένειας, εννιά μέρες μετά από την απόρριψη της μήνυσης από τα αμερικάνικα δικαστήρια. Με τον τρόπο αυτό, η εταιρία κατάφερε να μάθει όλες τις λεπτομέρειες για το σχεδιασμό της τακτικής που θα ακολουθούσε η οικογένεια στο πλαίσιο της δικαστικής μάχης με την εταιρία!

Η Caterpillar φυσικά αρνήθηκε να δώσει το οποιοδήποτε στοιχείο στους δημοσιογράφους που την ρώτησαν, υποστηρίζοντας ότι είναι πάγια τακτική της να μη σχολιάζει εμπορικές συμφωνίες! Τέτοια ήταν για την Caterpillar η συμφωνία για το ρουφιανιλίκι που έκανε με την C2i.

Το παράδειγμα της Caterpillar είναι ένα μόνο από τα πολλά περιστατικά στα οποία εμπλέκονται «αξιοσέβαστες» εταιρίες που αποτελούν πρότυπα «υγιούς επιχειρηματικότητας» ανά τον πλανήτη. Σύμφωνα με το δημοσίευμα του «Γκάρντιαν», η αστυνομία ισχυρίζεται ότι έχει λιγότερους μυστικούς αστυνομικούς που έχουν διεισδύσει σε πολιτικές ομάδες, σε σχέση με τις εταιρίες! Δεν μπορούμε φυσικά να γνωρίζουμε την αλήθεια αυτού του ισχυρισμού, όμως είναι ενδεικτικός της έκτασης που έχει το ρουφιανιλίκι για λογαριασμό άμεσα των καπιταλιστών.

Εκτός από ηλεκτρονικές παρακολουθήσεις, οι εταιρίες προσλαμβάνουν ρουφιάνους για να διεισδύσουν σε κινήματα με χαλαρή οργανωτική σύνθεση, βοηθώντας στην οργάνωση εκδηλώσεων με στόχο την πρόσβαση σε email, εσωτερικά κείμενα και άλλο ενημερωτικό υλικό, που θα μπορούσε να δώσει χρήσιμες πληροφορίες στις εταιρίες για να αντιμετωπίσουν όχι μόνο δικαστικές διαμάχες, αλλά και διαδηλώσεις που θα έβλαπταν τα συμφέροντά τους.

Ας έχουμε, λοιπόν, υπόψη μας ότι οι παρακολουθήσεις εξακολουθούν να αποτελούν πρώτη προτεραιότητα του συστήματος και γι' αυτό οι κανόνες προστασίας του κινήματος από το ρουφιανιλίκι δε θα πρέπει να υποτιμούνται από κανέναν.

Από τη Τζαμάικα στην Κένυα και από τον Go Ko στον Ko Ko

Γελάγαμε τη δεκαετία του '80 με τα ακατανόητα αρτικόλεξα που εισήγαγε το ΠΑΣΟΚ (πλέον τα έχουμε «χωνέψει»), όμως οι γερμανοί ιμπεριαλιστές πολιτικοί δεν παίζονται σ' αυτόν τον τομέα. Μετά το ναυάγιο για το σχηματισμό κυβέρνησης «Τζαμάικα» και αφού άφησαν προς στιγμήν στην άκρη το σχηματισμό κυβέρνησης «Κένυα», τώρα μετεωρίζονται ανάμεσα στον συνασπισμό Go Ko και στον συνασπισμό Ko Ko!

Ο πρώτος είναι ο κλασικός Μεγάλος Συνασπισμός (που κυβερνά ακόμα, μην το ξεχνάμε), τον οποίο επιθυμεί διακαώς η Μέρκελ, και ο δεύτερος είναι ο Συνασπισμός Συνεργασίας, που αναγκαστικά επινόησε η ηγεσία του SPD, που ακόμα δεν έχει συνέλθει από την εκλογική κατραπακιά και προσπαθεί να συμβιβάσει τον έντονο φραξιονιστικό αγώνα στο εσωτερικό του κόμματος.

Είναι δε ο Συνασπισμός Συνεργασίας ένα υβρίδιο κυβερνητικής συνεργασίας, που δε θα στηρίζεται σε μια αναλυτική συμφωνία ανάμεσα στα δυο κόμματα (η συμφωνία του 2012 ήταν ολόκληρος τόμος 185 σελίδων), αλλά σε μια συμφωνία πάνω σε πέντε-δέκα θεματικές ενότητες. Ολα τα υπόλοιπα θέματα θα μείνουν ανοιχτά και θα ρυθμίζονται με ad hoc ψηφοφορίες στη γερμανική Βουλή.

«Ολίγον έγκυος δεν υπάρχει. Το SPD πρέπει να αποφασίσει αν θέλει να κυβερνήσει ή όχι», δήλωσε η Γιούλια Κλέκνερ, πρόεδρος της CDU στη Ρηνανία-Παλατινάτο, και όλοι κατάλαβαν ότι με το στόμα της μιλούσε η Μέρκελ. «Λίγο κυβέρνηση και λίγο αντιπολίτευση δεν είναι μοντέλο του μέλλοντος για μια από τις ισχυρότερες οικονομίες του κόσμου», δήλωσε ο Αλεξάντερ Ντόμπριν, επικεφαλής της κοινοβουλευτικής ομάδας της CSU (χριστιανοκοινωνιστές της Βαυαρίας).

Η Μέρκελ, έχοντας αποφύγει την επιλογή

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 7

στο ψαχνό

Απατεώνες πανηγυριστές

Οποιος έκανε τον κόπο να παρακολουθήσει τις ομιλίες των συριζανελιτών βουλευτών στην κοινοβουλευτική συζήτηση επί του κρατικού προϋπολογισμού του 2018 θα διαπίστωσε δύο πράγματα. Πρώτο, ότι όλοι και όλες βρίσκονται σε μια καταπληκτική ευφορία. Κυριολεκτικά, πλέουν σε πελάγη ευτυχίας. Δεύτερο, ότι ένα νέο ιδεολόγημα αποτελεί την καραμέλα που πιπιλίζουν φέτος: «είναι ο τελευταίος μνημονιακός προϋπολογισμός».

Την ευφορία μπορούμε να την καταλάβουμε: έκλεισαν έναν ακόμα χρόνο στην εξουσία επιδεικνύοντας συμπεριφορά μπετόν αρμέ, έκλεισαν και την τρίτη αξιολόγηση και οι καρέκλες τους (και η «μάσα» που συνεπάγονται αυτές οι καρέκλες) δεν κινδυνεύουν από «εξωτερικό δάκτυλο». Οι ιμπεριαλιστές δανειστές «πάνε» τους Τσιπροτσακαλώτους «με χίλια». Ακόμα και οι σοσιαλδημοκράτες «ξέχασαν» τη συγκυβέρνηση με τον ακροδεξιό Καμμένο, που επέσειαν μέχρι κάποιο διάστημα το 2015, και δίνουν στον Τσίπρα το «πρώτο τραπέζι πίστα» στις συνάξεις τους (που δεν έχουν πια την παλιά αίγλη).

Κατά τα άλλα, οι βουλευτές των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ με τον ίδιο φανατισμό και την ίδια πειθαρχία ψήφισαν τον προϋπολογισμό και πέρυσι και πρόπερσι, αλλάζοντας απλώς την καραμέλα που πιπίλιζαν, οπότε μόνο καταγέλαστοι γίνονται με το φετινό τους ιδεολόγημα. Επειδή όμως αυτή η παπάρα περί τελευταίου μνημονιακού προϋπολογισμού στηρίζεται από ένα ολόκληρο σύστημα προπαγάνδας, καλό είναι να βάλουμε το ερώτημα: είναι αυτός ο τελευταίος μνημονιακός προϋπολογισμός;

Στο πρώτο κιόλας μέρος του Συμπληρωματικού Μνημονίου που μόλις υπέγραψαν οι υπουργοί των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ με την τρόικα, με έντονα γράμματα για να δοθεί έμφαση, αναφέρεται: *«Η επιτυχία του προγράμματος θα απαιτήσει τη συνεχή εφαρμογή των συμφωνημένων πολιτικών για πολλά χρόνια - η οποία απαιτεί την πολιτική δέσμευση, αλλά και την τεχνική ικανότητα της ελληνικής διοίκησης να τη φέρει σε πέρας - και για το σκοπό αυτό οι αρχές έχουν δεσμευτεί να κάνουν πλήρη χρήση της διαθέσιμης τεχνικής υποστήριξης».*

Δεν είναι η πρώτη φορά που έχουμε την επισήμανση ότι «τα Μνημόνια ήρθαν για να μείνουν» από την πλευρά διάφορων παραγόντων των ιμπεριαλιστών δανειστών. Η διαφορά είναι ότι αυτό το κείμενο, το Συμπληρωματικό Μνημόνιο, το έχει υπογράψει και η κυβέρνηση. Ο πρωθυπουργός και ο υπουργός Οικονομικών.

Επί της ουσίας δε θα άλλαζε τίποτα και αν δεν υπήρχε αυτή η επισήμανση του Συμπληρωματικού Μνημόνιου, όμως οι ιμπεριαλιστές, ως κατεξοχήν πρακτικοί άνθρωποι, δεν αφήνουν τίποτα στην τύχη του. Υποχρεώνουν τους υποτακτικούς τους να υπογράψουν και δηλώσεις προθέσεων, οι οποίες θα υλοποιηθούν τα επόμενα χρόνια.

Οι πανηγυρτζήδες της Βουλής, λοιπόν, πανηγυρίζουν για τη διαιώνιση της μνημονιακής πολιτικής, κουνώντας σημαίες «εξόδου», ως αδίστακτοι πολιτικοί απατεώνες. Κανονικά δε θα έπρεπε να εκπλήξει κανέναν αυτή η συμπεριφορά τους. Ούτε καινοφανής ούτε πρωτότυπη είναι. Τη δουλειά τους κάνουν, το συμφέρον τους υπερασπίζονται.

Το ζήτημα είναι η αηδία και η οργή που προκαλεί αυτή η συμπεριφορά να μετασχηματιστούν σε θετική ταξική δράση για την ανατροπή των μνημονιακών πολιτικών και την οικοδόμηση μιας ταξικής πολιτικής.

Η οργή ζωγραφισμένη στο πρόσωπο του παλαιστίνιου πιτσιρικά που ο φωτογραφικός φακός απαθανάτισε να διαδηλώνει καθισμένος στις πλάτες του πατέρα του στο προσφυγικό στρατόπεδο της Τζαμπάλιγια στη Λωρίδα της Γάζας. «Δε χρειαζόμαστε κούφια λόγια, χρειαζόμαστε πέτρες και Καλάσνικοφ» κραύγαζαν οι διαδηλωτές που την Παρασκευή 8 Δεκέμβρη ξεχύθηκαν στους δρόμους της κατεχόμενης Ανατολικής Ιερουσαλήμ. Γέμισαν και πάλι οι σελίδες του διεθνούς Τύπου με ρεπορτάζ και φωτογραφίες. Οι Παλαιστίνιοι ξεσηκώθηκαν και πάλι. Εφτά δεκαετίες τώρα, ο πόθος για λευτεριά δε μέρεψε. Η σκυτάλη περνάει από γενιά σε γενιά, παρά το τίμημα αίματος που κάθε γενιά πληρώνει. Και η σκυταλοδρομία θα συνεχιστεί.

ΚΟΝΤΡΕΣ

Πακέτο προς υπογραφή

Οι συριζαίοι κατηγορούσαν τις προηγούμενες μνημονιακές κυβερνήσεις ότι δεν έκαναν τίποτ' άλλο από το να υπογράφουν τα κείμενα που τους έφερνε η τρόικα, συνταγμένα στ' αγγλικά. Τι κάνουν αυτοί; Το ίδιο ακριβώς. Κείμενα που ετοιμάζει η τρόικα, συνταγμένα στ' αγγλικά, υπογράφουν. Χωρίς πολλά «κουνήματα» πλέον, μη τυχόν και τους χαλάσουν τη διαγωγή. Δεν μπαίνουν καν στον κόπο να μεταφράσουν τα κείμενα στα ελληνικά. Για να μη διαβάζει ο ελληνικός λαός τι υπογράφουν.

Ευεργέτες

«Ο στόχος είναι να δοθεί η δυνατότητα στους επιχειρηματίες να αξιοποιήσουν τις δυνατότητές τους και να αναμορφώσουν την ελληνική οικονομία», δήλωσε ο... μαρξιστής Ευκλείδης Τσακαλώτος. Ο χώρος, βέβαια, ήταν προνομιακός για έναν... μαρξιστή και... αριστερό: το 19ο Ετήσιο Capital Link Invest in Greece Forum, στη Νέα Υόρκη.

Οι καπιταλιστές είναι αυτοί που καλούνται «να αναμορφώσουν την ελληνική οικονομία». Αν ζούσε ο Μαρξ, δύσκολα θα συγκρατιόταν να μην πλακώσει στα χαστούκια τον... μαθητή του. Οι καπιταλιστές επενδύουν μόνο όπου «μυρίζει» κέρδος. Και μάλιστα το μέγιστο κέρδος. Αυτό είναι το μόνο που τους ενδιαφέρει. Γι' αυτό και οι αστικές πολιτικές ηγεσίες (συντηρητικές και σοσιαλδημοκρατικές) συνήθιζαν να λένε πως πρέπει να αναλαμβάνει επενδυτικές πρωτοβουλίες και το κράτος, για να αντισταθμίζει τις μονόπλευρες και συχνά κοινωνικά καταστροφικές επενδύσεις των καπιταλιστών. Σε κάποιες εποχές (π.χ. την εποχή της σοσιαλιστικής ρητορικής του ΠΑΣΟΚ), αστικές πολιτικές ηγεσίες δε δίσταζαν να λένε πως το κράτος θα γίνει ο μοχλός ανάπτυξης. Υστερα, ήρθε ο νεοφιλελευθερισμός και διακήρυξε ότι «το κράτος δεν πρέπει να κάνει τον επιχειρηματία». Οι σοσιαλδημοκράτες, πιεζόμενοι από την εργατική τους βάση, έλεγαν πως τουλάχιστον οι «στρατηγικοί τομείς» της οικονομίας πρέπει να ανήκουν στο κράτος, για να λειτουργούν προς όφελος της κοινωνίας. Σιγά-σιγά το ξέχασαν κι αυτό κι άρχισαν να μιλούν για «κράτος-στρατηγείο» που απλά «θα βάζει τους κανόνες». Τα έλεγε και ο ΣΥΡΙΖΑ αυτά μέχρι να γίνει κυβέρνηση. Ακόμα και ότι θα πάρει πίσω τις δημόσιες επιχειρήσεις που είχαν ιδιωτικοποιήσει οι προηγούμενες κυβερνήσεις υποσχόταν.

Οπως αντιλαμβάνεστε, ο... μαρξιστής Τσακαλώτος, ο άτυπος ηγέτης της φράξιας των 53+, που εμφανίζεται ως η αριστερή πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ, είναι περισσότερο «αγρίως νεοφιλελεύθερος» από τον Στέφανο Μάνο.

Τον έδωσε στεγνά

Αμφιβάλλει κανείς ότι ο Τσίπρας είχε υποσχεθεί στον Ερντογάν ότι θα του παραδώσει εντός εικοσαημέρου τους αξιωματικούς που είχαν καταφύγει στην Ελλάδα; Τον έδωσε στεγνά ο Ερντογάν, μιλώντας στον Παπαχελά και το Μαξίμου δεν τόλμησε να διαψεύσει τον «σουλτάνο» ούτε με non paper. Για την πρόθεση του Τσίπρα, όταν διαβεβαίωνε τον «φίλο πρόεδρο» ότι θα του παραδώσει τους στρατιωτικούς δεν αμφιβάλλουμε. Πώς έδινε, όμως, μια τέτοια υπόσχεση, όταν ήξερε ότι αυτό δεν περνάει από το χέρι του; Ή μήπως δεν ήξερε ότι αυτά τα ζητήματα δεν τα χειρίζεται η κυβέρνηση αλλά τα ποινικά δικαστήρια; Μήπως ήταν σίγουρος ότι ο Αρειος Πάγος θα παρέδιδε τους φυγάδες αξιωματικούς; Αν ναι, τότε δεν έχει μελετήσει καλά τους συσχετισμούς στα ανώτερα και ανώτατα δικαστικά κλιμάκια. Εκτός αν το ήξερε, αλλά κατέφυγε στην αγαπημένη του τακτική: πες τώρα ένα ψέμα και αργότερα βλέπεις πώς θα κάνεις την κωλοτούμπα.

Ο,τι και να ισχύει, την πρόθεσή του την εξέθεσε με αδιαμφισβήτητο τρόπο. Αλλο αν δεν μπόρεσε να φανεί συνεπής στην υπόσχεσή του και ο Ερντογάν βρήκε την ευκαιρία να τον «δώσει». Ομως, και μπροστά στον Ερντογάν, όταν τέθηκε σχετική ερώτηση, ο Τσίπρας απάντησε ότι οι φυγάδες θα έχουν μια δίκαιη δίκη στην Ελλάδα! Δε βρέθηκε

Μακελάρηδες

Ο Ερντογάν αποκαλεί το Ισραήλ κράτος τρομοκράτη που σκοτώνει παιδιά. Ο Νετανιάχου αντιγυρίζει την κατηγορία, κατηγορώντας τον Ερντογάν ότι σκοτώνει γυναικόπαιδα στο Κουρδιστάν. Δυο μακελάρηδες αλληλοβρίζονται, επισείοντας ο καθένας τις πομπές του άλλου. Ο Ερντογάν «αγάπησε» τους Παλαιστίνιους στην προσπάθειά του να αναδειχτεί σε ηγέτη του μουσουλμανικού κόσμου (ποιος ξέρει; ίσως να ονειρεύεται να γίνει χαλίφης, άτυπα έστω). Και ο Νετανιάχου «αγάπησε» τους Κούρδους από τη στιγμή που οι φύλαρχοί τους τάχθηκαν ενεργά στο πλευρό του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού και εξυπηρετούν τη σιωνιστική τακτική στην περιοχή της Μέσης Ανατολής.

Ο εχθρός του εχθρού μου δεν μπορεί να είναι φίλος μου, όταν αυτός είναι ίδιος με τον εχθρό μου. Αυτό είναι το μήνυμα που βγαίνει (και) από τέτοια περιστατικά. Δυστυχώς, όμως, τα εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα της περιοχής, καθοδηγούμενα από αστικές και μικροαστικές ηγεσίες, κινούνται στη βάση ενός πραγματισμού που χαρακτηρίζεται από το κλασικό δόγμα του πολιτικού τυχοδιωκτισμού: «ο εχθρός του εχθρού μου είναι φίλος μου». Ο ορίζοντας αυτού του πραγματισμού είναι πάντοτε κοντός. Οι πρώην εχθροί γίνονται φίλοι και οι εθνικοαπελευθερωτικές ηγεσίες βρίσκονται απέναντι και σε πρώην φίλια πυρά.

κανένας να τον ενημερώσει ότι δεν αντιμετωπίζουν καμιά δίκη, ότι το θέμα τους έχει λυθεί δικαστικά;

Θράσος

Είναι πραγματικά θράσος να μιλάει και να ξαναμιλάει για τη Μάνδρα ο Μητσοτάκης και να μην περιορίζεται στις ευθύνες της σημερινής κυβέρνησης για τη διαχείριση της καταστροφής, αλλά να λέει πως «υπήρχαν ρέματα τα οποία οδηγούσαν, επί της ουσίας, μέσα στην πόλη, βουνά που είχαν αποψιλωθεί». Ναι υπήρχαν αυτά, αλλά δεν έγιναν στην τριετία των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ. Οι τελευταίοι ευθύνονται με το βαρύ έγκλημα ότι δεν έκαναν τίποτα για να αλλάξουν την κατάσταση που κληρονόμησαν, όμως ο Μητσοτάκης, το κόμμα του και το ΠΑΣΟΚ ευθύνονται με το έγκλημα της δημιουργίας αυτής της κατάστασης.

Με δέκα μασέλες

Κάτι άλλο ψάχναμε στο αρχείο με τις αποφάσεις της Βουλής και πέσαμε πάνω σε μια απόφαση του γενικού γραμματέα της Βουλής στις 6 Απρίλη του 2015, με την οποία προσλαμβάνεται ως ειδικός σύμβουλος στο Γραφείο του πρώην πρωθυπουργού Αντώνη Σαμαρά ο Χρύσανθος Λαζαρίδης. Οπως αναφέρει η απόφαση, «ο προαναφερόμενος θα υπάγεται στον πρώην Πρωθυπουργό κ. Αντώνη Σαμαρά και θα προσφέρει τις υπηρεσίες του υπό την καθοδήγησή του, μέσα στον κύκλο των γνώσεων και της εμπειρίας του». Θα εισπράττει δε όσα εισπράττουν οι ειδικοί σύμβουλοι στα Πολιτικά Γραφεία των μελών της κυβέρνησης, στην κατηγορία που αντιστοιχούν τα τυπικά του προσόντα (απόφοιτος ΑΕΙ). Δεν ξέρουμε αν ο διορισμός του Λαζαρίδη ανανεώθηκε και μετά τις εκλογές του Σεπτέμβρη του 2015, αλλά αυτό δεν έχει σημασία για το σχόλιο που θέλουμε να κάνουμε.

Βουλευτής επικρατείας το 2012, πανίσχυρος σύμβουλος του Σαμαρά, έμεινε εκτός νυμφώνος στις εκλογές του 2015 (δε «χωρούσε» στο ψηφοδέλτιο Επικρατείας και σταυρό δεν τολμούσε να διεκδικήσει). Ετσι, αναζήτησε τη σιγουριά του διορισμού στο πλευρό του Σαμαρά. Τα παιδιά της μπουρζουαζίας δεν περιφρονούν τον μισθό από το δημόσιο. Με την ίδια ζέση που ξιφουλκούν ενάντια στους «τεμπέληδες δημόσιους υπάλληλους», με την ίδια μανία που ζητούν «αξιολογήσεις» και απολύσεις, φροντίζουν να... «αυτοαξιολογηθούν» και να εξασφαλίσουν κρατικό μισθό για την πάρτη τους. Η ιδεολογία και η τσέπη βρίσκεται γι' αυτούς στην ίδια θέση. Η «προσφορά στο κοινωνικό σύνολο», την οποία επικαλούνται, γίνεται πάντοτε με κρατική αντιμισθία (ακόμα κι όταν είναι πλούσιοι). Και βέβαια, δε βγαίνουν στην «ελεύθερη αγορά εργασίας» να «δοκιμάσουν τις δυνάμεις τους». Αυτά είναι για τους άλλους. Ας πούμε για τους νέους επιστήμονες που εργάζονται με 600 ευρώ ή αναγκάζονται να πάρουν των ομματιών τους και να γίνουν μετανάστες.

Γενναιοδωρία!

Χίλια ευρώ το κεφάλι, τρεις χιλιάδες ευρώ ανά οικογένεια είναι τα λεφτά που «προσφέρει» η γερμανική κυβέρνηση σε πρόσφυγες στους οποίους δεν έχει χορηγηθεί άσυλο, προκειμένου να παρουσιαστούν, να μπουν σε ένα αεροπλάνο και να επιστρέψουν στις πατρίδες τους!

Πολύ γενναιόδωρο το γερμανικό κράτος. Ούτε τα λεφτά που ξόδεψε ένας πρόσφυγας για να φτάσει στη Γερμανία δεν του δίνει. Γιατί, λοιπόν, να τρέξουν οι πρόσφυγες να αυτοαπελαθούν έναντι πινακίου φακής; Μην νομίζετε ότι δεν το ξέρει αυτό το γερμανικό κράτος. Με τη... γενναιόδωρη προσφορά του απλά προετοιμάζει το έδαφος, ώστε όποιος πιάνεται να απελαύνεται αμέσως. Μόνο αν εξαπολύσουν πογκρόμ θα έχουν ελπίδες κάποιοι πρόσφυγες να φοβηθούν και να πάρουν το χιλιάρικο απαλλάσσοντας το γερμανικό κράτος από την παρουσία τους.

Μπερλουσκονισμός

Κάποιος υποτακτικός έκανε μια ανάρτηση στο facebook συνοδευόμενη και από τη σχετική φωτογραφία, την οποία αναδημοσίευσε η προεδράρα, δίνοντας εντολή να την αναδημοσιεύσουν (σε περίοπτη θέση) και τα «Νέα». Μια κυρία στη Μάνδρα, λέει, πρόσφερε ένα τριαντάφυλλο και είπε «στους ανθρώπους μας» ότι το τριαντάφυλλο γλίτωσε από την καταστροφή, παρακαλώντας «να το δώσετε στον κύριο Μαρινάκη, να του πείτε ευχαριστώ για ό,τι έχει κάνει και να έχει την ευχή μου να ευωδιάζει πάντα όπως ευωδιάζει αυτό το λουλούδι» (μπρρρ! ανατριχιάσαμε).

Η είδηση δε βρίσκεται, βέβαια, στην ιστορία με το τριαντάφυλλο, που «βρομάει» κατασκευή, αλλά στα σχόλια του υποτακτικού: «Ετσι κάνουν οι μεγάλοι ηγέτες»! «Μπες πρωθυπουργός ρε πρόεδρε επιτέλους να τελειώνουμε με διάφορα γελοία υποκείμενα, να ξεβρωμίσει επιτέλους η χώρα»! Αν δεν του άρεσε του «προέδρου», δε θα το αναδημοσίευε στη δική του σελίδα στο facebook. Ούτε θα διέταζε να αναδημοσιευτεί στα «Νέα». Αντε, να δούμε τους υποτακτικούς μαζεμένους στο λιμάνι να παρακαλούν την προεδράρα να φτιάξει κόμμα και να διεκδικήσει την πρωθυπουργία. Κι ο Μπερλουσκόνι κάπως έτσι ξεκίνησε. Πρώτα άρχισε ν' αγοράζει κανάλια και εφημερίδες, μετά αγόρασε τη Μίλαν, μετά έφτιαξε κόμμα και έγινε πρωθυπουργός. Γιατί αυτός και όχι εγώ; φαίνεται ν' αναρωτιέται η προεδράρα του λιμανιού.

Η παγίδα της Ερντογανολογίας

Πέρασε μια βδομάδα από τότε που έφυγε ο Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν, αλλά η ερντογανολογία δε λέει να κοπάσει. Θα μεταφερθεί μάλιστα και στη Βουλή, καθώς ο υπουργός Εξωτερικών Ν. Κοτζιάς σήκωσε το γάντι που του πέταξε η αντιπολίτευση και θα πάει στην αρμόδια Κοινοβουλευτική Επιτροπή για να ενημερώσει. Για να πει την άποψη της κυβέρνησης, δηλαδή, να δεχτεί τα πυρά της αντιπολίτευσης και να τα επιστρέψει.

Δε θα κρύβει εκπλήξεις αυτή η συζήτηση, αφού όλες οι πλευρές έχουν παρουσιάσει τις απόψεις τους και κάτι καινούργιο δεν έχει προκύψει (εκτός από την αναζωπύρωση της γνωστής τουρκικής εθνικιστικής ρητορικής με τις «γκρίζες ζώνες», που απαντήθηκε από τον Κοτζιά με το καινοφανές στην ελληνική εθνικιστική πολιτική επιχείρημα, ότι «προσέξτε, γιατί μπορούμε κι εμείς να εγείρουμε ζήτημα "γκρίζων ζωνών" επί τουρκικών βραχονησίδων»). Είναι βέβαιο ότι και αυτή η παπάρα του Κοτζιά θα επιτιμηθεί από την αντιπολίτευση, με το επιχείρημα πως όταν μπαίνεις στη λογική του αντίπαλου, τότε αποδέχεσαι τη βάση αυτής της λογικής: την ύπαρξη «γκρίζων ζωνών», δηλαδή βραχονησίδων το καθεστώς των οποίων δε ρυθμίζεται από συνθήκες. Αρα, αφού δέχεσαι κατ' αρχήν την ύπαρξη εδαφών αδιευκρίνιστης ιδιοκτησίας, είσαι υποχρεωμένος να καθήσεις και να διαπραγματευτείς με την άλλη πλευρά, καταθέτοντας τις δικές σου διεκδικήσεις έναντι των δικών της. Θεωρούμε σίγουρο πως ο Κοτζιάς θα προσπαθήσει να ξεφύγει ισχυριζόμενος ότι χρησιμοποίησε ρητορικά ένα λογικό σχήμα, όμως στη διεθνή διπλωματία ακόμα και οι ρητορικές παπάρες πληρώνονται.

Επιστρέφοντας στην ερντογανολογία, θυμίζουμε πως τα επιχειρήματα της αντιπολίτευσης συνοψίζονται στο ότι ήταν μια εντελώς απροετοίμαστη επίθεση, που έδωσε τη δυνατότητα στον Ερντογάν να εκθέσει από ελληνικού εδάφους και με τον πιο επίσημο τρόπο το σύνολο των τουρκικών διεκδικήσεων, αναγκάζοντας πρώτα τον Παυλόπουλο και μετά τον Τσίπρα να του απαντούν κάνοντας διπλωματική διαπραγμάτευση μπροστά στις κάμερες, με αποτέλεσμα να ξεπεραστεί κάθε κανόνας διπλωματίας και να δοθεί σε όλο τον κόσμο η εικόνα ενός πρωτοφανούς φιάσκου.

Οι Τσιπραίοι απαντούν ότι είναι καλύτερα αυτά τα θέματα να συζητούνται ανοιχτά, ότι ο Ερντογάν πήρε απαντήσεις από μια σειρά χώρες για την έγερση ζητήματος αναθεώρησης της Συνθήκης της Λωζάνης, με αποτέλεσμα να αναγκαστεί να αναδιπλωθεί μέσα σε λίγες ώρες και μετά στη Θράκη να είναι «τύπος και υπογραμμός». Ισχυρίζονται ότι η ελληνική διπλωματία κατήγαγε μια περιφανή νίκη, καθώς ο Ερντογάν ξεκαθάρισε ότι δε θέτει εδαφικά ζητήματα και ότι αποδέχεται το στάτους της μειονότητας και την αποκλειστική δικαιοδοσία της ελληνικής κυβέρνησης.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι από διπλωματική άποψη η επίσκεψη Ερντογάν ήταν ένα μεγαλοπρεπέστατο φιάσκο, που επιβεβαίωσε το χαρακτηρισμό «παιδική χαρά» που έχουμε δώσει στους Τσιπραίους. Παυλόπουλος και Ερντογάν έπαιζαν διπλωματικό πινγκ πονγκ μπροστά στις κάμερες, αφού στον Παυλόπουλο δόθηκε από την κυβέρνηση η οδηγία να απαντήσει στα όσα ο «σουλτάνος» είχε πει την προηγούμενη βραδιά από την τηλεοπτική συχνότητα του ΣΚΑΙ, σπάζοντας τη διπλωματική συμφωνία που σίγουρα υπήρχε (ο Τσίπρας είχε δώσει μια αδιάφορη συνέντευξη στο τουρκικό κρατικό πρακτορείο Anadolu). Ο Τσίπρας στη συνέχεια προσπάθησε να χαμηλώσει τους τόνους, όμως στις κοινές δηλώσεις αναγκάστηκε να τις ανεβάσει, θυμίζοντας την εισβολή και κατοχή της Κύπρου το 1974. Οσο για τον Ερντογάν, αυτό είναι το στιλ του. Λέει και ξελέει, αμολάει κάτι και μετά το μαζεύει. Τι νόημα είχε αυτή η επίσκεψη, αν ήταν απλώς να επαναληφθούν θέσεις που διατυπώνονται συνεχώς με δηλώσεις παραγόντων των δύο χωρών; Οταν η συνάντηση γίνεται στο ανώτατο επίπεδο, έχει προηγηθεί διπλωματική δουλειά και έχουν συμφωνηθεί κάποια πράγματα, στα οποία -αποκλειστικά- στέκονται οι ηγέτες στις δημόσιες τοποθετήσεις τους.

Η αλήθεια είναι ότι την επίσκεψη την ήθελε ο Ερντογάν. Οχι για να ξεφύγει από την απομόνωση, όπως λένε και γράφουν διάφοροι στην Ελλάδα (με μια επίσκεψη στη διπλωματικά ασήμαντη Αθήνα θα ξέφευγε από την απομόνωση;), αλλά για να προσφέρει μια σουλτανική εμφάνιση στο εθνικιστικά αποχαυνωμένο πόπολο της Τουρκίας, από το οποίο αντλεί εκλογική δύναμη. Αν ήταν να ξεφύγει από την απομόνωση δε θα άνοιγε ζητήματα που ήξερε ότι θα προκαλέσουν δημόσια όξυνση. Ομως για το εθνικιστικό παιχνίδι του μια χαρά ήταν η επίσκεψη. Εμφανίστηκε σαν σουλτάνος και χαλίφης ταυτόχρονα, αφού επικεντρώθηκε κυρίως στα θρησκευτικά και εθνικά δικαιώματα της μειονότητας. Οσο για τους Τσιπραίους, έχοντας αναλάβει το ρόλο του συνοριοφύλακα της ΕΕ, δεν μπορούσαν να πουν «όχι» στο αίτημα του Ερντογάν για την πραγματοποίηση της επίσκεψής του, γιατί τρέμουν στην ιδέα ότι μπορεί λίγο ν' ανοίξει τη στρόφιγγα (λίγο, όχι πολύ) και τα ελληνικά νησιά να κατακλυστούν σε σύντομο χρονικό διάστημα από κάμποσες χιλιάδες απελπισμένους πρόσφυγες και μετανάστες.

Η αντιπαράθεση κυβέρνησης και αντιπολίτευσης για τη χρησιμότητα ή βλαβερότητα της επίσκεψης Ερντογάν είναι μια συζήτηση σε αστικό-εθνικιστικό έδαφος. Γι' αυτό και το όλο ζήτημα παίρνει γηπεδικά χαρακτηριστικά: «εμείς» κι «αυτοί». Δυο αστικοί εθνικισμοί προσπαθούν να βυθίσουν στο μίσος δυο γείτονες λαούς, με τόσα κοινά χαρακτηριστικά, οι οποίοι θα μπορούσαν να οικοδομήσουν μια παροιμιώδη φιλία. Δεν έχει σημασία ποιος από τους δύο εθνικισμούς είναι ο πιο επιθετικός. Σημασία έχει ότι, παρά την αντιπαράθεσή τους, συναντώνται στο κοινό νατοϊκό έδαφος. Ελλάδα και Τουρκία κατέχουν τις πρώτες θέσεις στο ΝΑΤΟ ως προς το ποσοστό του ΑΕΠ τους που δίνουν για εξοπλισμούς. Είναι από τους καλύτερους πελάτες των πολεμικών βιομηχανιών της ιμπεριαλιστικής Δύσης. Αυτό που επικαλούνται ως εθνικό συμφέρον δεν είναι παρά το συμφέρον της κάθε αστικής τάξης, που είναι δεμένη με χίλια δυο νήματα στο άρμα του διεθνούς ιμπεριαλισμού. Το εθνικιστικό δηλητήριο που χύνουν είναι το καλύτερο αφιόνι για να ευνουχίζουν ταξικά τους εργαζόμενους στις δύο χώρες.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 5

της κυβέρνησης μειοψηφίας, που ήταν μια από τις πρώτες επιλογές των σοσιαλδημοκρατών και έχοντας στο τσεπάκι της την βούλησή τους για κάποιου είδους κυβερνητικό συνασπισμό πλειοψηφίας, δε βιάζει τα πράγματα. Ξέρει, άλλωστε, ότι ο χρόνος είναι ο καλύτερος γιατρός για τις πολιτικές πληγές στα ιστορικά αστικά κόμματα. Οπως ξέρει ότι στο SPD υπάρχουν δυνάμεις που τάσσονται από τώρα ανοιχτά υπέρ ενός νέου Μεγάλου Συνασπισμού, θεωρώντας το υβρίδιο του Συνασπισμού Συνεργασίας ως ανάξιο μιας ιμπεριαλιστικής δύναμης όπως η Γερμανία και ενός αστικού κόμματος όπως το SPD, που είναι κόμμα εξουσίας και πρέπει να παίρνει αυτό που του ανήκει με βάση τον κάθε φορά συσχετισμό δυνάμεων.

Για παράδειγμα, ο Τόμας Οπερμαν, πρώην πρόεδρος της κοινοβουλευτικής ομάδας του SPD, έκρουσε ήδη το καμπανάκι του κινδύνου για το κόμμα, που μπορεί να είναι στην κυβέρνηση, αλλά σε μια σειρά ανοιχτές ψηφοφορίες θα βρίσκει απέναντί του μια δεξιά πλειοψηφία 400 βουλευτών σε σύνολο 709 της Μπούντεσταγκ. Δηλαδή, οι υπουργοί του θα καλούνται να εφαρμόσουν μια πολιτική που θα αποφασίζει η δεξιά της CDU/CSU με την προσθήκη ψήφων από την ακροδεξιά AfD. Αντίθετα, οι εκπρόσωποι της λεγόμενης αριστερής πτέρυγας του SPD θεωρούν ότι με τον Συνασπισμό Συνεργασίας το SPD θα έχει μεγαλύτερη ευελιξία να προωθήσει στη Βουλή ζητήματα που βρίσκονται στη δική του «κοινωνική ατζέντα». Δεν μας λέει όμως με τι πλειοψηφία θα τα ψηφίσει, αποκαλύπτοντας εμμέσως πως εκείνο που ενδιαφέρει αυτή την πτέρυγα είναι να χαϊδέψει τ' αυτιά της κομματικής βάσης και να διευρύνει τα ερείσματά της σ' αυτήν.

Το σημαντικό για το γερμανικό πολιτικό σύστημα είναι ότι οι συζητήσεις για το σχηματισμό κυβέρνησης συνεργασίας ξανάρχισαν, χωρίς τα ταρατατζούμ που συνόδευαν τις αντίστοιχες συζητήσεις για τη «Τζαμάικα», που τις οδήγησε σε ναυάγιο ο Λίντνερ του FDP (επειδή κάηκαν στο χυλό, τώρα φυσάνε και το γιαούρτι). Τρία κόμματα (CDU, CSU, SPD) με μόλις δύο εκπροσώπους το καθένα, συναντήθηκαν για πρώτη φορά το βράδυ της περασμένης Τετάρτης και αναμένεται να εντείνουν τις διαβουλεύσεις.

Στο μεταξύ, οι καπιταλιστές πιέζουν να δοθεί γρήγορα κυβερνητική λύση. «Πρέπει να ξέρουμε προς τα πού θα πάει το καράβι» δήλωσε ο πρόεδρος του Συνδέσμου Γερμανικής Βιομηχανίας Ντίτερ Κεμπφ. Οπως δείχνουν τα πράγματα, οι εκπρόσωποι των μεγαλύτερων αστικών κομμάτων δε θα τους διαψεύσουν. Ιδιαίτερα οι σοσιαλδημοκράτες, που ήδη πήραν από έκτακτο συνέδριο εντολή για διαπραγματεύσεις «ανοιχτού αποτελέσματος» (χωρίς υποχρεωτικό σχηματισμό κυβέρνησης, δηλαδή) και έχουν πια τη δυνατότητα (με το απαραίτητο «μασάζ» στην κομματική βάση) να περάσουν από τον Κο Κο στον Go Ko. Αλλωστε, ο Σουλτς πήρε από το συνέδριο αυτό που ήθελε: επανεξελέγη πρόεδρος (όλοι έθαψαν το τσεκούρι του πολέμου) και το κοστούμι του αντικαγκελάριου και πρωτοκλασάτου υπουργού δε θα του πήγαινε καθόλου άσχημα.

Συνεχίζει την ασύστολη ψευδολογία ο Νίκος Παππάς

Δεκάδες εκατομμύρια τα φέσια των καναλαρχών

Μερικές σταγόνες αληθινών αποκαλύψεων ήταν αρκετές για να χαλάσουν τη σούπα της παρασκηνιακής συμφωνίας του Νίκου Παππά με τους καναλάρχες και να οδηγήσουν τον «πολλά βαρύ» υπουργό στη Βουλή, να προσπαθεί με νέα ψέματα να παρακάμψει τις αποκαλύψεις της «Κόντρας». Μπορεί από τη Βουλή, όπου οργάνωσε μια κακοστημένη παράσταση, να πέρασε «αβρόχοις ποσί» (ποιος θέλει να τα βάλει με τους καναλάρχες;), όμως το στίγμα του διαπλεκόμενου, που γλείφει εκεί που μέχρι πριν από ένα χρόνο έφτυνε, δε θα το αποφύγει.

Οι αναγνώστες της εφημερίδας μας γνωρίζουν ότι το ζήτημα του «φόρου καναλαρχών», του φόρου 20% επί των τηλεοπτικών διαφημίσεων, το «κυνηγάμε» από το 2011, όταν για πρώτη φορά ανεστάλη η καταβολή αυτού του φόρου, που μπήκε υποκριτικά από την κυβέρνηση του Γιωργάκη Παπανδρέου, για να αντισταθμίσει σε επίπεδο προπαγάνδας το βογγητό του ελληνικού λαού από τη φορολαίλαπα του πρώτου Μνημόνιου. Θα πληρώσουν και οι πλούσιοι, έλεγε τότε ο Γιωργάκης, αλλά κάθε χρόνο όλες οι μνημονιακές κυβερνήσεις ανέβαλλαν την καταβολή του φόρου, κατ' απαίτηση των καναλαρχών. Και κάθε χρόνο εμείς βρίσκαμε τη ρύθμιση της αναστολής και την καταγγέλλαμε. Οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, για πρώτη φορά τον Αύγουστο του 2015 (τότε που ψήφιζαν το δικό τους Μνημόνιο, με τη νέα φορολαίλαπα) πρόβλεψαν την καταβολή του συγκεκριμένου φόρου μέχρι τα τέλη της χρονιάς. Στις αρχές του 2016, όμως, ο τότε υπουργός Τρύφων Αλεξιάδης, απαντώντας σε διαδικασίες κοινοβουλευτικού ελέγχου κατέθεσε στοιχεία σύμφωνα με τα οποία **το 2015 βεβαιώθηκε συνολικός φόρος τηλεοπτικών διαφημίσεων 39,3 εκατ. ευρώ** και **εισπράχτηκαν μόνο 19,228 εκατ. ευρώ**.

Ψάχνοντας το θέμα, απευθυνθήκαμε από τον περασμένο Σεπτέμβρη στη Διεύθυνση Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης της ΑΑΔΕ, που είναι αρμόδια, ζητώντας να μας δώσει συνολικά στοιχεία για το φόρο που βεβαιώθηκε το 2015, το 2016 και το 2017, για τα ποσά που καταβλήθηκαν από τους καναλάρχες και για το ανεξόφλητο υπόλοιπο. Η ΑΑΔΕ «έπαιζε καθυστέρηση» («θα σας δώσουμε τα στοιχεία, αλλά δώστε μας λίγο χρόνο, γιατί έχουμε φόρτο εργασίας»), μέχρι που ήρθε η νέα νομοθετική ρύθμιση Παππά, που μειώνει το φόρο **από 20% σε 5%** από 1.4.2018. Οταν «κράξαμε» αυτή την προκλητική ρύθμιση, αποδεικνύοντας ότι είναι προϊόν παρασκηνιακής συμφωνίας του Παππά (του Τσίπρα και της κυβέρνησης δηλαδή) με τους καναλάρχες, οι οποίοι τελικά θα πάρουν τζάμπα τις εφτά τηλεοπτικές άδειες και θα πάρουν και μπόνους, η ΑΑΔΕ μας απάντησε μ' ένα άθλιο έγγραφο ότι δε θα μας δώσει τα στοιχεία!

Καταγγείλαμε αμέσως αυτό το άθλιο έγγραφο, που δε στηρίζεται σε καμιά νομική βάση (αντίθετα, παραβιάζει το νόμο) και ανακοινώσαμε ότι θα προσφύγουμε στην Εισαγγελία Πρωτοδικών ζητώντας την έκδοση εισαγγελικής εντολής. Το κάναμε και εκδόθηκε εισαγγελική εντολή να μας παραδοθούν τα στοιχεία μόνο για το ανεξόφλητο υπόλοιπο, όχι για τον βεβαιωμένο φόρο. Ανακοινώσαμε στο προηγούμενο φύλλο μας το γεγονός και τότε ήταν που ο δολοπλόκος Παππάς

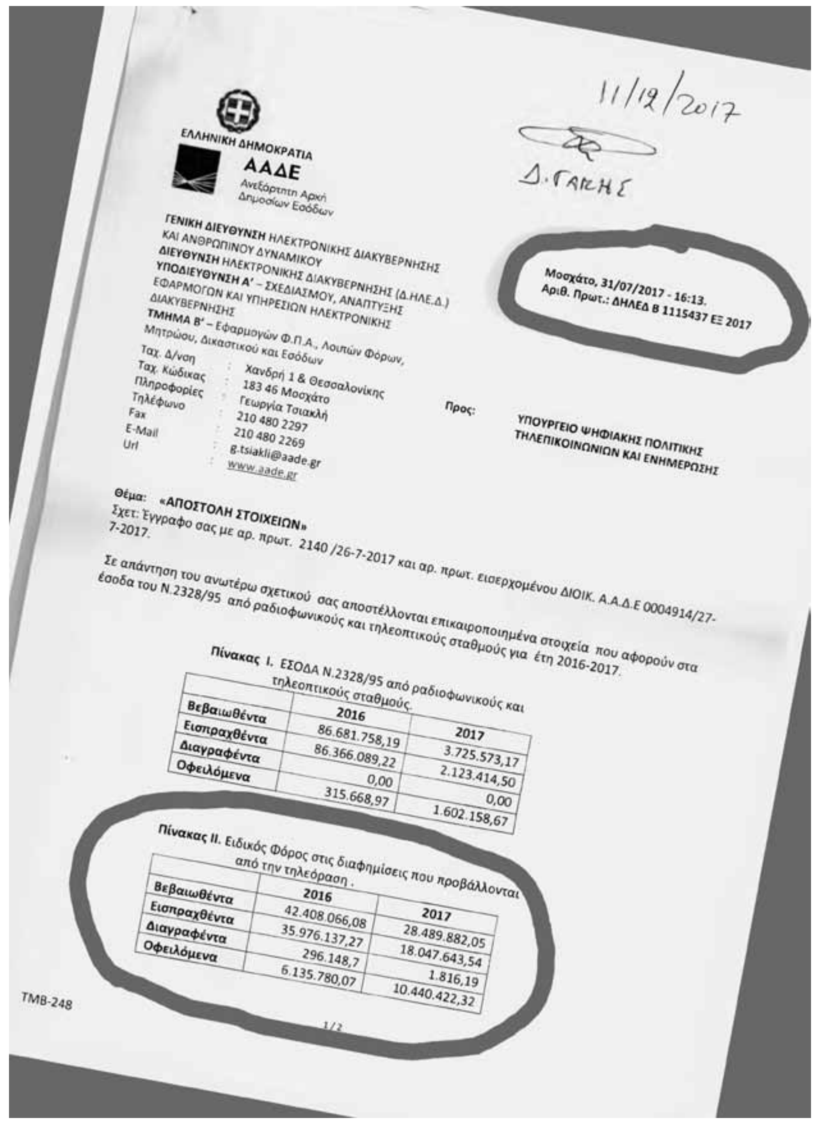

αντιλήφθηκε ότι δεν μπορεί να κρύψει τα στοιχεία. Αποφάσισε, λοιπόν, να κινηθεί πρώτος για να κουκουλώσει όσο μπορεί τα πράγματα.

Στα τέλη της προηγούμενης εβδομάδας κάποιος (δεν λέμε το όνομά του, γιατί δεν ξέρουμε τι ακριβώς ρόλο έπαιζε) μας ζήτησε να του δώσουμε αντίγραφα της αίτησής μας στην ΑΑΔΕ και της απάντησης της ΑΑΔΕ, γιατί ο βουλευτής Σαρίδης του κόμματος Λεβέντη θέλει να «σηκώσει» το θέμα και έχει μιλήσει και με τον Παππά, που είναι σύμφωνος! Και το όνομα του βουλευτή και η «συμφωνία του Παππά» μας έκαναν προσεκτικούς και δε δώσαμε τίποτα (άλλωστε, όλα τα στοιχεία τα είχαμε ήδη δημοσιοποιήσει). Καταθέσαμε την εισαγγελική εντολή στην ΑΑΔΕ και απαιτήσαμε να μας δώσουν άμεσα τα στοιχεία. Η τελευταία επικοινωνία μας με τη Διεύθυνση Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης ήταν την περασμένη Δευτέρα. Για μια ακόμα φορά «τα μασούσαν» (η τμηματάρχης Σερεφίδου), ζητώντας χρόνο!

Και ω του θαύματος, την Τρίτη, σε μια συνεδρίαση των Επιτροπών Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης και Παραγωγής και Εμπορίου της Βουλής, για εντελώς άσχετο θέμα (τέταρτη συνεδρίαση για το σχέδιο νόμου «Αδειοδότηση διαστημικών δραστηριοτήτων – Καταχώριση στο Εθνικό Μητρώο Διαστημικών Αντικειμένων – Ιδρυση Ελληνικού Διαστημικού Οργανισμού και λοιπές διατάξεις», αρμοδιότητας Παππά), ο Σαρίδης, αφού είπε μερικά αδιάφορα πράγματα για το συζητούμενο νομοσχέδιο, αναφέρθηκε στον «λεγόμενο φόρο καναλαρχών», όπως «τον αποκαλούν οι πολίτες» (δικός μας είναι ο όρος), είπε ότι «βγήκε μια εισαγγελική παραγγελία, ώστε να δημοσιευθούν τα στοιχεία σχετικά με το πόσα χρωστάνε τα κανάλια αυτά την περίοδο από το 2015 έως το 2017» (δεν ανέφερε ποιος προκάλεσε αυτή την εισαγγελική παραγγελία, για να μας... τιμωρήσει που δεν δώσαμε στον «μεσάζοντα» τα έγγραφα!) και ρώτησε τον Παππά: *«Πρώτον, πόσα λεφτά εισέπραξε το δημόσιο από τους καναλάρχες την περίοδο 2015 - 2017; Δεύτερον, μας χρωστάνε, πράγματι, λεφτά οι καναλάρχες για αυτή την περίοδο και για ποιον λόγο; Δηλαδή, το φόρο στη διαφήμιση. Η μείωση που ψηφίσαμε;»*.

Διαθέτοντας... μαντικές ιδιότητες για το τι θα τον ρωτήσει ο Σαρίδης, ο Παππάς, που μίλησε τελευταίος (αμέσως μετά έκλεισε η συνεδρίαση), αφού είπε ότι *«από τον φόρο τηλεοπτικής διαφήμισης, το δημόσιο από το 2015 μέχρι τώρα έχει εισπράξει πάνω από 90 εκατ. ευρώ»* και αφού υπερασπίστηκε τους καναλάρχες («συνεπώς, για να λέμε και του στραβού το δίκιο δεν είναι αληθές ότι δεν πληρώνουν. Δεν πληρώνουν για τις άδειες, αυτό είναι το αληθές. Το δεν πληρώνουν γενικώς, δεν είναι αληθές») κατέθεσε στα πρακτικά έγγραφο της ΑΑΔΕ (ολόκληρο θα το δημοσιεύσουμε στην ιστοσελίδα μας), που αναφέρει πόσος φόρος βεβαιώθηκε το 2016 και το 2017 μέχρι τις 28 Ιούλη και πόσος φόρος καταβλήθηκε από τους καναλάρχες.

Δε χρειάζεται να διαθέτει κανείς... φιλοσοφική σκέψη για να καταλάβει ότι η όλη υπόθεση ήταν στημένη. Ο Σαρίδης ρώτησε για να ρωτήσει, ώστε ο Παππάς να καταθέσει το έγγραφο της ΑΑΔΕ, να το διαστρεβλώσει (θα δούμε παρακάτω πώς) και να «κλείσει την υπόθεση» (έτσι τουλάχιστον νομίζει). Αν ο Σαρίδης είχε διάθεση να ψάξει την υπόθεση, θα έπαιρνε το έγγραφο που κατέθεσε ο Παππάς, θα του έριχνε μια ματιά και θα του έλεγε με κάθε δίκιο: «Δεν ντρέπεσαι λιγάκι, που προσπαθείς να μας κοροϊδέψεις με τόσο αισχρό τρόπο;». Ομως, η σεμνή τελετή έλαβε τέλος με τον Παππά να διαβεβαιώνει, «με ντοκουμέντα», ότι οι καναλάρχες πληρώνουν. Περιττεύει να πούμε ότι αν δεν υπήρχε η δική μας έρευνα δε θ' αναγκαζόταν ο Παππάς να στήσει αυτή την τελετή ψεύδους.

Πριν δούμε τι ακριβώς λέει αυτό το έγγραφο, τρεις προκαταρκτικές παρατηρήσεις:

1 Το έγγραφο έχει ημερομηνία 31.7.2017. Επομένως, η ΑΑΔΕ (και η τμηματάρχης Σερεφίδου και η προϊσταμένη της Διεύθυνσης Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, Σεχπερίδου) **ψευδόταν** τόσον καιρό, όταν μας έλεγε ότι θέλει χρόνο για να συγκεντρώσει τα στοιχεία και δεν προλαβαίνει λόγω φόρτου εργασίας. Τα στοιχεία τα είχε έτοιμα και τα είχε παραδώσει στον Παππά, δύο μήνες πριν υποβάλουμε εμείς την αίτησή μας. Οι δύο κυρίες ψεύδονταν, υπακούοντας σε εντολές «άνωθεν».

2 Εκτίθεται και ο εισαγγελέας πρωτοδικών Ν. Φιστόπουλος, ο οποίος -χωρίς καμιά νομική αιτιολογία- έδωσε εντολή να μας χορηγηθούν μόνο τα στοιχεία για τον οφειλόμενο και όχι για τον βεβαιωμένο και τον καταβληθέντα φόρο. Το έγγραφο που κατέθεσε στη Βουλή ο Παππάς αναφέρει βεβαιωθέντα, εισπραχθέντα και οφειλόμενα!

3 Για ποιο λόγο ζήτησε ο Παππάς στοιχεία για τον φόρο τηλεοπτικών διαφημίσεων, τον περασμένο Ιούλη; Για να κάνει το παρασκηνιακό παζάρι με τους καναλάρχες, οι οποίοι είχαν στυλώσει τα πόδια και είχαν κάνει προσφυγή στο ΣτΕ, θεωρώντας υψηλή την τιμή εκκίνησης των 35 εκατ. ανά τηλεοπτική άδεια. Πήρε τα στοιχεία, έκανε το παζάρι, έκλεισε το κομπρεμί, τους χάρισε τις άδειες. Αυτός, ο αρχάγγελος της κάθαρσης, ο μαχητής ενάντια στη διαφθορά και στη διαπλοκή!

Το έγγραφο της ΑΑΔΕ, που κατέθεσε ο Παππάς, έχει στοιχεία μόνο για το 2016 και το εφτάμηνο του 2017. Γιατί απουσιάζει το 2015; Προφανέστατα, για να εμφανιστεί σημαντικά μικρότερο το φέσι που έβαλαν συνολικά οι καναλάρχες. Γνωρίζουμε -από τα στοιχεία που κατέθεσε σε ανύποπτο χρόνο στη Βουλή ο Τρ. Αλεξιάδης- ότι το 2015 βεβαιώθηκε φόρος 39,3 εκατ. ευρώ και οι καναλάρχες κατέβαλαν μόνο 19,23 εκατ. Δηλαδή, άφησαν **ανεξόφλητο υπόλοιπο 20,07 εκατ. ευρώ**. Από το έγγραφο της ΑΑΔΕ προκύπτει ότι (μετά από όσα έγιναν, αμφιβάλλουμε για τη γνησιότητα των στοιχείων, όμως δε διαθέτουμε άλλα), το 2016 βεβαιώθηκε φόρος 42,48 εκατ. ευρώ και εισπράχτηκαν σχεδόν 36 εκατ. ευρώ, ενώ στο εφτάμηνο του 2017 βεβαιώθηκαν 28,49 εκατ. ευρώ (με αναγωγή σε ετήσια βάση ο φόρος του 2017 κυμαίνεται στα 48,84 εκατ. ευρώ) και καταβλήθηκαν 18,05 εκατ. ευρώ.

Είναι προφανές ότι στα καταβληθέντα του 2016 και του 2017 περιλαμβάνεται και φόρος που δεν είχε πληρωθεί το 2015. Τα στοιχεία σκόπιμα δεν περιλαμβάνουν και το 2015 (πρώτη χρονιά που ο φόρος έπρεπε να καταβληθεί), για να μη βγαίνει σαφής εικόνα για το ύψος του φεσιού.

Και ελλιπή, όμως, τα στοιχεία οδηγούν σε αποκαλυπτικά συμπεράσματα.

1 Ο βεβαιωμένος φόρος είναι 39,3 εκατ. ευρώ το 2015 (στοιχεία Αλεξιάδη), 42,41 εκατ. ευρώ το 2016 και (με αναγωγή του εφτάμηνου σε δωδεκάμηνη βάση) 48,84 εκατ. ευρώ το 2017. Επιβεβαιώνεται, δηλαδή, η εκτίμηση που εμείς κάναμε, ότι το 2016 ήταν καλύτερο από το 2015 και το 2017 καλύτερο από το 2016. Ο μέσος όρος για την τριετία είναι **43,52 εκατ. ευρώ το χρόνο** (και με αυξητική τάση).

Στην Εκθεση του Γενικού Λογιστήριου του Κράτους, που συνόδευε την τροπολογία Παππά, ο φόρος «υπολογιζόταν» σε 26,67 εκατ. ευρώ το χρόνο (γινόταν λόγος για ετήσια απώλεια 20 εκατ. ευρώ λόγω της μείωσης του φόρου από 20% σε 5%). Επομένως, **έφτιαξαν μια εντελώς ψεύτικη Εκθεση του ΓΛΚ, για να κρύψουν το προκλητικό δώρο στους καναλάρχες**. Θυμίζουμε ότι ο ίδιος ο Παππάς, για να μειώσει πιο πολύ την απώλεια εσόδων του κράτους, σ' ένα κρεσέντο γκεμπελισμού είχε μιλήσει για 15 εκατ. ευρώ το χρόνο και αναγκάστηκε να το διορθώσει μετά από παρατήρηση βουλευτή του Περισσού. **Οι άνθρωποι είναι αδίστακτοι στο ψέμα και στην παραποίηση των στοιχείων.**

Αν ξανακάνουμε το λογαριασμό με μέσο όρο βεβαιωθέντος φόρου 43,52 εκατ. ευρώ το χρόνο, θα δούμε ότι οι καναλάρχες θα πληρώνουν συνολικά για τις άδειες 24,5 εκατ. ευρώ το χρόνο (7 άδειες με 35 εκατ. η καθεμιά, σε 10 δόσεις), ενώ από το φόρο τηλεοπτικών διαφημίσεων θα γλιτώνουν 32,64 εκατ. ευρώ το χρόνο (τα τρία τέταρτα του μέσου βεβαιωμένου ως σήμερα φόρου). Δηλαδή, **κάθε χρόνο θα κερδίζουν 8,14 εκατ. ευρώ**! Οταν κάναμε για πρώτη φορά τον σχετικό υπολογισμό, χωρίς να έχουμε τα στοιχεία που έχουμε σήμερα, είχαμε γράψει ότι κάθε χρόνο θα έχουν ένα μπόνους τουλάχιστον 5 εκατ. ευρώ, σημειώνοντας ότι στην πραγματικότητα θα είναι μεγαλύτερο. Δεν πέσαμε έξω.

2 Και όταν συζητιόταν η τροπολογία για τη μείωση του φόρου στην Ολομέλεια της Βουλής και στη συζήτηση της περασμένης Τρίτης στις Επιτροπές, ο Παππάς επανέλαβε το ίδιο ψέμα: «Το ελληνικό δημόσιο εισέπραξε πάνω από 90 εκατ. ευρώ μέχρι σήμερα». Την Τρίτη, επειδή είχε υπόψη του τα δημοσιεύματά μας, πήγε να κρατήσει και μια πισινή («ο συνολικός αριθμός, **εάν δεν κάνω λάθος- δεσμεύομαι εάν υπάρξει ανάγκη να επανέλθω με πολύ συγκεκριμένα νούμερα-** από τον φόρο τηλεοπτικής διαφήμισης, το δημόσιο από το 2015 μέχρι τώρα έχει εισπράξει πάνω από 90 εκατ. ευρώ»). Τι προκύπτει από τα δικά τους στοιχεία; Το 2015 πλήρωσαν 19,23 εκατ. (στοιχεία Αλεξιάδη), το 2016 35,98 εκατ. και το 2017 18,05 εκατ. (στοιχεία ΑΑΔΕ). **Σύνολο 73,26 εκατ. ευρώ**. Αρα, **όταν ο Παππάς μιλάει για «πάνω από 90 εκατ. ευρώ», λέει και πάλι ψέματα**.

Οσο για το φέσι, σύμφωνα πάντα με τα δικά τους στοιχεία, φτάνει μέχρι τον Ιούλη του 2017 τα **36,65 εκατ. ευρώ**. Δεν το λες και λίγο. Είναι κάτι παραπάνω απ' όσο κοστίζει μια από τις εφτά τηλεοπτικές άδειες που βγαίνουν σε πλειστηριασμό.

Στο θέμα θα επανέλθουμε, όταν πάρουμε από την ΑΑΔΕ όλα τα στοιχεία (συμπεριλαμβανόμενου και του 2015). Θα κλείσουμε σημειώνοντας ότι **πρόκειται για τεραστίων διαστάσεων πολιτικό σκάνδαλο διαπλοκής**. Οι καναλάρχες απαλλάχτηκαν από την πληρωμή του φόρου από το 2010 μέχρι και το 2014 κι όταν κλήθηκαν να πληρώσουν άρχισαν να βάζουν φέσι στο Δημόσιο. Αφού νίκησαν κατά κράτος τους ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ στη μάχη για τις τηλεοπτικές άδειες, τους υποχρέωσαν σε μια παρασκηνιακή συμφωνία, με την οποία οι νέες άδειες θα τους χαριστούν κυριολεκτικά, θα βγάλουν και το 2% για τον ΕΔΟΕΑΠ (αν επιβληθεί τελικά, γιατί είναι σε εκκρεμότητα ενώπιον του ευρωσυστήματος) και θα τους περισσεύουν και λεφτά για να «κινήσουν» τα κανάλια τους. Μένει να μάθουμε το αντάλλαγμα που θα εισπράξουν οι συριζαίοι.

ΥΓ. «Νομίζω, πραγματικά, ότι έγινε μια κριτική με τρόπο λίγο πρόχειρο και μια κεκτημένη ταχύτητα **από άλλα θέματα της αρμοδιότητάς μου τα οποία ανήκουν στην περασμένη χρονιά, γιατί είμαστε εν όψει καινούργιων εξελίξεων.** (...) Προς Θεού, δηλαδή. **Εχει περάσει και ένας χρόνος εν πάση περιπτώσει από αυτήν την ιστορία,** είναι ένας διαγωνισμός σε εξέλιξη και καλά θα κάνουμε όλοι να το καταλάβουμε». Το πέταξε κάποια στιγμή στην ομιλία του ο Παππάς. Ο νόμος Παππά; Περσινά ξινά σταφύλια. Ο,τι βρισιά ανταλλάξαμε με τους καναλάρχες πέρυσι, νερό κι αλάτι. Τώρα τα έχουμε βρει! Το λένε και κωλοτούμπα, αλλά η συγκεκριμένη κωλοτούμπα δεν είναι απλώς για το θεαθήναι. Οδηγεί στο παρασκήνιο και τη διαπλοκή.

Η εργατική τάξη σταθερά στο στόχαστρο

Το πλήγμα στο απεργιακό δικαίωμα, με τη θέσπιση απαρτίας 50%+1 για τη λήψη απόφασης για απεργία στα πρωτοβάθμια σωματεία, ρύθμιση που σύντομα θα επαναφέρει στη Βουλή η κυβέρνηση, είτε ως τροπολογία είτε ως άρθρο του πολυνομοσχέδιου με τα προαπαιτούμενα της τρίτης αξιολόγησης, δεν είναι μια μικρή παρέκκλιση, που οφείλεται στην ιδεοληπτική εμμονή του ΔΝΤ, όπως ισχυρίζονται οι συριζαίοι, αλλά ένας ακόμα κρίκος στην αντεργατική μνημονιακή νομοθεσία, η οποία θα διατηρηθεί ολόκληρη και μετά την ολοκλήρωση του τρίτου Μνημόνιου.

Το νέο Συμπληρωματικό Μνημόνιο αναφέρει εισαγωγικά ότι *«η επιτυχία του προγράμματος θα απαιτήσει τη συνεχή εφαρμογή των συμφωνημένων πολιτικών **για πολλά χρόνια**»*, ενώ υπάρχει ειδικό κεφάλαιο για τα εργασιακά ζητήματα (Κεφάλαιο 4. Διαρθρωτικές πολιτικές για την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας και της ανάπτυξης, Υποκεφάλαιο 4.1 Αγορά εργασίας και ανθρώπινο κεφάλαιο). Οι πρώτες κιόλας λέξεις αυτού του υποκεφάλαιου δίνουν το στίγμα, με την αποδοχή και από τη σημερινή συγκυβέρνηση ως αναγκαίου και χρήσιμου όλου του αντεργατικού πλαισίου που έχει διαμορφωθεί στα χρόνια των Μνημονίων: *«Τα τελευταία χρόνια έγιναν μείζονες αλλαγές στους θεσμούς της ελληνικής αγοράς εργασίας και στα συστήματα μισθολογικής διαπραγμάτευσης, προκειμένου να καταστήσουν την αγορά εργασίας **περισσότερο ευέλικτη**. Οι ελληνικές αρχές δεσμεύονται στο να πετύχουν στην αγορά εργασίας τις βέλτιστες πρακτικές της ΕΕ και να προωθήσουν τον εποικοδομητικό διάλογο μεταξύ των κοινωνικών εταίρων. Η προσέγγιση δε χρειάζεται μόνο να εξισορροπεί την ευελιξία και τη δικαιότητα **για εργαζόμενους και εργοδότες**, αλλά χρειάζεται επίσης να λάβει υπόψη της το υψηλό επίπεδο ανεργίας και την ανάγκη να επιδιωχθεί βιώσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη και κοινωνική δικαιοσύνη»*.

Αυτό το αντεργατικό credo («πιστεύω») έχουν υπογράψει οι συριζαίοι. Οχι μόνο αποδοχή του διαμορφωμένου αντεργατικού καθεστώτος αλλά και εξίσωση εργατών και καπιταλιστών ως προς τα δικαιώματα (αλήθεια, έχει και ο εργάτης δικαίωμα να απολύσει τον καπιταλιστή;). Οσο για την αναφορά στο «υψηλό επίπεδο ανεργίας», έναν και μόνο σκοπό υπηρετεί: να υποστηρίξει τη διατήρηση των μισθών στα σημερινά άθλια επίπεδα και των εργασιακών σχέσεων στο επίπεδο της πλήρους αποσάθρωσης (αυτό σημαίνει «ευελιξία»), ώστε να μπορέσουν οι κακόμοιροι οι καπιταλιστές να κάνουν επενδύσεις και προσλήψεις. Δεν είναι τυχαίο ότι τα εργασιακά φιλοξενούνται σε υποκεφάλαιο του κεφαλαίου που αφορά τη λεγόμενη ανταγωνιστικότητα.

Ακολουθεί το νέο πακέτο, που έρχεται συμπληρωματικό στο πακέτο της δεύτερης αξιολόγησης, όπως σημειώνεται:

1 «Με σκοπό την προώθηση και την παρακολούθηση της αντιπροσωπευτικότητας, η κυβέρνηση, μετά από διάλογο με τους κοινωνικούς εταίρους και σε συμφωνία με τους θεσμούς, θα αναπτύξει ένα αξιόπιστο διοικητικό σύστημα για την αξιολόγηση της αντιπροσωπευτικότητας, το οποίο θα λειτουργήσει μέχρι τον Μάρτη του 2018 (βασικό παραδοτέο)». Οσοι γνωρίζουν την παραπλανητική αστική τεχνοκρατική γλώσσα, αντιλήφθηκαν ότι προετοιμάζεται το χτύπημα του δικαιώματος για υπογραφή συλλογικής σύμβασης εργασίας (αυτό εννοούν με τον όρο «αντιπροσωπευτικότητα»).

2 «Ως προαπαιτούμενο, οι αρχές θα αναλύσουν και θα θεσπίσουν νομοθεσία για την αύξηση της απαρτίας των πρωτοβάθμιων συνδικάτων για λήψη απόφασης για απεργία στο 50%».

3 «Οι αρχές θα παραδώσουν μια αναφορά μέχρι τον Γενάρη του 2018 με μια ανεξάρτητη νομική γνώμη για το ρόλο της διαιτησίας στις συλλογικές διαπραγματεύσεις. Ως βασικό παραδοτέο, μέχρι τον Μάρτη του 2018, οι αρχές, (α) σε διάλογο με τους κοινωνικούς εταίρους θα επανεξετάσουν τις υπάρχουσες διαδικασίες για τη διαμεσολάβηση και τη διαιτησία, και (β) παίρνοντας υπόψη την ανεξάρτητη νομική γνώμη και το αποτέλεσμα του διαλόγου με τους κοινωνικούς εταίρους, θα νομοθετήσουν κάθε απαραίτητο, μετά από διαβούλευση με τους θεσμούς και σε συμμόρφωση με τις αποφάσεις του ΣτΕ». Οπως αντιλαμβάνεστε, πριν συντελεστεί η «επάνοδος των συλλογικών συμβάσεων», όπως λέει ο ΣΥΡΙΖΑ (η σχετική μνημονιακή περιστολή ολοκληρώνεται τον Σεπτέμβρη του 2018), σκοπεύουν να ψηφίσουν ένα νέο θεσμικό πλαίσιο, που θα τις καθιστά διακοσμητικό στοιχείο, με το βέτο των καπιταλιστών να παίζει τον κυρίαρχο ρόλο (αυτός θα είναι ο νέος ρόλος της διαμεσολάβησης και διαιτησίας).

4 «Μέχρι τον Μάρτη του 2018 θα δημιουργηθεί ένα ψηφιακό μητρώο των εργατικών συνδικάτων.

Απλοποίηση της εργατικής νομοθεσίας. Οι υπάρχοντες εργατικοί νόμοι θα **βελτιωθούν** και θα **εξορθολογιστούν** σε έναν Κώδικα Εργατικού Δικαίου και σ' έναν Κώδικα Ρυθμιστικών Αρχών Εργασίας. Σύμφωνα με το καθορισμένο σχέδιο τεχνικής υποστήριξης που άρχισε τον Ιούνη του 2017 ως προαπαιτούμενο, το πρώτο σχέδιο του Κώδικα Εργατικού Δικαίου θα παραδοθεί μέχρι τον Μάη του 2018».

Είναι προφανές ότι δεν πρόκειται για μια τυπική κωδικοποίηση της εργατικής νομοθεσίας, αφού γίνεται λόγος για «βελτίωση» και «εξορθολογισμό».

Δεν πρέπει, λοιπόν, να μένει καμιά αμφιβολία ότι το πρώτο πεντάμηνο του 2018 θα είναι πεντάμηνο αντεργατικού νομοθετικού οργασμού. Οι συριζαίοι ζητούσαν από την τρόικα να πηγαίνουν πίσω τα «αγκάθια» του Μνημόνιου, για τη χειροτέρευση της εργατικής νομοθεσίας, τώρα όμως το τρίτο Μνημόνιο βαδίζει προς την ολοκλήρωσή του και ήρθε η ώρα να νομοθετήσουν με μεθόδους «σκούπας» και αιφνιδιασμού.

Κίνηση ασφαλισμένων εργαζόμενων το τρίμηνο Γενάρης–Μάρτης 2017

Καταρρέουν οι συριζαίικοι μύθοι

Η Διεύθυνση Μελετών, που ανήκε μέχρι το τέλος του 2016 στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και μετά την ενσωμάτωσή του στον ΕΦΚΑ πέρασε και αυτή στον ΕΦΚΑ, από το 2004 επεξεργάζεται τα στοιχεία από τις Αναλυτικές Περιοδικές Δηλώσεις που υποβάλλουν οι εργοδότες στο ΙΚΑ για τους εργαζόμενους που απασχολούν με εξαρτημένη εργασία. Τα πιο πρόσφατα στοιχεία αυτής της Διεύθυνσης αφορούν το πρώτο τρίμηνο του 2017. Λόγω της πληθώρας των ΑΠΔ (αγγίζουν τα δύο εκατομμύρια) και της πληθώρας των στοιχείων που αυτές περιέχουν υπάρχει μια καθυστέρηση στη δημοσιοποίηση στατιστικών στοιχείων από τη Διεύθυνση Μελετών που ξεπερνά τους οχτώ μήνες.

Από τον Πίνακα που φτιάξαμε με βάση τα στοιχεία της Διεύθυνσης Μελετών προκύπτουν μια σειρά διαπιστώσεις και συμπεράσματα.

◆ Ο μέσος όρος των ασφαλισμένων το τρίμηνο Γενάρη-Μάρτη του 2017 ήταν 1.871.190. Απ' αυτούς, οι 1.276.221 με πλήρη απασχόληση (με μέσο ασφαλιστέο μεροκάματο 51,35 ευρώ) και οι 564.607 με μερική απασχόληση (με μέσο ασφαλιστέο μεροκάματο 23,81 ευρώ), ενώ 30.362 οικοδόμοι (με μέσο ασφαλιστέο μεροκάματο 41,90 ευρώ). Από τα στοιχεία αυτά καταρρέει ο κυβερνητικός μύθος ότι μειώθηκαν δραστικά οι ασφαλισμένοι και το μεροκάματο πάνω στο οποίο ασφαλίζονται και γι' αυτό τον λόγο έχουν μειωθεί δραματικά τα έσοδα των ασφαλιστικών ταμείων. Οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ τα ισχυρίζονται αυτά προκειμένου να δικαιολογήσουν τη συνεχιζόμενη και απ' αυτούς επίθεση στις συντάξεις.

Αν εισπράττονταν έγκαιρα και άμεσα από τα ασφαλιστικά

Μέσος όρος τριμήνου	Πλήρης απασχόληση	Μερική απασχόληση	Οικοδόμοι	Συνολική απασχόληση	Μεροκάματο πλήρης	Μεροκάματο μερική	Μεροκάματο οικοδόμων
2017	1.276.221	564.607	30.362	1.871.190	51.35	23.81	41.90
2016	1.285.909	523.882	32.932	1.842.723	52.15	23.69	41.27
2015	1.239.322	471.295	31.938	1.742.555	53.04	24.01	42.31
Μέσος όρος έτους							
2013	1.201.105	360.575	32.856	1.594.476	55.39	23.49	48.14
2014	1.290.846	456.150	35.650	1.782.646	52.87	23.36	42.74
2015	1.344.292	506.366	33.907	1.884.565	51.75	23.87	40.95
2016	1.393.089	572.545	33.761	1.999.395	51.13	23.66	40.79

ταμεία οι οφειλόμενες ασφαλιστικές εισφορές, τα έσοδά τους θα ήταν ικανοποιητικά και δε θα χρειαζόταν να πετσοκόβονται συνέχεια οι συντάξεις. Ομως, όπως κατ' επανάληψη έχουμε αποκαλύψει, οι καπιταλιστές υποβάλλουν μεν τις Αναλυτικές Περιοδικές Δηλώσεις, αλλά δεν καταβάλλουν ταυτόχρονα και τις ασφαλιστικές εισφορές (τις οποίες όμως κατακρατούν από τους εργάτες και εργαζόμενους).

Το τελευταίο δεν είναι δική μας εικασία. Το παραδέχονται οι υπηρεσιακοί παράγοντες που συντάσσουν τις τριμηνιαίες εκθέσεις του ΚΕΑΟ (Κέντρο Είσπραξης Ασφαλιστικών Οφειλών) από το 2014. Ετσι, το χρέος των καπιταλιστών εργοδοτών μέχρι τον Σεπτέμβρη του 2017 εκτινάχτηκε στα 30,5 δισεκατομμύρια ευρώ! Αυτά όσον αφορά το κατά πόσο την περίοδο της βαθιάς καπιταλιστικής κρίσης, που ξέσπασε το 2009 και συνεχίζεται, υφίσταται ικανοποιητικός αριθμός απασχολούμενων και σε τι επίπεδα κινείται το ασφαλιστέο μεροκάματο στην πλήρη και μερική απασχόληση.

◆ Καταρρέει επίσης ο συριζαίικος ισχυρισμός ότι κατά τη δική τους διακυβέρνηση αυξήθηκε σημαντικά η απασχόληση και μειώθηκε σημαντικά η ανεργία.

Επισημαίνουμε ότι διαχρονικά όλες οι κυβερνήσεις χρησιμοποιούν τα προγράμματα κατάρτισης και επιδοτούμενων θέσεων εργασίας προκειμένου να συγκαλύψουν την πραγματική ανεργία. Με μια σύντομη περιήγηση στη σελίδα του ΟΑΕΔ, αυτό διαπιστώνεται εύκολα. Παραπέρα, το υπουργείο Εργασίας είχε αναθέσει το 1998 σε αγγλική εταιρία να μελετήσει την επίδραση αυτών των προγραμμάτων στην πραγματική απασχόληση κατά την περίοδο 1993-1998. Επειδή το αποτέλεσμα ήταν απογοητευτικό, η μελέτη αυτή δε δόθηκε ποτέ επίσημα από το υπουργείο στη δημοσιότητα.

◆ Από τον Πίνακα βλέπουμε ότι το πρώτο τρίμηνο του 2017 η πλήρης απασχόληση μειώθηκε κατά 9.688 εργάτες και εργαζόμενους σε σχέση με το ίδιο διάστημα του 2016. Στους οικοδόμους μειώθηκε κατά 2.570 άτομα, ενώ στη μερική απασχόληση αυξήθηκε κατά 40.725 άτομα.

Συγκρίνοντας το 2017 με το 2015 που ανέλαβαν οι Τσιπροκαμμένοι, βλέπουμε ότι η πλήρης απασχόληση αυξήθηκε κατά 36.899 άτομα, η απασχόληση στους οικοδόμους μειώθηκε κατά 1.576 άτομα, ενώ η μερική απασχόληση εκτινάχθηκε, από 471.295 σε 564.607 άτομα (αύξηση κατά 93.312 άτομα). Πρέπει να σημειώσουμε ότι η μερική απασχόληση αυξήθηκε τόσο πολύ «στα χαρτιά», γιατί λόγω έλλειψης προσωπικού στον ελεγκτικό μηχανισμό, ο οποίος υπολειτουργεί, οι καπιταλιστές, ενώ απασχολούν εργάτες και εργαζόμενους με πλήρες ωράριο, τους ασφαλίζουν για τετράωρη απασχόληση.

◆ Συγκρίνοντας το μέσο όρο πλήρους απασχόλησης της τρίμηνης περιόδου με τον ετήσιο μέσο όρο των ετών 2015 και 2016, διαπιστώνουμε ότι η απασχόληση στο τρίμηνο είναι σημαντικά μειωμένη σε σχέση με το έτος. Η μείωση ξεπερνά τους εκατό χιλιάδες εργαζόμενους. Πρόκειται για διαχρονική μείωση που οφείλεται και στο γεγονός ότι αρκετοί από τους εργαζόμενους δεν εργάζονται με πλήρες ωράριο σε ετήσια βάση.

◆ Καλύτερα να σταματήσουν οι Τσιπροκαμμένοι να ισχυρίζονται ότι σε σχέση με τη μνημονιακή κυβέρνηση των Σαμαροβενιζέλων αυτοί αύξησαν την απασχόληση και μείωσαν σημαντικά την ανεργία. Τη διετία 2013-2014, επί Σαμαροβενιζέλων η πλήρης απασχόληση αυξήθηκε (εννοείται και μέσω των προγραμμάτων κατάρτισης και επιδότησης θέσεων εργασίας) κατά 89.701 εργαζόμενους, η μερική απασχόληση κατά 95.575 εργαζόμενους και η απασχόληση των οικοδόμων κατά 1.794 άτομα. Τη διετία 2015-2016, επί Τσιπροκαμμένων, η πλήρης απασχόληση αυξήθηκε (με τη χρήση των ίδιων εργαλείων), κατά 102.143 εργαζόμενους, η μερική απασχόληση αυξήθηκε κατά 116.395 εργαζόμενους, ενώ η απασχόληση των οικοδόμων μειώθηκε κατά 1.889 άτομα. Τα μεγέθη είναι απολύτως συγκρίσιμα και κάνουν θρύψαλα και αυτό τον μύθο των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ.

Νέο Συμπληρωματικό Μνημόνιο

Συμφωνία ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ-τρόικας για την εκπαίδευση

Το Συμπληρωματικό Μνημόνιο που υπέγραψε η συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ με την τρόικα, για να κλείσει την τρίτη αξιολόγηση, στο κεφάλαιο για την εκπαίδευση περιέχει μέτρα που το υπουργείο Παιδείας ανέλαβε να υλοποιήσει (εντός συγκεκριμένου χρονοδιαγράμματος, όπως πάντοτε θέτουν τα Μνημόνια), πέρα από αυτά που ο Γαβρόγλου παραδέχτηκε ότι υπέγραψε. Το γεγονός δεν μας εκπλήσσει. Το ψέμα και οι μισές αλήθειες είναι το βασικό χαρακτηριστικό με το οποίο πολιτεύονται οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ. Γι' αυτό, άλλωστε, ούτε μετέφρασαν στα ελληνικά ούτε έδωσαν στη δημοσιότητα το νέο Συμπληρωματικό Μνημόνιο (η διαρροή έγινε από τις Βρυξέλλες και το κείμενο είναι στα αγγλικά).

Τα ψέματα του Γαβρόγλου

Το κείμενο του Συμπληρωματικού Μνημόνιου για την εκπαίδευση το παραθέτουμε ολόκληρο στη διπλανή στήλη. Ας θυμηθούμε τώρα τι δήλωσε ο Γαβρόγλου ότι υπέγραψε.

✍ **Την υποχρέωση των εκπαιδευτικών να βρίσκονται στο σχολείο 30 ώρες την εβδομάδα.**

✍ **Να νομοθετηθούν κριτήρια στις συγχωνεύσεις σχολικών μονάδων (ανέφερε το παράδειγμα των συστεγαζόμενων σχολείων).**

✍ **Στην επιλογή των Διευθυντικών Στελεχών να εμπλέκεται το ΑΣΕΠ.**

✍ **Αξιολόγηση στελεχών εκπαίδευσης και αυτοαξιολόγηση σχολικών μονάδων.**

◆ Αναφερόμενος στην υποχρέωση των εκπαιδευτικών να παραμένουν στο σχολείο για 30 ώρες την εβδομάδα, ο υπουργός Παιδείας ισχυρίστηκε ψευδώς ότι αυτό δεν είναι τίποτε καινούργιο, αλλά είναι κάτι που προβλέπεται από τον Νόμο 1566/85.

Πλην, όμως, ο Νόμος 1566/ 85 (άρθρο 13, παρ. 8) αναφέρει τα εξής:

«Κάθε εκπαιδευτικός παραμένει υποχρεωτικά στο σχολείο, στις εργάσιμες ημέρες πέρα από τις ώρες διδασκαλίας, ***για την εκτέλεση συγκεκριμένου έργου που του έχει ανατεθεί από τα όργανα διοίκησης του σχολείου*** *όχι όμως πέρα από έξι (6) ώρες την ημέρα ή τριάντα (30) ώρες την εβδομάδα».*

Δηλαδή, η παραμονή του εκπαιδευτικού στο σχολείο, πέραν του διδακτικού του ωραρίου, δεν είναι υποχρεωτική, αλλά δυνητική και εξαρτάται από το εάν του έχει ανατεθεί «συγκεκριμένο έργο» από τα όργανα του σχολείου. 32 χρόνια η πρακτική αυτή ακολουθούνταν στα σχολεία, ενώ υπήρχαν και διευκρινήσεις των εκπαιδευτικών Ομοσπονδιών, στις περιπτώσεις που «πονηροί» διευθυντές προσπαθούσαν να επιβάλλουν αυθαιρεσίες.

Συνεπώς, ο Γαβρόγλου υπέγραψε κάτι διαφορετικό: την **υποχρέωση όλων ανεξαιρέτως** των εκπαιδευτικών να παραμένουν στο σχολείο 6 και 9 ώρες παραπάνω την εβδομάδα. Αυτό είναι και το πρώτο βήμα για την αύξηση και του διδακτικού ωραρίου σε επόμενη φάση και την εξίσωσή του με το εργασιακό.

Αλλωστε, οι επανειλημμένες δηλώσεις του υπουργού Παιδείας, αναφορικά με τις αλλαγές στο Λύκειο, ότι οι εκπαιδευτικοί θα επιβλέπουν και θα καθοδηγούν τις «δημιουργικές εργασίες» των μαθητών, τα «εκτεταμένα δοκίμια», θα βοηθούν τους μαθητές στην εμβάθυσνη των μαθημάτων, συνιστούν στην ουσία επέκταση του διδακτικού χρόνου. Το επόμενο βήμα θα έρθει με μαθηματική ακρίβεια.

Το μέτρο αυτό βάζει τελεία και παύλα στους μόνιμους διορισμούς νέων εκπαιδευτικών.

Την πεποίθησή μας αυτή επιβεβαιώνουν και όσα σχετικά αναγράφονται στο Μνημόνιο-3: *«Ειδικότερα, οι αρχές δεσμεύονται* ***να ευθυγραμμίσουν τον αριθμό διδακτικών ωρών ανά μέλος του προσωπικού, καθώς και την αναλογία μαθητών ανά τάξη και ανά εκπαιδευτικό, με τις βέλτιστες πρακτικές των χωρών του ΟΟΣΑ, το αργότερο έως τον Ιούνιο του 2018»****.*

◆ Οσον αφορά τις συγχωνεύσεις σχολικών μονάδων, σημειώνουμε ότι πρόκειται για καμουφλαρισμένη συνέχιση της πρακτικής Διαμαντοπούλου. Οι συγχωνεύσεις των συστεγαζόμενων σχολείων επιτρέπουν τις συγχωνεύσεις τμημάτων που ως τώρα ήταν απαγορευτικές, καθότι επρόκειτο για διαφορετικά σχολεία στο ίδιο σχολικό συγκρότημα, ο έτσι κι αλλιώς μεγάλος αριθμός των μαθητών ανά τάξη (25 μαθητές) προσαυξάνεται σε πολλές περιπτώσεις κατά 10% ειδικά στη Δευτεροβάθμια, έχουν νομοθετηθεί οι καταργήσεις των ολιγομελών τμημάτων και των τμημάτων Ομάδων Προσανατολισμού σε ΓΕΛ και ΕΠΑΛ και το Π.Δ. 79 κατήργησε ουσιαστικά τα όρια των σχολικών μονάδων, βάσει των οποίων εγγράφονται σε αυτές οι μαθητές, αφού την κατανομή των μαθητών στα όμορα και λιγότερο όμορα σχολεία διαχειρίζεται τριμελής επιτροπή που λειτουργεί στο πλαίσιο κάθε Περιφερειακής Διεύθυνσης.

◆ Τέλος, η εμπλοκή του ΑΣΕΠ στην επιλογή των στελεχών εκπαίδευσης έχει να κάνει με τον αναβαθμισμένο ρόλο που προορίζεται γι' αυτά τα στελέχη, τον ρόλο του διευθυντή-μάνατζερ.

Η δε «αυτο-αξιολόγηση» είναι το προοίμιο της αξιολόγησης του εκπαιδευτικού έργου, των σχολικών μονάδων και των εκπαιδευτικών. Η πρόταση του υπουργείου Παιδείας για τις νέες «Δομές Υποστήριξης του Εκπαιδευτικού Εργου» δεν αφήνει καμιά αμφιβολία γι' αυτό.

Η «αυτο-αξιολόγηση» της σχολικής μονάδας έχει όλα τα χαρακτηριστικά της αξιολόγησης Αρβανιτόπουλου, «ο προγραμματισμός και η αποτίμηση του εκπαιδευτικού έργου» κοινοποιείται στο ΠΕΚΕΣ (Περιφερειακό Κέντρο Εκπαιδευτικού Σχεδιασμού), οι Περιφερειακοί Συντονιστές Εκπαιδευτικού Εργου και Επιμόρφωσης, στο πλαίσιο του ΠΕΚΕΣ, επιλέγονται από το Συμβούλιο Επιλογής και οι Οργανωτικοί Συντονιστές έχουν άμεση επικοινωνία με το ΙΕΠ και το ΥΠΠΕΘ. Παράλληλα, προωθείται η «αυτονομία» της σχολικής μονάδας (προς το παρόν «παιδαγωγική»), η «τοπική κοινωνία» έχει λόγο στον «προγραμματισμό και την αποτίμηση του εκπαιδευτικού έργου», ενώ διατηρείται το υπάρχον νομοθετικό πλαίσιο για την αξιολόγηση, εξαγγέλλεται η αναβάθμιση της ΑΔΙΠΠΔΕ (Αρχή Διασφάλισης της Ποιότητας στην Πρωτοβάθμια, Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση) και δημοσιοποιείται η πρόταση του ΙΕΠ για το πιστοποιητικό παιδαγωγικής και διδακτικής επάρκειας, που προβλέπει θεσμό μέντορα για τους νεοδιόριστους εκπαιδευτικούς και αξιολόγησή τους μετά το τέλος του πρώτου έτους. (δες περισσότερα στην Κόντρα, αρ. φύλ. 942).

Τα όσα αναφέρονται στο Μνημόνιο-3 δεν αφήνουν καμιά αμφιβολία: ***«Η αξιολόγηση των εκπαιδευτικών και των σχολικών μονάδων θα συνάδει με το γενικό σύστημα αξιολόγησης της δημόσιας διοίκησης»***.

«Σκούπα»

Από όσα συμφωνήθηκαν στο Συμπληρωματικό Μνημόνιο προκύπτει (με τη σειρά που αναφέρονται):

◆ Η Ελλάδα θα «εκσυγχρονίσει» το εκπαιδευτικό της σύστημα σε όλες τις βαθμίδες. Αναμένονται, δηλαδή, νέα αντιδραστικά μέτρα, και περαιτέρω περικοπές.

◆ Το υπουργείο Παιδείας θα καταρτίσει σχέδιο δράσης μέχρι τον Μάιο του 2018, σύμφωνα με τις συστάσεις της νέας έκθεσης του ΟΟΣΑ.

◆ Στα «βασικά παραδοτέα» περιέχονται:

1 Νομοθετικά μέτρα για τους μελλοντικούς διορισμούς, την αξιολόγηση των διευθυντών των σχολείων και των ανώτερων διοικητικών στελεχών της εκπαίδευσης. Η απαίτηση να εξασφαλιστεί «αποπολιτικοποιημένη, διαφανής και αξιοκρατική διαδικασία, συμπεριλαμβανομένης της συμμετοχής του ΑΣΕΠ» και η υποχρέωση για αναβάθμιση του ρόλου των διευθυντικών στελεχών στις σχολικές μονάδες παραπέμπουν στους «αναβαθμισμένους διευθυντές-μάνατζερ»

2 Νόμος για την αναβάθμιση των αρμοδίων οργάνων για την αξιολόγηση. Π.χ. αναβάθμιση ΑΔΙΠΠΔΕ. Η διατύπωση είναι αόριστη, προφανώς για να συμπεριληφθούν όλα μέσα και η μελλοντική αξιολόγηση των εκπαιδευτικών.

3 Νόμος για την αξιολόγηση του ανώτερου εκπαιδευτικού προσωπικού, «την αυτοαξιολόγηση των σχολείων και την ορθολογική χρήση των πόρων». Η «ορθολογική χρήση των πόρων», που έτσι κι αλλιώς δεν φθάνουν για τα στοιχειώδη, παραπέμπει σε ακόμη πιο πετσοκομμένες κρατικές δαπάνες για τη δημόσια εκπαίδευση και αφήνει πόρτες και παράθυρα ανοιχτά για την αναζήτηση πόρων «από τρίτους» και την ιδιωτικοποίηση πλευρών της λειτουργίας του δημόσιου εκπαιδευτικού συστήματος.

4 Μέχρι τον Μάιο του 2018 θα καθοριστεί η στρατηγική για την αρχική και συνεχή επιμόρφωση των εκπαιδευτικών (σ.σ. υποκρύπτεται το γεγονός ότι αυτή θα συνδεθεί με την αξιολόγησή τους και τη μισθολογική και επαγγελματική τους εξέλιξη).

5 Θα συμφωνηθούν (Μάιος 2018) οι «δημοσιονομικές πτυχές των αλλαγών στην οργάνωση της δευτεροβάθμιας και της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης». Εννοείται ότι οι αλλαγές θα διασφαλίζουν την εφαρμογή της σκληρής δημοσιονομικής πειθαρχίας («νέο Λύκειο» σκληρών ταξικών φραγμών, ενοποιήσεις ειδικοτήτων, μείωση μαθημάτων, αλλαγές στον τρόπο εισαγωγής σε ΑΕΙ-ΤΕΙ, συγχωνεύσεις πανεπιστημιακών τμημάτων με τμήματα ΤΕΙ, υποβιβασμός τμημάτων

«Εκπαίδευση: Η Ελλάδα ***θα εκσυγχρονίσει περαιτέρω το εκπαιδευτικό της σύστημα σε όλα τα επίπεδα*** *για να βελτιώσει σημαντικά τα εκπαιδευτικά αποτελέσματα, διαφυλάσσοντας ταυτόχρονα την ισότητα.* ***Οι Αρχές θα αντιμετωπίσουν τις συστάσεις της νέας έκθεσης του ΟΟΣΑ για το ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα μέσα από ένα συγκεκριμένο σχέδιο δράσης μέχρι τον Μάιο του 2018****. Μια προκαταρκτική έκθεση δημοσιεύθηκε από τον ΟΟΣΑ τον Ιούλιο του 2017, ένα σχέδιο της έκθεσης θα ολοκληρωθεί μέχρι τον Ιανουάριο του 2018 και η τελική έκθεση έως τον Απρίλιο του 2018.*

Σε συμφωνία με τους θεσμούς, οι Αρχές, μέχρι τον Μάιο του 2018, θα πρέπει (βασικά παραδοτέα):

i) ***Να υιοθετήσουν νομοθετικά μέτρα για τους μελλοντικούς διορισμούς και την αξιολόγηση των διευθυντών των σχολείων*** *και των ανώτερων διοικητικών στελεχών της εκπαίδευσης, ώστε* ***να εξασφαλίσουν μια αποπολιτικοποιημένη, διαφανή και αξιοκρατική διαδικασία, συμπεριλαμβανομένης της συμμετοχής του ΑΣΕΠ*** *σε σχετικές επιτροπές* ***και να αναβαθμίσουν τον ρόλο τους στις σχολικές μονάδες****, καθώς και να καθορίσουν τις προοπτικές σταδιοδρομίας τους.*

ii) ***Να περάσουν νόμο για την αναβάθμιση των αρμοδίων οργάνων για την αξιολόγηση****.*

iii) Να περάσουν νόμο για την αξιολόγηση του ανώτερου εκπαιδευτικού προσωπικού, την ***αυτοαξιολόγηση των σχολείων και την ορθολογική χρήση των πόρων****.*

Μέχρι τον Μάιο του 2018 ***θα υιοθετήσουν μια στρατηγική για την αρχική και τη συνεχή εκπαίδευση των εκπαιδευτικών στην προσχολική, πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση****. Οι Αρχές θα συμφωνήσουν με τους θεσμούς* ***τις δημοσιονομικές πτυχές των αλλαγών στην οργάνωση της δευτεροβάθμιας και της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης*** *και θα διασφαλίσουν τα έσοδα των ΑΕΙ, που* ***προέρχονται από δίδακτρα για τις μεταπτυχιακές σπουδές, υπηρεσίες προς τρίτους και την εκμετάλλευση της περιουσίας του Πανεπιστημίου****.*

Οι Αρχές έχουν κάνει βήματα προς την κατεύθυνση της σύγκλισης με τις βέλτιστες πρακτικές του ΟΟΣΑ, σχετικά με τον αριθμό διδακτικών ωρών ανά μέλος του προσωπικού και τις αναλογίες των μαθητών ανά τάξη και ανά εκπαιδευτικό. ***Ως επόμενο βήμα και ως πρωταρχική ενέργεια****, οι Αρχές θα υιοθετήσουν νομοθεσία για:*

i) Την ***υποχρεωτική παρουσία των εκπαιδευτικών στα σχολεία για 30 ώρες την εβδομάδα****.*

ii) ***Τα κριτήρια και το χρονοδιάγραμμα για τη συγχώνευση σχολικών μονάδων, ξεκινώντας από την σχολική χρονιά 2018-19****.*

iii) Την ***εξαίρεση της ώρας του γεύματος από τις ώρες διδασκαλίας των εκπαιδευτικών.***

Οι Αρχές μαζί με τον ΟΟΣΑ θα επανεξετάσουν όλους τους σχετικούς δείκτες, συμπεριλαμβανομένων των πρόσφατων στοιχείων, ως τον Απρίλιο του 2018.

Το πλαίσιο για τις απολύσεις που νομοθετήθηκε με το Αρθρο 56 της Πράξης για την Ιδιωτική Εκπαίδευση του Ν. 4472/2017 θα αξιολογηθεί μέχρι τον Μάρτιο του 2018 και εφόσον απαιτείται οι απαραίτητες τροποποιήσεις θα συμφωνηθούν με τους θεσμούς και θα νομοθετηθούν ως τον Απρίλιο του 2018 και θα εφαρμοστούν από τη σχολική χρονιά 2018-19*». (Οι εμφάσεις δικές μας).*

ΤΕΙ σε δομές διετούς φοίτησης, κ.λπ.).

6 Θα διασφαλιστούν τα έσοδα των ΑΕΙ, «που προέρχονται από δίδακτρα για τις μεταπτυχιακές σπουδές, υπηρεσίες προς τρίτους και την εκμετάλλευση της περιουσίας του Πανεπιστημίου». Προαναγγέλλονται ρυθμίσεις, ώστε τα Πανεπιστήμια να «διαφαλίζουν» έσοδα από τα δίδακτρα («τέλη εγγραφής») στις μεταπτυχιακές σπουδές, από υπηρεσίες «προς τρίτους» (έρευνα με στόχο την κερδοφορία καπιταλιστικών επιχειρήσεων, «επώνυμες έδρες», δομές πιστοποίησης-επιμόρφωσης-διά βίου εκπαίδευσης με δίδακτρα στο πλαίσιο των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων, κ.λπ.) και από την εκμετάλλευση της πανεπιστημιακής περιουσίας (π.χ. η προσπάθεια εκμετάλλευσης από το Πολυτεχνείο Κρήτης της κατάληψης Rosa Nera στα Χανιά).

◆ Στα προαπαιτούμενα αναφέρονται:

1 Η υποχρεωτική παρουσία των εκπαιδευτικών στα σχολεία για 30 ώρες την εβδομάδα.

2 Τα κριτήρια και το χρονοδιάγραμμα για τη συγχώνευση σχολικών μονάδων, ώστε αυτές να ξεκινήσουν την επόμενη σχολική χρονιά (2018-19).

3 Η εξαίρεση της ώρας του γεύματος από τις διδακτικές ώρες.

Μια πολύ σημαντική υποχρέωση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ και του υπουργείου Παιδείας είναι «η αξιολόγηση» του πρόσφατου νόμου (Ν. 4472/19-5-2017) για την ιδιωτική εκπαίδευση και συγκεκριμένα του «πλαισίου για τις απολύσεις» των ιδιωτικών εκπαιδευτικών. Η «αξιολόγηση» θα γίνει ως τον ερχόμενο Μάρτιο και θα υπάρξουν «τροποποιήσεις» «εφόσον (αυτό) απαιτείται», που θα νομοθετηθούν ως τον Απρίλιο, ώστε οι αλλαγές να εφαρμοστούν το 2018-2019. Θυμίζουμε ότι οι σχολάρχες ανέβηκαν στα κεραμίδια όταν συζητιόταν και όταν ψηφίστηκε ο σχετικός νόμος, με τη στήριξη της τρόικας και του ΔΝΤ.

Τώρα, οι τροϊκανοί προαναγγέλλουν ουσιαστικά την κατάργηση βασικών διατάξεων του νόμου, που και πάλι είχαν αλλάξει μετά από απαίτηση τρόικας-ΔΝΤ-σχολαρχών και στοιχειοθετούσαν «για τα μάτια» έναν στοιχειώδη έλεγχο στις απολύσεις εκπαιδευτικών (από τα Υπηρεσιακά Συμβούλια ο έλεγχος της νομιμότητας της καταγγελίας της σύμβασης εργασίας πέρασε σε «ανεξάρτητη Επιτροπή», που αποτελείται από 3 Πρωτοδίκες. Στην Επιτροπή συμμετέχουν ένας εκπρόσωπος της ΟΙΕΛΕ και ένας του συνδέσμου των σχολαρχών ως παρατηρητές, χωρίς δικαίωμα ψήφου).

Οι ιμπεριαλιστές δανειστές - θεματοφύλακες του κεφαλαίου και οι έμποροι της γνώσης απαιτούν να εφαρμόζεται και στα ιδιωτικά σχολεία ό,τι ισχύει στον υπόλοιπο ιδιωτικό τομέα, χωρίς κανέναν απολύτως περιορισμό.

Γιούλα Γκεσούλη

Ρύπανση Σαρωνικού

Κρύβουν τις εκθέσεις των επιστημόνων

«Παραδίδουμε τις παραλίες καθαρές και τολμώ να πω πιο καθαρές απ' ό,τι ήταν». Ο Κουρουμπλής, ως παλαιάς κοπής πασόκος, ξέρει πως ένα ψέμα έχει τόσο περισσότερες πιθανότητες να περάσει γι' αλήθεια όσο πιο χοντροειδώς το εκφέρεις. Πάλι καλά που δεν παράφρασε την αγαπημένη φράση των νεοφιλελέδων κατά τα πρώτα μνημονιακά χρόνια: «Αν δεν είχε βυθιστεί το "Αγία Ζώνη ΙΙ", θα έπρεπε να το βυθίσουμε, για να μπορέσουμε μετά να κάνουμε λαμπίκο τις βρόμικες παραλίες μας»! Ο Κουρουμπλής, λοιπόν, πήρε α λα μπρατσέτα τον Σαντορινιό, μπήκαν σ' ένα πλεούμενο του Λιμενικού και πήγαν στις 5 Δεκέμβρη στη Σαλαμίνα όπου οργανώθηκε η τελική τελετή παράδοσης των «καθαρότερων από πριν παραλιών». Δεν τους συνόδευσε κανένας άλλος από την κυβέρνηση. Οχι ο Τσίπρας, που απέφυγε από την αρχή να μπει στο κάδρο της οικολογικής καταστροφής, αλλά ούτε καν κάποιοι από τις πολιτικές ηγεσίες των συναρμόδιων υπουργείων (ΥΠΕΝ, Υγείας, Αγροτικής Ανάπτυξης).

Τρεις μέρες μετά, ο Σαντορινιός ενημέρωσε και την Επιτροπή Περιβάλλοντος της Βουλής, ότι όλα ολοκληρώθηκαν με επιτυχία και ουδείς λόγος ανησυχίας υπάρχει πλέον. Από κοντά κι ο Φάμελλος, που μπορεί να μην πήγε στη φιέστα της Σαλαμίνας, ήταν όμως υποχρεωμένος να υπερασπιστεί στη Βουλή την κυβερνητική πολιτική. «Διαψεύστηκαν όσοι μιλούσαν περί οικολογικής καταστροφής και οικολογικής βόμβας στο Σαρωνικό», είπε με το γνωστό του ύφος. «Σήμερα δεν υπάρχει ούτε ένα σημάδι από ρύπανση σε ένα βοτσαλάκι των ακτών της Σαλαμίνας και της Αττικής», διαβεβαίωσε. Επειδή ως χημικός μηχανικός ξέρει ότι τα καθαρά βότσαλα δεν σημαίνουν απολύτως τίποτα, όταν μιλάμε για ρύπανση, έσπευσε να συμπληρώσει: «Σήμερα, υλοποιείται πλέον ένα εκτεταμένο πρόγραμμα παρακολούθησης στο Σαρωνικό, ώστε να εξασφαλιστεί η πρόληψη και η ταχεία αντιμετώπιση δευτερογενών περιστατικών ρύπανσης, διαψεύδοντας όσους μιλούσαν για οικολογική καταστροφή και μη αναστρέψιμες επιπτώσεις στο οικοσύστημα του Σαρωνικού». Και συνέχισε: «Σήμερα, οι περιβαλλοντικοί, οι χημικοί και οι βιολογικοί δείκτες στην περιοχή του ατυχήματος και στην ευρύτερη περιοχή του Αργοσαρωνικού είναι **καλύτεροι** σε σχέση με πριν».

Ο Φάμελλος κρύφτηκε πίσω από αυτή τη σιβυλλική διατύπωση, χωρίς να εξηγήσει τι ακριβώς σημαίνει «καλύτεροι σε σχέση με πριν δείκτες». Η συζήτηση στην Επιτροπή Περιβάλλοντος της Βουλής έγινε την Παρασκευή 8 Δεκέμβρη. Την Τρίτη 12 Δεκέμβρη «έσκασε» η είδηση, με την αποκάλυψη από τα «Νέα» εγγράφου του Συντονιστικού Γραφείου Αντιμετώπισης Περιβαλλοντικών Ζημιών (ΣΥΓΑΠΕΖ) του ΥΠΕΝ, που στάλθηκε στον Φάμελλο στις 6 Δεκέμβρη, προφανώς ενόψει της εμφάνισης του τελευταίου στην Επιτροπή Περιβάλλοντος της Βουλής.

«Η ενδεχόμενη δευτερογενής ρύπανση από την καθίζηση των προϊόντων διάσπασης των πετρελαιοειδών μέσω της μηχανικής διαδικασίας της διασποράς και γαλακτωματοποίησης (μικρότερα κλάσματα πετρελαίου που προσροφούνται σε αιωρούμενα σωμάτια ιζήματος ή οργανικής ύλης) στον βυθό, για τα οποία δεν έχει ακόμη ολοκληρωθεί - σύμφωνα με τα στοιχεία της υπηρεσίας μας - η αποτύπωση και ο καθαρισμός τους, καθώς και η αντιμετώπισή της, παραμένουν σοβαρά θέματα προς εξέταση».

Αρκεί και μόνο αυτή η αναφορά των ειδικών επιστημόνων του ΥΠΕΝ για να κατατάξει τον Φάμελλο στην κατηγορία των μεγάλων ψευτών.

«Η περιβαλλοντική ζημιά που ενδεχομένως προκλήθηκε στον θαλάσσιο και παράκτιο χώρο του Σαρωνικού είναι δύσκολο να εκτιμηθεί μέχρι στιγμής, καθώς δεν υπάρχουν όλα τα δεδομένα από μετρήσεις της ρύπανσης στα ιζήματα», επισημαίνουν οι επιστήμονες. Συγκρίνετε αυτή τη διαπίστωση μ' αυτά που είπε ο Φάμελλος στη Βουλή και θα συμφωνήσετε μαζί μας ότι η κυβέρνηση λέει ψέματα, προσπαθώντας να καθησυχάσει τον ελληνικό λαό και ιδιαίτερα τους κατοίκους του λεκανοπέδιου. Ενώ οι επιστήμονες του ΣΥΓΑΠΕΖ λένε ότι δεν έχουν όλα τα απαραίτητα δεδομένα από μετρήσεις της ρύπανσης στα ιζήματα, προκειμένου να εκτιμήσουν τη ζημιά, ενώ πρέπει να μελετηθεί σοβαρά η έκταση της δευτερογενούς ρύπανσης από καθίζηση και διάσπαση πετρελαιοειδών, ο Κουρουμπλής διαβεβαίωνε ότι τα αποτελέσματα είναι «εξαιρετικά καλά» και σύντομα θα δοθούν στο υπουργείο Υγείας για να άρει τους περιορισμούς στην κολύμβηση και στο υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης για να άρει τους περιορισμούς στην αλιεία!

Ακόμα και για το ζήτημα της επιφανειακής ρύπανσης, το ΣΥΓΑΠΕΖ σημειώνει στο έγγραφό του ότι κάποιες παραλίες *«επαναπροσβλήθηκαν από τη ρύπανση μετά από τις δυσμενείς καιρικές συνθήκες που επικράτησαν»*. Και συνεχίζει: *«Σύμφωνα με την προφορική ενημέρωση, οι εργασίες καθαρισμού στις εν λόγω παραλίες συνεχίστηκαν έως τις αρχές Δεκεμβρίου 2017 (4 Δεκεμβρίου) και έκτοτε γίνεται* ***εποπτεία*** *από προσωπικό της εταιρίας απορρύπανσης* ***για την αντιμετώπιση περιστατικών επανεμφάνισης πετρελαιοειδών****»*! Σε απλά ελληνικά, το ΣΥΓΑΠΕΖ προειδοποιεί ότι μπορεί να εμφανιστεί ακόμα και επιφανειακή ρύπανση, από πετρελαιοειδή που έχουν παρασυρθεί στα ανοιχτά και άμα γυρίσει ο καιρός μπορεί να παρασυρθούν πάλι προς τις ακτές. Αφού έγινε ήδη μια φορά και μάλιστα σε πέντε παραλίες (δύο στη Σαλαμίνα και Αλιμο, Ελληνικό και Αστέρα Βουλιαγμένης), μπορεί να ξαναγίνει και γι' αυτό χρειάζεται συνεχής παρακολούθηση.

Είτε πρόκειται για το διαρκές περιβαλλοντικό σκάνδαλο, είτε πρόκειται για την προστασία από επικίνδυνες ζωονόσους, είτε πρόκειται για περιβαλλοντικά εγκλήματα σαν αυτό με τη βύθιση του «Αγία Ζώνη ΙΙ», ένα είναι το μέλημα των κυβερνήσεων: να κάνουν κάποια μερεμέτια και μετά να διαβεβαιώσουν τον λαό ότι δεν υπάρχει κανένας κίνδυνος, προκειμένου να μη διαταραχθεί η «ομαλή οικονομική ζωή». Δεν είναι μόνο που δεν αποδίδουν ουσιαστικές ευθύνες στους εγκληματίες καπιταλιστές (συνήθως τη βγάζουν με κάποια ψευτοπρόστιμα που κανένας δεν ελέγχει αν τα πληρώνουν), αλλά και που δεν παίρνουν ουσιαστικά μέτρα προστασίας της δημόσιας υγείας, αλλά περιορίζονται σε πασαλείμματα και έργα βιτρίνας. Βλέπετε, τα λεφτά του κρατικού προϋπολογισμού δεν προορίζονται για «αντιπαραγωγικούς» σκοπούς όπως η προστασία της Υγείας.

Απορία ψάλτου βηξ...

Αν ανοίξει κανείς την ιστοσελίδα commonality.gr, όργανο της φράξιας των 53+ του ΣΥΡΙΖΑ, θα δει να φιγουράρει ως κύριο θέμα η ομιλία του βουλευτή Καραγιαννίδη, στην οποία έχει μπει ο χαρακτηριστικός τίτλος: *«Η παρούσα κυβέρνηση θα καταφέρει το μεγαλύτερό της στόχο που είναι το τέλος των μνημονίων»*! Σιγά την εσωκομματική αντιπολίτευση, θα πείτε και θα 'χετε δίκιο. Κάτι η παρουσία και η ομιλία του γραμματέα του ΣΥΡΙΖΑ Ρήγα, κάτι η απουσία του Τσακαλώτου στις ΗΠΑ, κάτι η εισβολή του Φίλη, που αντιμετωπίστηκε ως απειλή από άλλους, όπως ο Δρίτσας, κάτι η ανάγκη να μη δοθούν πατήματα στην αντιπολίτευση, τελικά η πανελλαδική μάζωξη της φράξιας δεν κατάφερε ούτε σε ένα κείμενο να καταλήξει, που θα το βλέπαμε να φιγουράρει ως κύριο θέμα στο commonality. Δεν αμφιβάλλουμε ότι κάτι θα ετοιμάσουν, αλλά ad hoc, για κάποιο θέμα που δε θα ενοχλεί την κυβέρνηση. Φράξια είναι, όχι αντιπολίτευση στην κυβέρνηση.

Πολάκης: σαν προβοκάτορας ενάντια σε εργαζόμενους

«Παρακράτος με χιλιάδες πλοκάμια» ανακάλυψε ο γνωστός Πολάκης. Και ανακοίνωσε ότι «θα τα κόψει». Μέσω facebook, φυσικά, γιατί εκεί γράφει ό,τι του γουστάρει και το «φαν κλαμπ» των γλειφτών του τον αποθεώνει.

Χειρουργήθηκε, λέει, στο Σισμανόγελειο ο αδερφός συνεργάτιδάς του στο υπουργείο κι όταν αυτή πήγε να του κάνει επισκεπτήριο είδε τα σεντόνια λερωμένα (όπως και άλλων ασθενών). Η νοσηλεύτρια στην οποία απευθύνθηκε της είπε «δεν έχουμε, φέρτε από το σπίτι», ο προϊστάμενος της είπε («με απότομο τρόπο» μάλιστα) ότι «έτσι είναι, κυρία μου, ο δημόσιος τομέας, δεν υπάρχουν λεφτά γι' αυτόν» και η συνεργάτις απευθύνθηκε στον διοικητή του νοσοκομείου, ο οποίος έκανε έλεγχο και «σε μισή ώρα, ω του θαύματος, βρέθηκαν και μοιράστηκαν σε όλους τους ασθενείς που χρειάζονταν και σεντόνια και κουβέρτες και μαξιλαροθήκες».

Τι καταλαβαίνει ένας απροκατάληπτος άνθρωπος, διαβάζοντας πίσω από τις γραμμές της ανάρτησης Πολάκη; Οτι οι ασθενείς της συγκεκριμένης πτέρυγας ήταν τυχεροί, γιατί έτυχε να νοσηλεύονται παρέα με τον αδερφό της συνεργάτιδας του Πολάκη, η οποία έφτασε μέχρι το διοικητή του νοσοκομείου (αλήθεια, πόσοι «κοινοί θνητοί» μπορούν να φτάσουν μέχρι το γραφείο του διοικητή και να τον συναντήσουν, χωρίς η γραμματέας να τους πει ότι «απουσιάζει» ή «είναι σε σύσκεψη και δεν μπορώ να τον διακόψω»;) και σε μισή ώρα βρέθηκε ιματισμός. Χρειάστηκε μισή ώρα, γιατί προφανώς έπρεπε να ψάξουν όλο το νοσοκομείο για να μαζέψουν ό,τι περίσσευε, προκειμένου να γλιτώσουν από τις φωνές της συνεργάτιδας του υπουργού.

Αλήθεια, με ποια ιδιότητα απευθύνθηκε η εν λόγω κυρία στον διοικητή του νοσοκομείου; Οχι με την ιδιότητα του πολίτη, αλλά με την ιδιότητα της συνεργάτιδας του υπουργού (δεν μας φώτισαν κιόλας ποια ακριβώς είναι η ιδιότητα της κυρίας). Αυτό συνιστά ευθεία παρανομία (υπάρχουν νόμοι που διέπουν τη λειτουργία της δημόσιας διοίκησης).

Το κυριολεκτικά αλήτικο, όμως, είναι ότι προσπάθησαν να στήσουν προβοκάτσια μ' αυτό το περιστατικό (ίσως για να καλύψουν τη συνεργάτιδα που χρησιμοποίησε την ιδιότητά της για να λύσει το πρόβλημα του αδερφού της). Ποιος δεν ξέρει ότι αυτή είναι η κατάσταση εδώ και χρόνια στα δημόσια νοσοκομεία; Ο Πολάκης ισχυρίζεται ξεδιάντροπα ότι τέτοια φαινόμενα δε θα έπρεπε να εμφανίζονται, γιατί έχουν δώσει λύσεις σε όλα, και όπου εμφανίζονται είναι αποτέλεσμα προβοκατόρικης δράσης εργαζόμενων που δρουν σαν «παρακράτος με χιλιάδες πλοκάμια». Δεν έχουμε κανένα δισταγμό να μιλήσουμε για πρακτική καθαρά φασιστική που έχει χρησιμοποιηθεί σε όλα τα απολυταρχικά καθεστώτα.

Υποκρισίας αποθέωση

Την Παρασκευή 8 Δεκέμβρη, η Επιτροπή Εξοπλισμών της Βουλής, με τις ψήφους των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, αποφάσισε να ζητήσει από την κυβέρνηση την ακύρωση της περιβόητης (πλέον) συμφωνίας για την πώληση βλημάτων στη Σαουδική Αραβία. «Διορθώσαμε ένα λάθος που είχαμε κάνει», δήλωσε ο Φίλης, που πρωταγωνίστησε σ' αυτό το σόου της υποκρισίας. Η απόφαση της Επιτροπής έχει συμβουλευτικό χαρακτήρα, όμως δεν αμφιβάλλει κανείς ότι το ΚΥΣΕΑ τυπικά και μόνο θα πάρει την απόφαση της ακύρωσης της συμφωνίας, η οποία άλλωστε έχει πρακτικά ακυρωθεί από τον ίδιο τον πελάτη (τη Σαουδική Αραβία).

Ολοι αντιλαμβανόμαστε ότι ο λόγος ακύρωσης της συμφωνίας είναι το σκάνδαλο που έχει ξεσπάσει. Θέλουν να το κλείσουν με κάθε τρόπο, όχι μόνο για να μπορέσουν να απαλλαγούν από το πολιτικό κόστος, αλλά και για να δημιουργήσουν ένα δίχτυ νομικής προστασίας. Δεν είναι τυχαίο ότι ο Καμμένος επιμένει στη νομική διάσταση (επαναλαμβάνοντας με νόημα ότι πρόκειται για συμφωνία που δεν έχει υλοποιηθεί), ούτε είναι τυχαίο ότι στελέχη της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ επιμένουν ότι το αδίκημα υπάρχει και σε απόπειρα.

Γι' αυτό και είναι αποθέωση της υποκρισίας και πολιτική αθλιότητα να οχυρώνονται πίσω από το τελευταίο ψήφισμα του ευρωκοινοβουλίου, το οποίο έχει μόνον ηθικό χαρακτήρα και όχι χαρακτήρα δέσμευσης των κυβερνήσεων της ΕΕ, οι οποίες διεξάγουν κανονικότατα το εμπόριο του θανάτου με το σαουδαραβικό και άλλα αντιδραστικά καθεστώτα. Το Ευρωκοινοβούλιο αποτελεί το αποσμητικό στην τουαλέτα της ιμπεριαλιστικής Ευρωένωσης (για να παραφράσουμε κάτι που είχε πει προ πολλών ετών για το ρόλο του κυβερνητικού εκπροσώπου ένας υπουργός του Καραμανλή του πρεσβύτερου). Δεν έχει κανένα πρόβλημα να βγάζει τέτοια ψηφίσματα, την ώρα που οι κυβερνήσεις συνεχίζουν κανονικά το εμπόριο όπλων. Στις αρχές Ιούνη του 2017 είχε βγάλει και άλλο τέτοιο ψήφισμα. Δεν είδαμε, όμως, τον Φίλη και τους άλλους «ευαίσθητους» βουλευτές να ζητούν την ακύρωση της συμφωνίας Ελλάδας - Σαουδικής Αραβίας, την οποία είχαν εγκρίνει στις 12 Γενάρη του 2017. Αντίθετα, λίγες μέρες μετά απ' αυτό το ψήφισμα του Ευρωκοινοβουλίου, ο Καμμένος έστειλε τον ναύαρχο Κυριακίδη να υπογράψει τη συμφωνία με τον Παπαδόπουλο.

Θυμήθηκαν τις «ευαισθησίες» τους για τα παιδιά και τον άμαχο πληθυσμό της Υεμένης μόνο όταν η συγκεκριμένη αγοραπωλησία αναδύθηκε ως σκάνδαλο. Και το δεύτερο ψήφισμα του Ευρωκοινοβουλίου το δέχτηκαν «ως μάννα εξ ουρανού».

Ο Φίλης πήγε να κάνει και σπέκουλα σε βάρος της ΝΔ που απείχε από την ψηφοφορία. «Η ΝΔ αρνήθηκε να μετέχει στην ψηφοφορία της επιτροπής γιατί δεν θέλει να αναιρεθεί η Συμφωνία με την Σαουδική Αραβία». Για λογαριασμό της ΝΔ απάντησε ο Τασούλας: «Εμείς δεν θέλαμε να μετέχουμε σε προσχηματικές διαδικασίες. Πριν την πρόσφατη απόφαση του ευρωκοινοβουλίου, το ίδιο όργανο είχε βγάλει άλλες δύο αποφάσεις. Πού ήταν τότε ο ΣΥΡΙΖΑ; Επιλεκτικά επικαλούνται το ευρωκοινοβούλιο. Αλλωστε η συμφωνία για τα βλήματα είχε ήδη ακυρωθεί καθώς έχουν παραβιαστεί όλοι οι όροι της». Η ΔΗΣΥ (ΠΑΣΟΚ), το Ποτάμι και το κόμμα του Λεβέντη απέσυραν επίσης την υπογραφή τους από την έγκριση της συμφωνίας. Επικαλέστηκαν όχι μόνο την ύπαρξη σκανδάλου, αλλά και το ψήφισμα του Ευρωκοινοβουλίου. Ακούσαμε, όμως, πολύ καλά στη Βουλή τους ομιλητές της ΔΗΣΥ (Λοβέρδο, Γεννηματά) να κατηγορούν τον Καμμένο για απώλεια 66 δισ. ευρώ από το ελληνικό δημόσιο. Πόσο υποκριτές είναι όταν επικαλούνται και το ψήφισμα του Ευρωκοινοβουλίου;

Η χαμένη τιμή του εμπόριου όπλων

Ρωτώντας πας στην πόλη. Ετσι και η ΝΔ, στην προσπάθειά της να δώσει συνέχεια στην Καμμενειάδα, έψαξε και βρήκε ότι στο σύστημα itrace, που χρησιμοποιεί η ΕΕ για να βρίσκει (λέμε τώρα) παράνομο εμπόριο όπλων, υπάρχει από τα τέλη Ιούλη του 2014 καταχώρηση, σύμφωνα με την οποία σφαίρες που παρήχθησαν το 2002 στο εργοστάσιο που λειτουργεί ο περιβόητος Βασίλης Παπαδόπουλος στην Αξιούπολη Κιλκίς, βρέθηκαν στη Ράκα της Συρίας ενόσω βρισκόταν στα χέρια των μαχητών του ISIS.

Η Σπυράκη αφού υπέβαλε την ερώτηση «αν η κυβέρνηση, πριν αρχίσει να έχει οποιασδήποτε μορφής σχέση με τον κ. Παπαδόπουλο, ρώτησε σχετικά την αρμόδια Αρχή της ΕΕ», έσπευσε να απαντήσει και στο ερώτημα που ήξερε ότι θα τεθεί, δεδομένο ότι η καταγραφή για τον Παπαδόπουλο έγινε περίοδο που στην κυβέρνηση βρίσκονταν η ΝΔ με το ΠΑΣΟΚ: «Και για να είναι σαφές να πούμε ότι η καταγραφή αυτή έγινε την περίοδο έως το τέλος του 2014. Αλλά, όπως ξέρετε, η Νέα Δημοκρατία δεν έκανε δουλειές με τον κ. Παπαδόπουλο. Με τον κ. Παπαδόπουλο δουλειές έκανε η επόμενη Κυβέρνηση. Δουλειές έκανε το υπουργείο Εθνικής Αμυνας, επί κ. Καμμένου. Δεν κάναμε καμιά δουλειά με τον κ. Παπαδόπουλο. Δεν είχαμε καμία επαφή με τον κ. Παπαδόπουλο».

Τι μας λέτε, μαντάμ; Αν στην επικράτεια μιας χώρας είναι εγκατεστημένη και λειτουργεί μια επιχείρηση που κάνει λαθρεμπόριο όπλων, η ευθύνη της κυβέρνησης αυτής της χώρας εξαντλείται στο «να μην κάνει δουλειές» με τη συγκεκριμένη επιχείρηση; Η τήρηση της νομιμότητας δεν είναι καθήκον της κυβέρνησης; Δηλαδή, το λαθρεμπόριο όπλων είναι απολύτως ελεύθερο για κάθε καπιταλιστική επιχείρηση, αρκεί να μη γίνεται μέσω του κράτους; Πραγματικά ωραία αντίληψη έχει η ΝΔ.

Η ΝΔ έψαξε και βρήκε, με καθυστέρηση τριάμισι χρόνων, ότι ο Παπαδόπουλος ενδέχεται να έχει κάνει εμπόριο όπλων, αλλά όσο ήταν στην κυβέρνηση δεν έριξε ούτε ματιά στις καταγραφές του itrace για να δει μη τυχόν και κάποια ελληνική επιχείρηση εμπλέκεται σε λαθρεμπόριο όπλων και να πάει να κάνει φύλλο και φτερό τα βιβλία της, να κάνει ανάκριση κτλ.

Φυσικά, η υποκρισία δεν αφορά μόνο τη ΝΔ. Αφορά την ίδια την Ευρωένωση. Οπως αποδεικνύεται, το σύστημα αυτό είναι ένας φερετζές πίσω από τον οποίο γίνονται «τα πάντα όλα». Αν ενδιαφέρονταν πραγματικά να χτυπήσουν το λαθρεμπόριο όπλων, τότε θα έσπευδαν να ενημερώσουν την ελληνική κυβέρνηση και να της ζητήσουν να ελέγξει την εν λόγω βιομηχανία όπλων και τις εξαγωγές της. Και βέβαια, η εταιρία του Παπαδόπουλου δεν είναι η μόνη που πυρομαχικά της βρέθηκαν στην περιοχή του ISIS ή σε άλλες εμπόλεμες ζώνες όπου υποτίθεται ότι απαγορεύεται να πωλούνται όπλα και πυρομαχικά. Ο Παπαδόπουλος είναι νάνος μπροστά στους γίγαντες των πολεμικών

itrace European Union Funded

Olympic Industries S.A. - E.D.P_02_7.62x54R - Ammunition

Date documented: Saturday July 26 2014 12:00 AM
Place documented: Syrian Arab Republic, Raqqa Governorate, Tell Abiad District, Avdoké, Bedir Khan

iTrace Ref. No.	165E21F1F0091E4E
Date Documented	Saturday July 26 2014 12:00 PM
Country Documented In	Syrian Arab Republic
Generic Category	Small-calibre ammunition (< 20 mm)
Generic Category 2	Small-calibre cartridge ammunition
Country of Manufacture	Hellenic Republic
Manufacturer	Olympic Industries S.A.
Model	E.D.P_02_7.62x54R
Year of Manufacture	2002
Calibre	7.62 x 54R mm
Headstamp	E.D.P 7.62X54R 02
Colour	Brass
Description	Series of 1 7.62 x 54R mm ammunition manufactured by Olympic Industries S.A. in 2002. The ammunition bears the mark '02' indicating the year of production at 3 o'clock, the mark '7.62X54R' indicating the calibre at 7 o'clock and the mark 'E.D.P' indicating the manufacturer at 12 o'clock.

βιομηχανιών της Αγγλίας, της Γαλλίας, της Γερμανίας, του Βελγίου, της Σουηδίας και των άλλων ιμπεριαλιστικών χωρών.

Το ίδιο το σύστημα ανίχνευσης και καταγραφής που επικαλείται η ΝΔ δεν είναι παρά μια οιονεί ΜΚΟ, που χρηματοδοτείται από την ΕΕ, συλλέγει πληροφορίες και τις πουλάει σε όποιον ενδιαφέρεται (κυβερνήσεις, ΜΚΟ, επιχειρήσεις). Δεν είναι κάποιο απόρρητο σύστημα καταγραφής και ελέγχου, μέσω του οποίου ασκείται αυστηρή εποπτεία στη δράση των πολεμικών βιομηχανιών και υποχρεώνονται τα κράτη να παίρνουν μέτρα εναντίον τους. Απο δε ποινική άποψη, η αξία του συστήματος είναι αστεία. Βρέθηκαν σφαίρες του Παπαδόπουλου στα χέρια του ISIS. Ε, και; Πώς αποδεικνύεται ότι τις πούλησε ο Παπαδόπουλος; Αν του ζητήσουν εξηγήσεις, αυτός θα δείξει τιμολόγια και χαρτιά εξαγωγής καθ' όλα νόμιμα. Φυσικά, αν θέλουν μπορούν ν' ακολουθήσουν το νήμα και να βρουν τα πάντα. Δεν το θέλουν, όμως, γιατί το λαθρεμπόριο όπλων είναι καθαγιασμένο. Απ' αυτό βγάζουν υπερκέρδη οι πολεμικές βιομηχανίες και συντηρείται ένα ολόκληρο σύστημα (τράπεζες, πολιτικοί παράγοντες κτλ.).

Ο ISIS (και ο κάθε ISIS) δε διαθέτει πολεμική βιομηχανία. Στην αρχή είπαν ότι πήρε όπλα και πυρομαχικά από τις αποθήκες του ιρακινού στρατού. Μπορεί αυτό να είναι σωστό, όμως ο ISIS πολεμάει τόσα χρόνια σε μάχες με τακτικούς στρατούς, χρησιμοποιώντας όχι μόνο ελαφριά αλλά και βαριά όπλα (όλμους, πολυβόλα μεγάλου διαμετρήματος, κανόνια, βλητικές συσκευές κάθε είδους). Και τα όπλα του και τα πυρομαχικά του χρειάστηκε να τα ανανεώσει. Και όπως αποδεικνύεται, δεν είχε καμιά δυσκολία να τα ανανεώσει, μολονότι αρκετές φορές αναγκάστηκε να υποχωρήσει ή να μετακινηθεί γρήγορα, εγκαταλείποντας αναγκαστικά και οπλισμό. Δε χρειάζεται να είναι κανείς εξπέρ στα ζητήματα των πολεμικών συρράξεων για να αντιληφθεί ότι ο ISIS τροφοδοτούνταν μέσω του λαθρεμπόριου όπλων, είτε από «φίλιες δυνάμεις» των βασιλιάδων και των εμίρηδων του Κόλπου, είτε πουλώντας λαθραία το πετρέλαιο της Μοσούλης.

Οπως καμιά ευρωπαϊκή κυβέρνηση δεν ενδιαφέρθηκε να ανακαλύψει και να φράξει τις δαιδαλώδεις διαδρομές του λαθρεμπόριου όπλων που κάνουν οι πολεμικές της βιομηχανίες, έτσι και καμιά ελληνική κυβέρνηση δεν ενδιαφέρθηκε να βρει αν ο κάθε Παπαδόπουλος κάνει (και) λαθρεμπόριο όπλων. Η μεν συγκυβέρνηση των Σαμαροβενιζέλων δεν έριξε ούτε μια ματιά στο itrace, δεν έκανε ούτε έναν έλεγχο στον κάθε Παπαδόπουλο που παράγει και εμπορεύεται πυρομαχικά, η δε συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ τον έκανε και... συνέταιρο, όταν ο Παπαδόπουλος υποσχέθηκε στον Καμμένο ότι μπορεί να του πουλήσει βλήματα στη μισή Μέση Ανατολή και Αφρική. Τώρα, αφού εξαντλήθηκαν όλα τα άλλα χαρτιά και οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ εμποδίζουν -με την οριακή αλλά συμπαγή κοινοβουλευτική πλειοψηφία που διαθέτουν- τη συγκρότηση Εξεταστικής Επιτροπής, που θα έδινε συνέχεια στη σκανδαλολογία (την τόσο αποτελεσματική για την πρόκληση πολιτικού κόστους στην κυβέρνηση), κάποιος θυμήθηκε ότι υπάρχει και το itrace, έριξαν μια ματιά, βρήκαν τα σχετικά με τα πυρομαχικά του Παπαδόπουλου που βρέθηκαν στη Ράκα και έδωσαν συνέχεια στην Καμμενειάδα. Η λογική είναι εξαιρετικά απλή: ρίξε θέματα στο μίξερ κι άσ' το να δουλεύει. Η μόνη χαμένη θα είναι η κυβέρνηση.

Ο Παπαδόπουλος δεν είπε λέξη. Δεν αισθάνθηκε θιγμένος ώστε να εκδώσει κάποια ανακοίνωση. Ισως το κάνει σε δεύτερο χρόνο, αφού προηγουμένως φτιάξει τη νομική του άμυνα (για να είναι έτοιμος για κάθε ενδεχόμενο) και αφού το θέμα αρχίσει να ξεφουσκώνει στην πολιτική αντιπαράθεση αντιπολίτευσης-κυβέρνησης.

Ο Καμμένος, όμως, δεν έμεινε σιωπηλός. Εκανε μια από τις γνωστές παραληρηματικές δηλώσεις του, καλώντας τη Σπυράκη να ζητήσει διευκρινίσεις από το ΠΑΣΟΚ, γιατί το 2014 η Φώφη ήταν αναπληρώτρια υπουργός Αμυνας και τότε «ο κ. Παπαδόπουλος συνομιλούσε με τα Ελληνικά Αμυντικά Συστήματα». Το ΠΑΣΟΚ «τσούχτηκε», μίλησε για «αθλιότητα Καμμένου» και ζήτησε την αποπομπή του. Επί της ουσίας επανέλαβε όσα και στη Βουλή έχει πει η Γεννηματά. Οτι δεν είχε αρμοδιότητα και εμπλοκή στα εξοπλιστικά προγράμματα και ότι «στο μοναδικό ΜΟΥ εκδήλωσης ενδιαφέροντος της συγκεκριμένης εταιρίας χωρίς κανέναν μεσάζοντα, απαίτησα (σ.σ. η Φώφη), χωρίς καν να υπογράφω εγώ, να υπάρχει ειδική ρήτρα ότι απαγορεύεται στα δύο μέλη να χρησιμοποιήσουν μεσάζοντα». Εστω κι έτσι, διαψεύδεται η Σπυράκη, που είπε «δεν κάναμε καμιά δουλειά με τον κ. Παπαδόπουλο». Κάποια «δουλειά» πήγαν να κάνουν, επομένως έχουν τις ίδιες ευθύνες που σήμερα αποδίδουν στους ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ.

ΝΔ, ΠΑΣΟΚ και Ποτάμι δε σκοπεύουν ν' αφήσουν αυτό το θέμα. Γι' αυτό και στην Επιτροπή Εξοπλισμών της Βουλής ψήφισαν «παρών» σε δύο διακρατικές συμφωνίες πώλησης πυρομαχικών, που κατέθεσε ο Καμμένος. Βρήκαν την ευκαιρία να επανέλθουν στην πρόταση να κληθούν σε κεκλεισμένων των θυρών (σιγά το «κεκλεισμένων») συνεδρίαση της Επιτροπής Εξοπλισμών όλοι οι εμπλεκόμενοι στην υπόθεση της πώλησης βλημάτων στη Σαουδική Αραβία. Φυσικά, ο κυβερνητικός λόχος δεν προτίθεται να τους κάνει αυτή τη χάρη, όμως αυτοί θα επιμένουν, γιατί ακόμα και η άρνηση για διερεύνηση εγγράφεται στα αρνητικά της κυβέρνησης.

ΥΓ. Στο site του Βαξεβάνη, που έχει αναλάβει εργολαβικά τη στήριξη των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, διαβάσαμε την εξής... πρωτότυπη άποψη: *«Το ερώτημα βέβαια είναι γιατί θα δώσουν εξηγήσεις οι κύριοι Καμμένος και Κοτζιάς! Γιατί ο κ. Παπαδόπουλος πούλησε σφαίρες στους τζιχανιστές στη Συρία επί των ημερών της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ; Ή για το πώς πέρασαν αυτές οι σφαίρες στη Ράκα και πάλι επί των ημερών της Κυβέρνησης ΝΔ-ΠΑΣΟΚ;»*. Οταν δέχεσαι ότι ο Παπαδόπουλος έκανε λαθρεμπόριο όπλων, δεν έχεις ευθύνη εσύ που τον δέχτηκες ως «αντιπρόσωπο» της κυβέρνησης της Σαουδικής Αραβίας (που, όπως αποδείχτηκε, δεν ήταν κιόλας);

Αστική κυβέρνηση VS αστική Δικαιοσύνη

Ο καυγάς για το πάπλωμα

Τα στιγμιότυπα που μεταδόθηκαν απ' όλα τα ραδιοτηλεοπτικά δίκτυα δεν αφήνουν καμιά αμφιβολία ότι του Κοντονή δεν του «ξέφυγε». Πήγε στη γενική συνέλευση της Ενωσης Εισαγγελέων Ελλάδας αποφασισμένος να «τα χώσει» στους δικαστικούς. Αυτοί ή θα έκαναν την πάπια, οπότε ο Κοντονής θα θριαμβολογούσε ότι τους «τσάκισε», ή θα σήκωναν το γάντι (όπως και έγινε), οπότε ο μεν Κοντονής θα έκανε μερικές κωλοτούμπες (μαθημένοι σ' αυτά οι συριζαίοι), το δε προπαγανδιστικό επιτελείο της κυβέρνησης θα έβρισκε τρόπο να οργανώσει μια αποπροσανατολιστική καμπάνια κατά της «διαφθοράς» και υπέρ της «διαφάνειας».

Το μόνο που μπορεί να μην είχαν λογαριάσει ήταν ότι το γάντι θα σήκωνε ο πρόεδρος του ΣτΕ Σακελλαρίου, δικαστής που η σημερινή κυβέρνηση τοποθέτησε στην προεδρία του ΣτΕ και θεωρούμενος ως «υπεράνω υποψίας», δεδομένου ότι είχε ταχθεί απροκάλυπτα υπέρ του νόμου Παππά για τις τηλεοπτικές άδειες και είχε κάνει τα πάντα (ακόμα και κραυγαλέες υπερβάσεις αρμοδιοτήτων) προκειμένου να σχηματίσει πλειοψηφία υπέρ του νόμου. Τελικά δεν τα κατάφερε (έχασε με οριακή πλειοψηφία), οπότε αποκτά συμβολική σημασία ο εξαιρετικά σκληρός (και ασυνήθιστος για δικαστή) τρόπος με τον οποίο απάντησε στον Κοντονή, αφού προηγουμένως προσπάθησε να τον διακόψει: *«Ηλπιζα να είχε τερματιστεί η στείρα αντιπαράθεση Δικαιοσύνης και κυβέρνησης. Είδα όμως η αντιπαράθεση αυτή να αναζωπυρώνεται σήμερα σε αυτή την αίθουσα από τον ίδιο τον υπουργό Δικαιοσύνης.* ***Καταγγέλλω από αυτό το βήμα ωμή παρέμβαση στο έργο της Δικαιοσύνης****. Υποδείξεις δεν δεχόμεθα από πουθενά».* Αφού τον κατήγγειλε, απευθύνθηκε και ευθέως στον Κοντονή: *«Υπάρχουν όρια στα λόγια.* ***Παρουσία μου****, κύριε υπουργέ, ήταν άκαιρη η παρέμβασή σας. Λυπάμαι πολύ που αναγκάζομαι να υιοθετήσω τέτοιους τόνους».*

Ο Κοντονής, σκούπισε τα σάλια από το πρόσωπό του και άρχισε τις γνωστές κωλοτούμπες: Δεν είπαμε ότι υπάρχουν επίορκοι δικαστές. Δεν είπαμε ότι οι δικαστικοί θέλουν να κρύψουν παράνομα προϊόντα. Δε θα κάνω κανένα περαιτέρω σχόλιο, και οι κρίνοντες κρίνονται. «Ο σεβασμός στη Δικαιοσύνη είναι κορωνίδα της πολιτικής μας και όσοι μιλούν διαφορετικά είναι κακόπιστοι και υποτιμούν τις κυβερνητικές προτάσεις. Πέφτουμε από τα σύννεφα όταν ακούμε για ωμές παρεμβάσεις».

Τι έχουμε εδώ; Ενα ακόμα επεισόδιο ανάμεσα σε δυο πόλους του συστήματος εξουσίας. Οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ διέπονται από απόλυτη αλαζονεία. Σε επίπεδο δημόσιας διοίκησης κάνουν ό,τι γουστάρουν, αγνοώντας νόμους και ιεραρχία. Το κάνουν προς όφελος καπιταλιστικών συμφερόντων και έχουν τη βεβαιότητα ότι κανένας δε θα τους ζητήσει λογαριασμό. Με τον ίδιο τρόπο που μια σύμβουλος του Φλαμπουράρη απευθύνεται στον Δασάρχη Πειραιά και τον διατάζει να αποχαρακτηρίσει τα δάση του Ελληνικού, επειδή αυτό είναι μνημονιακή υποχρέωση, απευθύνθηκε και ο Κοντονής στη δικαστική κάστα. Μόνο που δε λογάριασε ότι αυτοί δεν είναι δημόσιοι υπάλληλοι, αλλά κάστα, βολεμένη με την ισοβιότητα και έχοντας εδώ και πολλές δεκαετίες δημιουργήσει την παράδοση του πυλώνα εξουσίας. Ή οι συριζαίοι θα καταφέρουν να δημιουργήσουν έναν δικό τους αξιόλογο πυρήνα μέσα σ' αυτή την κάστα, ώστε να επηρεάζουν τις εσωτερικές της ισορροπίες, ή θα βρίσκονται διαρκώς απέναντί της και θα εισπράττουν ροχάλες, σαν αυτή που έριξε στον Κοντονή ο Σακελλαρίου.

Φυσικά, η μνημονιακή αντιπολίτευση και τα ΜΜΕ που τη στηρίζουν δεν άφησαν να πάει χαμένη η ευκαιρία για να πλήξουν την κυβέρνηση. Ο ελληνικός λαός, όμως, ας σκεφτεί σε τι τον έχουν ωφελήσει είτε η κυβέρνηση είτε η δικαστική κάστα. Η μνημονιακή πολιτική φέρει την υπογραφή των μεν (κυβέρνηση) και την επικύρωση των δε (αστική Δικαιοσύνη). Δεν έχει, λοιπόν, κανένα λόγο ο ελληνικός λαός να πάρει το μέρος της μιας ή της άλλης πλευράς σ' αυτόν τον «καυγά για το πάπλωμα».

Μ' όποιον τρόπο μπορούν «κλέβουν» τους επιδοτούμενους ανέργους

Με όποιον τρόπο μπορούν «κλέβουν» τους επιδοτούμενους από τον ΟΑΕΔ ανέργους, για να μειώσουν όσο γίνεται το κονδύλι που διατίθεται για επιδόματα ανεργίας, την ίδια στιγμή που οργανώνουν φιέστες για να διαφημίσουν το «κοινωνικό τους πρόσωπο». Το παράδειγμα που ακολουθεί μας το κατήγγειλε αναγνώστης μας και, όπως θα διαπιστώσετε, αφορά όλους τους επιδοτούμενους από τον ΟΑΕΔ ανέργους.

Ο επιδοτούμενος άνεργος δικαιούται και δώρο χριστουγέννων. Ολόκληρο το επίδομα (360 ευρώ!) αν είναι άνεργος από 1η Μάη μέχρι 31 Δεκέμβρη ή αναλογία τριών ημερομισθίων για κάθε μήνα μέσα σ' αυτό το χρονικό διάστημα. Ο αναγνώστης μας είναι άνεργος από τις 8 του Ιούνη. Δηλαδή, έξι μήνες και 22 μέρες, όμως του έδωσαν δώρο μόνο για τους 6 μήνες. Οι 22 μέρες, οι οποίες θα έπρεπε κανονικά να υπολογιστούν σαν ένας ακόμα πλήρης μήνας (3 ημερομίσθια επιδόματος ανεργίας) ή να δώσουν τουλάχιστον 2 ημερομίσθια επιδόματος ανεργίας, πήγαν... υπέρ πίστεως και πατρίδος. Αντί να πάρει δώρο 302,40 ευρώ (7 μήνες Χ 3 ημερομίσθια Χ 14,40 ευρώ), πήρε 259,20 ευρώ.

Οταν τηλεφώνησε στον ΟΑΕΔ για να διαμαρτυρηθεί, του εξήγησαν ότι μόνον ολόκληρος μήνας πιάνεται για το δώρο και επικαλέστηκαν σχετική εγκύκλιο. Δε φταίνε, φυσικά, οι εργαζόμενοι του ΟΑΕΔ. Αυτοί κάνουν τους υπολογισμούς βάσει των εγκυκλίων διαταγών που έχουν από τη διοίκηση.

Με τον τρόπο αυτό, η συντριπτική πλειοψηφία των επιδοτούμενων ανέργων χάνει από 14,40 μέχρι 43,20 ευρώ από το δώρο χριστουγέννων (από ένα έως τρία ημερομίσθια επιδοτούμενης ανεργίας). Γιατί δεν είναι δυνατόν όλοι να έχουν μπει στο ταμείο ανεργίας την 1η κάποιου μήνα. Η πλειοψηφία θα έχει εγγραφεί κάποια άλλη μέρα μέσα στο μήνα. Αν λογαριάσουμε ότι οι επιδοτούμενοι άνεργοι δεν ξεπερνούν τους 180.000, με το κόλπο αυτό ο ΟΑΕΔ εξασφαλίζει ένα ποσό πάνω από 3,5 εκατ. ευρώ.

Τα 14,40 έως 43,20 ευρώ δεν είναι καθόλου αμελητέα για έναν άνεργο που μετράει τη δεκάρα. Αντίθετα, τα 3,5 εκατομμύρια είναι αστείο ποσό για τα μεγέθη του κρατικού προϋπολογισμού, ακόμα και του προϋπολογισμού του ΟΑΕΔ, που χρηματοδοτείται από τους ίδιους τους εργαζόμενους. Ομως, στην εποχή της μνημονιακής βαρβαρότητας κλέβουν ότι μπορούν να κλέψουν. Ανάλγητα, κυνικά, ετσιθελικά. Τα λεφτά του ΟΑΕΔ δεν είναι για τους ανέργους, αλλά για τους καπιταλιστές.

Δεν έχει όρια το θράσος τους

Η γνωστή για το θράσος και τις παπάρες που αμολάει, υπουργός Γεμιστών και Λοιπών Εδεσμάτων, Θεανώ Φωτίου, έριξε στους πολίτες την ευθύνη για τον αποκλεισμό από το «κοινωνικό μέρισμα» των φιλοξενούμενων ατόμων. Σε μια από τις άπειρες ραδιοφωνικές της εμφανίσεις είπε: *«Πάνω από 5.800.000 δοκίμασαν αν είναι δικαιούχοι και αναδείχθηκαν λάθη στις φορολογικές δηλώσεις. Είδαν οι πολίτες ότι* ***πρέπει να είναι πιο προσεκτικοί στις φορολογικές τους δηλώσεις****. Εγιναν πολλά λάθη στα θέματα φιλοξενίας».*

Οι άνθρωποι δήλωσαν την αλήθεια (ότι φιλοξενούνται από τους γονείς τους) κι αυτή τους λέει ότι έκαναν λάθος και «πρέπει να είναι πιο προσεκτικοί». Τι να δηλώσουν, δηλαδή, άστεγοι;

Η αλήθεια είναι ότι αυτοί γνώριζαν ακριβώς πόσοι φορολογούμενοι έχουν «κλικάρει» το κουτάκι «φιλοξενούμενος» και συνειδητά επέλεξαν να τους εξαιρέσουν από το «κοινωνικό μέρισμα». Ετσι έκαναν τους λογαριασμούς και κατέληξαν στον τρόπο διανομής. Κορόιδεψαν τους νέους άνεργους ή χαμηλόμισθους ότι θα πάρουν μέχρι 450 ευρώ, ενώ πολλούς απ' αυτούς τους είχαν ήδη εξαιρέσει ή περιορίσει σε μερικές δεκάδες ευρώ, συμπληρωματικά στο «μέρισμα» των γονιών τους.

Ψέματα και αποσιωπήσεις

Μια που παραπλεύρως αναφερόμαστε στον Σπίρτζη, ας «τσιτάρουμε» ένα μικρό απόσπασμα από την ομιλία του την περασμένη Τρίτη στην Ολομέλεια της Βουλής για τον προϋπολογισμό: *«Ακούμε τις θέσεις της Αντιπολίτευσης για τον Προϋπολογισμό του 2018, τον τελευταίο εντός προγραμμάτων. Αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, πέρσι μας κατηγορούσατε για την δέκατη τρίτη σύνταξη ότι ήταν πυροτέχνημα, ότι κοροϊδεύαμε, ότι δεν θα ξαναδοθεί. Φέτος το κοινωνικό μέρισμα υπήρξε υπερδιπλάσιο. Ποιος κοροϊδευε ποιόν και πότε; Ποιος λέει ψέματα;».*

Ψέμα πρώτο: αυτό που βάφτισαν «13η σύνταξη» ήταν ένα εφάπαξ φιλανθρωπικό βοήθημα, που δεν ξαναδόθηκε.

Ψέμα δεύτερο: το λεγόμενο «κοινωνικό μέρισμα» φέτος είναι περίπου όσο το περσινό (720 εκατ.) και όχι διπλάσιο. Στην πράξη μπορεί να αποδειχτεί και χαμηλότερο από το περσινό, δεδομένου ότι έφτιαξαν ένα τέτοιο σύστημα χορήγησης, που εξαίρεσε μεγάλο μέρος των άνεργων ή χαμηλόμισθων νέων που αναγκαστικά συγκατοικούν με τους γονείς τους.

Και βέβαια, δεν είπε λέξη για την απάτη με την «κοινωνική πολιτική» στα διόδια. Τη λέξη διόδια ούτε που την ανέφερε.

Η κοροϊδία λαμβάνει τέλος

«Στην Εγνατία, (α) η Ελληνική Δημοκρατία, με το ΤΑΙΠΕΔ, θα απευθυνθεί στη DG MOVE (σ.σ. Γενική Διεύθυνση Μεταφορών της Κομισιόν) για το ξεκαθάρισμα της νέας πολιτικής διοδίων, που θα εφαρμοστεί στον αυτοκινητόδρομο και τους κάθετους άξονές του, μετά την ολοκλήρωση της μελέτης από τους τεχνικούς συμβούλους του ΤΑΙΠΕΔ. Το σχέδιο τιμολογιακής πολιτικής για τα διόδια που θα υποβληθεί στην DG MOVE πρέπει να έχει συμφωνηθεί με το ΤΑΙΠΕΔ πριν από την υποβολή του στη DG MOVE. (β) ο υπουργός Υποδομών και Μεταφορών θα εκδώσει μια ενδιάμεση υπουργική απόφαση θέτοντας τους σταθμούς που η κατασκευή τους έχει ολοκληρωθεί (Παμβώτιδα, Εύζωνοι, Ιεροπηγή, Μέστη) σε λειτουργία υπό την τρέχουσα τιμολογιακή πολιτική διοδίων. (γ) ο υπουργός Υποδομών και Μεταφορών θα εκδώσει μια νέα υπουργική απόφαση (ΥΑ) προς αντικατάσταση της ΥΑ που ρυθμίζει τις απαλλαγές που δημοσιεύτηκαν στο ΦΕΚ στις 27.11.2017. Η νέα ΥΑ θα συμφωνηθεί με το ΤΑΙΠΕΔ πριν από τη δημοσίευσή της. Η ΥΑ θα προβλέπει ότι όλες οι εξαιρέσεις που τέθηκαν μ' αυτήν θα τερματιστούν αμέσως μόλις εγκριθεί η η νέα τιμολογιακή πολιτική για τα διόδια από την DG MOVE και την έκδοση συμπληρωματικής ΥΑ εφαρμογής της νέας τιμολογιακής πολιτικής για τα διόδια όπως αποφασίστηκε από την DG MOVE».

Τα παραπάνω είναι λέξη προς λέξη μετάφραση από το Συμπληρωματικό Μνημόνιο που υπέγραψε η κυβέρνηση με την τρόικα. Αναφέρει και άλλα σχετικά με το διαγωνισμό για το ξεπούλημα της Εγνατίας, αλλά μένουμε σ' αυτά και θα καταλάβετε γιατί.

Πηγαίνοντας μερικούς μήνες πίσω, θα βρούμε τον Σπίρτζη να κάνει «μασάζ» στους βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ, που μετέφεραν την οργή όλης της βόρειας και βορειοδυτικής Ελλάδας για το άνοιγμα διοδίων στην Εγνατία, ενόψει της ιδιωτικοποίησής της (ξεπούλημα). Τους έλεγε ότι αναγκαστικά η Εγνατία πρέπει να πουληθεί, γιατί αυτό προβλέπει η συμφωνία με τους «θεσμούς», όμως αυτός θα προβλέψει τα διόδια να είναι αναλογικά (για πρώτη φορά στην Ελλάδα, όπως έλεγε καμαρώνοντας) και πως το παλεύει να πετύχει εξαιρέσεις για τους κατοίκους των όμορων περιοχών, για ΑμΕΑ, πολύτεκνους και ανέργους.

Στις 29 Νοέμβρη, λοιπόν, ενώ η Εγνατία έχει βγει στο σφυρί (η σχετική ανακοίνωση έγινε από το ΤΑΙΠΕΔ δέκα μέρες πριν, στις 17 Νοέμβρη), οι Σπίρτζης και Τσακαλώτος υπογράφουν μια Κοινή Υπουργική Απόφαση με την οποία καθορίζουν νέες τιμές για τα διόδια της Εγνατίας (στην οποία προστίθενται και νέα διόδια), ενώ προσθέτουν και ένα άρθρο που προβλέπει ότι απαλλάσσονται από την καταβολή διοδίων τα ΙΧ που ανήκουν σε ανθρώπους με αναπηρία, σε ανέργους καθώς και τα ΙΧ ή επαγγελματικά οχήματα που ανήκουν σε κατοίκους ή επιχειρήσεις όμορης του δικτύου περιοχής (για τους ανέργους και τους κατοίκους των όμορων περιοχών η απαλλαγή προβλεπόταν «υπό τους όρους που θα καθοριστούν σε απόφαση του Υπουργού Υποδομών και Μεταφορών»).

Δεν ήξεραν ότι αυτό δεν πρόκειται να περάσει; Ηξεραν και παραήξεραν, όμως ήθελαν να προσφέρουν μια ακόμα γερή δόση κοροϊδίας στον κόσμο που χρησιμοποιεί την Εγνατία σε καθημερινή βάση, για κοντινές διαδρομές. Ο πρόεδρος του ΤΑΙΠΕΔ Αρης Ξενόφος εκδήλωσε αμέσως την αντίθεσή του. Εκανε μια επίσκεψη στα γραφεία της Εγνατίας Οδού ΑΕ και δήλωσε «αιφνιδιασμένος» από την απόφαση των δύο υπουργών. Τα υπόλοιπα ρυθμίστηκαν μερικές μέρες αργότερα, στη «διαπραγμάτευση» με την τρόικα και αποτυπώθηκαν στο Συμπληρωματικό Μνημόνιο, όπως τα παραθέσαμε παραπάνω.

Πρέπει να σημειωθεί ότι τα διόδια άνοιξαν στην Εγνατία το περασμένο καλοκαίρι, όμως η ΚΥΑ με τις εξαιρέσεις υπογράφηκε στα τέλη του Νοέμβρη, ενόψει της λειτουργίας τεσσάρων ακόμα μετωπικών σταθμών (Παμβώτιδα, Εύζωνοι, Ιεροπηγή και Μέστη), που έχει προσδιοριστεί για τις 14 Δεκέμβρη. Και μάλιστα, για ανέργους και κατοίκους η ΚΥΑ δεν έχει άμεση εφαρμογή, αλλά... περιμένει άλλη Απόφαση του Σπίρτζη. Εβγαλαν, δηλαδή, μια ΚΥΑ καθαρά για τα μάτια. Για να κοροϊδέψουν τον κόσμο ότι δήθεν κάνουν σκληρή διαπραγμάτευση με την τρόικα για να γλιτώσουν από τα διόδια τους κατοίκους των περιοχών γύρω από την Εγνατία.

Τι συμφώνησαν τελικά με την τρόικα, χωρίς εντάσεις και συγκρούσεις; Οτι τον τελικό λόγο θα τον έχει η Γενική Διεύθυνση Μεταφορών της Κομισιόν. Κι ότι σ' αυτή τη Γενική Διεύθυνση δε θα πάει καμιά πρόταση από την ελληνική κυβέρνηση, αν προηγουμένως δεν έχει συμφωνήσει το ΤΑΙΠΕΔ (δηλαδή, οι τεχνοκράτες που ελέγχονται απευθείας από τους ιμπεριαλιστές δανειστές και έχουν σαν καθήκον να εξασφαλίσουν τα μεγαλύτερα οφέλη για τους καπιταλιστές που θα πάρουν τις δημόσιες επιχειρήσεις και υποδομές). Ο Σπίρτζης, λοιπόν, υποχρεώνεται να εκδώσει μια υπουργική απόφαση που θα καθορίζει σε συμφωνία με το ΤΑΙΠΕΔ ποιες θα είναι οι απαλλαγές από τα διόδια (μπορεί, ας πούμε, να μην είναι απαλλαγές, αλλά έκπτωση) και ότι **οι όποιες απαλλαγές θα τερματιστούν μόλις η Γ.Δ. Μεταφορών της Κομισιόν εγκρίνει την τιμολογιακή πολιτική διοδίων**. Μετά από λίγους μήνες δηλαδή.

αντιΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκαεπτά
ως πότε, σύντροφοι, με τα σκατά;

Οπως καταγράφεται και στο επετειολόγιο της εβδομάδας, στις 20 Δεκεμβρίου συμπληρώνονται δέκα χρόνια από ένα πολύκροτο τότε, ξεχασμένο σήμερα γεγονός: την απόπειρα αυτοκτονίας του πρώην γενικού γραμματέα του υπουργείου Πολιτισμού Χρήστου Ζαχόπουλου.

Αυτά τα σπίτια τ' αψηλά, τα μαρμαροχτισμένα
με τις μεγάλες τις αυλές και τις πλακοστρωμένες
που μπαινοβγαίνουν οι δικοί κι οι φίλοι όλο δεν λείπουν,
ένας στρατός σαν αστακός νυχθημερόν φυλάει
για την αγάπη του λαού, του κόσμου τη λατρεία.

Πόσο αμερικανάκι, πόσο κρετίνος μπορεί να είναι κάποιος για να πίνει καθημερινά τόσα κουτάκια Coca Cola!

Ελα, ας το παινέσουμε αυτό το παλικάρι
οπού 'χει πλάτες δουλικές, κυρτές σαν υποζύγιο
να τον φορτώνουν οι τρανοί και να χασκογελάει
και κωλοτούμπες στο λεπτό χίλιες να καταφέρνει.

Η αυτού κενότης και ρηχότης, ο Βοναπαρτίσκος ο Ασήμαντος όπως τον βάφτισε κάποιος σύντροφος, περιφέρει το κατασκευασμένο του τίποτα και πουλάει φούμαρα για να κυλάνε ανώδυνα (για εκείνον) οι μέρες, οι μήνες, τα χρόνια. Κι εμείς είμαστε πια όλοι πρόσφυγες. Σε μια ξένη γη, σ' ένα ρημαγμένο τοπίο, ρημαγμένοι και οι ίδιοι. Χωρίς πίστη, χωρίς διάθεση, χωρίς την παραμικρή πολιτική οργάνωση. Παρακολουθώντας τον απίστευτο θίασο να διευρύνει ως το απερίγραπτο κι ακόμη παραπέρα τα σύνορα της πολιτικής πραγματικότητας.

Αφέντη, όντας γεννήθηκες έλαμπε ένα αστέρι
και βγήκες ο ξεδιαλεχτός στης λαμογιάς το ασκέρι.
Πούλησες τρέλα, σ' άρεσε –τάχα- ο Τσε Γκεβάρα
ώσπου μετεξελίχτηκες σε μέγιστο παπάρα!

«Τι είναι η "Κοινή Γνώμη"; Στις στήλες των εφημερίδων παρουσιάζεται σα μια οντότητα υπέρτατη, ο ανώτερος διαιτητής και διευθυντής για κάθε αντιγνωμία. Τη γράφουν με κεφαλαία αρχικά. Η "Κοινή Γνώμη" απαιτεί αυτό, η "Κοινή Γνώμη" φρονεί εκείνο. Για τις εφημερίδες είναι πηγή της δύναμης. Αυτές εκπροσωπούν την "Κοινή Γνώμη". Οχι τη δική τους. Οχι τα συμφέροντα ή τα πάθη των ανθρώπων που γράφουν την εφημερίδα. Οχι τις υστεροβουλίες τους, τις πικρίες τους, τις συμπάθειες ή αντιπάθειές τους, και τις περισσότερες φορές το πλερωμένο συμφέρο τους. Και οι πιο κομματικές και φατριαστικές εφημερίδες τη θεά αυτή παρουσιάζουν στο κοινό και μιλάνε στ' όνομά της. Υπάρχει όμως η "Κοινή Γνώμη"; Λίγο αν εξετάσει κανείς βαθύτερα το ζήτημα, θα ιδεί πως τέτοιο πράμα δεν υπάρχει. Πάρετε το πολιτειακό πρόβλημα. Κοινή γνώμη δεν υπάρχει. Αλλοι θέλουν τη Βασιλεία, άλλοι τη Δημοκρατία, άλλοι το Σοβιετικό Σύστημα. Πάρετε το οικονομικό πρόβλημα. Αλλοι θέλουν να φορολογιέται το κεφάλαιο, άλλοι θέλουν την έμμεση φορολογία. Αλλοι θέλουν προστατεφτικό δασμολόγιο, άλλοι θέλουν ελεύθερο εμπόριο, οι ενοικιαστές θέλουν ενοικιοστάσιο, οι ιδιοχτήτες δεν το θέλουν. Αλλοι θέλουν μοιρασιά στα χτήματα χωρίς αποζημίωση, άλλοι θέλουν μεγάλα χτήματα ή μεγάλες αποζημιώσεις. Πού είναι η Κοινή Γνώμη; (...) Πάρετε το εκπαιδευτικό πρόβλημα. Αλλοι θέλουν πλατειά και μακρόχρονη λαϊκή παιδεία, κοινή για όλα τα παιδιά, άλλοι πάλι θέλουν να χωρίζονται νωρίς τα παιδιά, που θα πάνε στη Μέση Παιδεία... Ισως όμως θα μπορούσε να πει κανείς, πως η Κοινή Γνώμη είναι η γνώμη των περισσότερων. Μα πρώτα-πρώτα αν ακριβολογήσει κανείς, και η γνώμη της πλειοψηφίας δε μπορεί να ονομαστεί "κοινή". Και έπειτα ποιος απ' αυτούς που μεταχειρίζονται το είδωλο, εξακριβώνει πρώτα την πλειοψηφία;» (Δημήτρης Γληνός).

Πώς είσαι έτσι βρε Θεανώ; Κοιτάξου στον καθρέφτη
με τα σφιγμένα χείλια σου, στο μάτι την κακία
σφόδρα αντικοινωνική. Κάτι έγινες νομίζεις;
Αλλο από σφουγγαρόπανο που στύβουν και πετάνε
σαν τους τελειώσει τη δουλειά, δεν είσαι. Αντε χάσου.

«Οταν για την αδυναμία μας μάς περιγελούν / δεν πρέπει πια να χάνουμε καιρό. / Πρέπει έτσι να το φροντίσουμε / που όλοι οι αδύναμοι να βαδίσουμε μαζί. / Και τότε κανείς πια δεν τολμά να μας περιγελάει» (Bertolt Brecht).

Είπα «περιγελάει» και θυμήθηκα τον laugh αζάνη! Καλά, τι κάνει αυτή η ψυχή;

Κοκκινοσκουφίτσα

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Αφήστε τους αδαείς να σχολιάζουν

Είναι γνωστό ότι η στήλη είναι φαν της εγγλέζικης ποδοσφαιρικής σχολής και του παραδοσιακού εγγλέζικου αγωνιστικού τρόπου ανάπτυξης της ομάδας στο γήπεδο (μια-δυο πάσες κάτω από τη σέντρα, βαθύ γέμισμα προς την αντίπαλη περιοχή, μονομαχία επιθετικού και μπακ και συνεχές τρέξιμο πάνω-κάτω). Δεν μπορεί όμως να μην αναγνωρίσει τη δουλειά που κάνει ο Πεπ Γουαρδιόλα στον πάγκο της Μάντσεστερ Σίτι, δημιουργώντας μια ομάδα που παίζει ένα πολύ ελκυστικό και θεαματικό ποδόσφαιρο, αρκετά διαφοροποιημένο από τον κλασσικό αγγλικό τρόπο παιχνιδιού, αλλά διατηρώντας κάποια από τα βασικά «συστατικά» του.

Οσοι είχαν την τύχη να παρακολουθήσουν το ντέρμπι ανάμεσα στις δυο ομάδες του Μάντσεστερ και την καθολική επικράτηση της Σίτι του Πεπ επί της Γιουνάιτεντ του (αντιπαθητικού) Ζοσέ Μουρίνιο μπόρεσαν να καταλάβουν ότι ο καταλανός προπονητής έχει προχωρήσει πολύ στον τομέα της προπονητικής και έχει δώσει το προσωπικό του στίγμα, δημιουργώντας μια ομάδα άκρως επιθετική, η οποία όμως έχει και πολύ καλές αμυντικές επιδόσεις. Συγκρίνοντας τον τρόπο παιχνιδιού των δυο προηγουμένων ομάδων του Γουαρδιόλα, της Μπαρτσελόνα και της Μπάγερν, μπορούμε να πούμε ότι η φετινή Σίτι είναι ένα "σκαλί" πάνω από αυτές, αφού ο Πεπ έχει καταφέρει να συνδυάσει τον πατροπαράδοτο αγγλικό δυναμικό τρόπο παιχνιδιού με τη φινέτσα, την τεχνική και το θέαμα. Ολα δείχνουν ότι μπορούμε να μιλάμε για μια νέα τεχνική αγωνιστικής ανάπτυξης μιας ομάδας, η οποία βασίζεται στο δόγμα «παίζω άκρως επιθετικό ποδόσφαιρο, προσφέρω θέαμα και αμύνομαι μεγιστοποιώντας το χρόνο της δικής μου κατοχής της μπάλας». Σε απλά ελληνικά, δε θα προσπαθήσω να καταστρέψω το παιχνίδι του αντίπαλου για να αμυνθώ, αλλά θα επιδιώξω να έχω όσο το δυνατόν περισσότερο την κατοχή της μπάλας για να κάνω το παιχνίδι μου και να βάλω τον αντίπαλο στην περιοχή του.

Στη δεύτερη σεζόν του Γουαρδιόλα στη Σίτι, μπορούμε να πούμε ότι τα σημάδια βελτίωσης της φετινής ομάδας είναι ορατά και αυτό δεν αποδεικνύεται μόνο από τα αποτελέσματα στο πρωτάθλημα της Premier League (η Σίτι μετράει 15 νίκες σε 16 αγώνες και βρίσκεται ήδη 11 βαθμούς μπροστά από τη δεύτερη Γιουνάιτεντ) και το Champions League. Αρκεί μια ματιά στα στατιστικά στοιχεία και στη σύγκριση της περσινής χρονιάς με τη φετινή για να καταλάβουμε ότι το αγωνιστικό στιλ που έχει διδάξει ο Γουαρδιόλα στη Σίτι,συνεχώς βελτιώνεται. Η ακρίβεια στις μεταβιβάσεις έχει αυξηθεί στο 89% έναντι 86% πέρσι, όπως και το ποσοστό των μεταβιβάσεων προς τα μπρος, το οποίο τη φετινή σεζόν είναι 60,3% (406 πάσες στις 673 ανά ματς) ενώ πέρσι ήταν 59,9% (354 στις 591), γεγονός που σημαίνει ότι έχει αυξηθεί ο έλεγχος του παιχνιδιού (673 πάσες ανά ματς φέτος, 591 πέρσι) και ότι το παιχνίδι έχει μεταφερθεί προς την εστία της αντίπαλης ομάδας. Τα παραπάνω συνδυάζονται με μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα (ακρίβεια στα σουτ 54% έναντι 46% πέρσι) και περισσότερα γκολ ανά ματς (2,88 γκολ φέτος έναντι 2,11 στην προηγούμενη σεζόν), παρά το γεγονός ότι υπάρχει μείωση στον αριθμό των συνολικών ευκαιριών (12,51 έναντι 12,68) και στον αριθμό των σουτ προς την αντίπαλη εστία (16,63 έναντι 16,88). Τα παραπάνω έχουν σαν αποτέλεσμα να βελτιωθεί σημαντικά και η ανασταλτική λειτουργία της Σίτι, η οποία φέτος δέχεται 0,62 γκολ ανά αγώνα, ενώ πέρσι 1,03 γκολ, παρά το γεγονός ότι η φετινή ομάδα έχει σύμφωνα με τους ειδικούς περισσότερους επιθετικογενείς παίχτες.

Ο λόγος που ασχολούμαστε εκτενώς με τη Σίτι του Γουαρδιόλα είναι γιατί κατά την άποψη της στήλης αποτελεί κάτι νέο στο ποδοσφαιρικό «γίγνεσθαι», που προσπαθεί να ξεφύγει από τα καθιερωμένα των προηγουμένων χρόνων, περίοδο στην οποία είχε κυριαρχήσει η λογική του Μουρίνιο με το αγωνιστικό σύστημα «πούλμαν» (μαζική άμυνα, καταστροφικό ποδόσφαιρο και "κλέψιμο" της νίκης με μια καλή αντεπίθεση) και την τακτική της «επαγγελματικής» νίκης με 1-0. Σε αντίθεση με την άποψη ότι αυτό που μετράει είναι το αποτέλεσμα και όχι ο τρόπος που φτάνεις σε αυτό ή ότι είναι προτιμότερο να κερδίσεις παίζοντας άσχημα από το να χάσεις παίζοντας ωραίο και ελκυστικό ποδόσφαιρο, ο Πεπ Γουαρδιόλα (μαθητής του μεγάλου Κρόιφ, μην το ξεχνάμε) δείχνει ότι στη φετινή Σίτι έχει καταφέρει να «παντρέψει» το θέαμα και το φαντεζί ποδόσφαιρο με το αποτέλεσμα και τη νίκη. Με αυτό τον τρόπο δίνει μια αναζωογονητική ώθηση στο ποδόσφαιρο και το βοηθάει να «ξαναθυμηθεί» τα βασικά συστατικά του, αυτά που του έδωσαν τον τίτλο του λαϊκότερου και πιο δημοφιλούς αθλήματος, πριν η λαίλαπα του επαγγελματισμού το μετατρέψει από άθλημα σε καπιταλιστικά μπίζνα.

Σε καμία περίπτωση δεν υποννοούμε ότι η Σίτι του Γουαρδιόλα βγαίνει έξω από τα όρια του επαγγελματικού ποδοσφαίρου ή ότι αμφισβητεί το σημερινό status που έχει επιβληθεί στο άθλημα, προκειμένου να διασφαλιστούν τα μέγιστα δυνατά κέρδη για τους καπιταλιστές που «επενδύουν» στο ποδόσφαιρο. Δε θα μπορούσαμε καν να το ισχυριστούμε, αφού για τη δημιουργία της φετινής Σίτι έχουν ξοδευτεί τεράστια ποσά από τους ιδιοκτήτες της. Είναι όμως αυταπόδεικτο, ότι το μοντέλο του Γουαρδιόλα είναι πολύ πιο όμορφο και σέβεται τον «πυρήνα» του αθλήματος ποδόσφαιρο, σε σχέση με το μοντέλο του Μουρίνιο, ο οποίος ξόδεψε αντίστοιχα ποσά με τη Σίτι για να αλλάξει τον τρόπο παιχνιδιού της Γιουνάιτεντ και να την κάνει «απωθητική».

Για μια ακόμη φορά οι οπαδοί της Σέλτικ δηλώνουν έμπρακτα την αλληλεγγύη τους στον παλαιστινιακό λαό. Ενα λαό που δίνει συνεχώς μαθήματα αγώνα σε ολόκληρο τον πλανήτη, ματώνοντας καθημερινά για να πραγματοποιήσει τα οράματά του. Η δεύτερη φωτογραφία, που δείχνει μια ντουζίνα πάνοπλους σιωνιστές να συλλαμβάνουν ένα 14χρόνο αγόρι, αποδεικνύει με τον πιο χαρακτηριστικό τρόπο γιατί τελικά η νίκη θα στέψει τα όπλα της Παλαιστινιακής Αντίστασης.

Κλείνουμε με δυο παρατηρήσεις. Πρώτη παρατήρηση: ο Γουαρδιόλα με τη δουλειά που έχει κάνει στη Σίτι δείχνει ότι είναι μεγάλος προπονητής, με προσωπικότητα και γνώσεις πάνω στο άθλημα, και όχι ένας τυχερός άνθρωπος που έγινε μάγκας από τον Μέσι, τον Τσάβι, τον Ινιέστα και άλλους πρωτοκλασάτους παίχτες της Μπαρτσελόνα. Δεύτερη παρατήρηση: οι περισσότεροι «αναλυτές» και «ειδικοί» επί του ποδοσφαίρου έχουν αρχίσει να μιλούν για την αγγλική εκδοχή της Μπαρτσελόνα, θεωρώντας ότι ο Γουαρδιόλα μετέφερε τον τρόπο παιχνιδιού της καταλανικής ομάδας από τη Βαρκελώνη στο Μάντσεστερ. Με τον τρόπο αυτό δείχνουν αφενός την ποδοσφαιρική τους αμάθεια, αφού δεν μπορούν να διακρίνουν ότι στη φετινή Σίτι παραμένουν τα βασικά «συστατικά» της εγγλέζικης σχολής, και αφετέρου διαπράττουν ποδοσφαιρική ύβρη, υπονοώντας ότι το εγγλέζικο στυλ παιχνιδιού στερείται ομορφιάς, φινέτσας και θεάματος. Μπορούμε να κατανοήσουμε το πρόβλημά τους και παραφράζοντας τη ρήση του μεγάλου στρατηλάτη να αναφωνήσουμε: «Αφήστε τους αδαείς να σχολιάζουν».

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

ΥΓ. Ανεξάρτητα από την εκδοχή που θα διαλέξει κάποιος για τα επεισόδια στο Μετς μετά τη λήξη του αγώνα βόλεϊ Παναθηναϊκός - Εθνικός Πειραιά (προκαθορισμένο ραντεβού των οπαδικών στρατών για ξύλο ή ενέδρα των ερυθρόλευκων οπαδών στους πράσινους), το συμπέρασμα είναι το ίδιο. Η επιβολή του δόγματος No Politica στους οργανωμένους οπαδούς του Ολυμπιακού έχει σαν αποτέλεσμα, το κουμάντο στις τάξεις τους να το κάνουν νεοναζιστικά και φασιστικά αποβράσματα, τα οποία λειτουργούν ως ιδιωτικός στρατός για την προώθηση επιχειρηματικών συμφερόντων. Ας σταματήσουν λοιπόν οι επώνυμοι γαύροι να μας ζαλίζουν με το πόσο λαϊκή ομάδα είναι ο Ολυμπιακός και να αναλάβουν την ευθύνη για τη σημερινή κατάντια των ερυθρόλευκων οπαδών.

Dixi et salvavi animam meam

Είπε: / ψηφίζω το γαλάζιο./ Εγώ το κόκκινο./ Κι εγώ./ Το σώμα σου ωραίο/ Το σώμα σου απέραντο/ Χάθηκα στο απέραντο./ Διαστολή της νύχτας/ Διαστολή του σώματος./ Συστολή της ψυχής. (Γ. Ρίτσος, από το «Γυμνό σώμα»)

➤ Αφού ξεπάτωσε κοινωνική ασφάλιση και υγεία, ο Τσίπρας αποφάσισε να κάνει ΤΟΜΥ (και καλά πρόληψη για την υγεία). Πολύ φρου-φρου και άρωμα, πολύ κλου-κλου κι αυγό τίποτα. Κακοστημένη προπαγάνδα.

➤ Ξανθού πρόκληση: «Διανύουμε περίοδο αναβάθμισης των υπηρεσιών υγείας». Κοινώς, ο έχων και κατέχων ζήτω...

➤ Σε απεργιακό κλοιό η χώρα την Πέμπτη – Κοινός τίτλος στην avgi.gr, 13/12/2017, και στο σάιτ tovima.gr, 11/12/2017. Σύμπτωση συγκυβέρνησης και αντιπολίτευσης...

➤ Η δε γλώσσα συγκυβερνητική. Το ηλεκτρονικό ΒΗΜΑ μιλάει για «ωφελούμενους» από το «κοινωνικό μέρισμα». Μπλέξαν οι γραμμές τους...

➤ Γουάου, που θα 'λεγε και ο Μπαρούφ: θα μένει στο σχολείο η σχολική τσάντα, πιλοτικά. Μιλάμε για καινοτομία...

➤ Αυτό ακριβώς πετυχαίνει η εκπαιδευτική πολιτική (και) των συριζανέλ: σχολεία με τσάντες χωρίς μαθητές.

➤ Black Friday, Happy Friday και Δευτέρες με λιακάδα....

➤ 4.170.753 άνθρωποι στην Ελλάδα δεν μπορούν να καταβάλλουν τους φόρους τους γιατί απλά δεν έχουν.

➤ Από το ηλεκτρονικό Βήμα ο Α. Καρακούσης: «Η χώρα... δεν είναι σε θέση να κεφαλαιοποιήσει την πρόοδο που χωρίς αμφιβολία έχει επιτευχθεί στον δημοσιονομικό τομέα». Καλή, λοιπόν, η κινεζοποίηση.

➤ Θέλει να πει πως χρειάζονται (πιο) στιβαρά χέρια στη διαχείριση.

➤ Χοντρή παπάρα του Πολάκη: Η Ελλάδα θα βγει από το μνημόνιο και θα 'ναι ντάλα καλοκαίρι – κάποιος να του πει για τη ρήτρα...

➤ Η ηλεκτρονική Αυγή μιλάει για «ολιγάρχες της τηλεόρασης» που «δεν θέλουν να πληρώσουν». Κείνον τον ρημάδη τον φόρο διαφημίσεων ποιοι τον αναβάλλουν επιμελώς;

➤ Η Μαρία η Πενταγιώτισσα;

➤ Τι ωραίο το κεμπάπ σας! Περιέχει φωσφορικό άλας;

➤ Επαίρεται άνευ αιδούς για τα τρία τελευταία «πρωτογενή πλεονάσματα» ο Χουλιαράκης. Χυδαιοσυριζαίοι. Μέχρις αναγούλας...

➤ Ρομά 62 ετών «έσβησε» στο μπατσοτμήμα των Ανω Λιοσίων. Ζητείται ο εγκληματίας...

➤ Γραφιά με είπες βαρετό, που όνειρα δεν κάνει, όμως κακία δε σου κρατώ, ο λόγος μου τον πόνο σου θα γιάνει.

➤ Φτύνει χοντρά τους ψηφοφόρους του Σύριζα ο Α. Μανταδάκης στο πόνημά του «2+4 το μεγάλο στοίχημα του ΣΥΡΙΖΑ», avgi.gr, 13/12/2017: «Η κυβέρνηση αυτή δεν ψηφίστηκε από τον λαό μόνο για το Μνημόνιο». Κοινώς, πάρτε τα τρία μας...

➤ Χωρίς περισπασμούς η ηλεκτρονική ΑΥΓΗ: «Την Παρασκευή στην Αθήνα οι υπογραφές για την πώληση του 67% του ΟΛΘ».

➤ Αναρωτιόμαστε αν η κ. Μ. Τσαντσάνογλου έχει μελετήσει το έργο του Ιλιτς «Υλισμός και εμπειριοκριτικισμός» - αφορμή το εκτενές άρθρο της «Ο κομισάριος Ανατόλι Λουνατσάρσκι και η ισορροπία του ανάμεσα στον Λένιν και την Προλετκούλτ», avgi.gr/article/10812/8586079/o-komisarios-anatoli-lounatsarski-kai-e-isorropia-anamesa-ston-lenin-ten-proletkoult).

➤ Φυσικά και δεν θα συναντούσε τους απολυμένους συμβασιούχους των ΟΤΑ ο Τσίπρας. Θα του χαλούσαν τη μόστρα.

➤ Βλήματα, αγοραπωλησία, βλήματα και σε θώκους...

➤ Αλ Κουντζ, Φιλαστίν!

➤ Αντωνιάδης προς Θεοδωρόπουλο: Γύρνα πίσω, γύρνα.

➤ «Φθηνότερο κατά 3% το χριστουγεννιάτικο τραπέζι» , διατείνεται το ηλεκτρονικό ΒΗΜΑ. Μάλλον δεν υπάρχει φτώχεια...

➤ Για τα Ακατάλληλα προϊόντα βρεφικού γάλακτος θεωρήθηκε ενδεδειγμένη η αρμοδιότητα των απανταχού της χώρας παιδίατρων...

➤ Τι να σημαίνει άραγε η φράση «τα πιο παραγωγικά σου χρόνια», της οποίας έκανε χρήση γνωστός συλλέκτης;

➤ «Αίμα δεινόσαυρου σε απολιθωμένο τσιμπούρι». Με τα σημερινά τσιμπούρια που μας απομυζούν το αίμα τι γίνεται...

➤ Σταχυολογούμε από τον Ριζοσπάστη. 13/12/2017: «Μάχη σε όλη τη χώρα για δυνατή απάντηση στην αντεργατική κλιμάκωση, για το πέρασμα στην αντεπίθεση» - « Απαντάμε στην κυβέρνηση, στους εργοδότες και τα κόμματά τους». Η αφίσα του ΠΑΜΕ υποστηρίζει: «Περνάμε στην αντεπίθεση». Να υποθέσουμε ότι η συνέχεια θα είναι η κλιμάκωση του αγώνα με άλλες μορφές πάλης;...

➤ 1,8 μύρια οι φτωχοί στο Ισραήλ.

➤ «Την έξοδο, όμως, από την κρίση η ελληνική αστική τάξη την αναζητούσε κυρίως στο παραπέρα δυνάμωμα της επίθεσης ενάντια στο βιοτικό επίπεδο των εργαζόμενων, στην πολιτική του φορτώματος όλων των βαρών της κρίσης στους ώμους του εργαζόμενου λαού. Πολύ πειστικό από την άποψη αυτή είναι το υπόμνημα που υπόβαλε στην κυβέρνηση το Γενάρη του 1930 ο Σύνδεσμος των Βιομηχάνων. Στο υπόμνημα αυτό οι βιομήχανοι απαιτούσαν μείωση των φόρων που βάραιναν τη βιομηχανία και κατάργηση του οχτάωρου που το ονόμαζαν "υπερβολικά προνόμια αναγνωρισθέντα εις τους εργάτας της Ελλάδος προς ζημίαν της βιομηχανίας συνεπεία της προσχωρήσεως της Ελλάδος εις την σύμβασιν της Ουασιγκτώνος". Στο ίδιο υπόμνημα τάσσονταν ενάντια στις κοινωνικές ασφαλίσεις, μάλιστα πρότειναν την κατάργηση ακόμα και των κλαδικών ασφαλιστικών ταμείων. Φυσικά, η κυβέρνηση Βενιζέλου, όπως και μετά το 1932 η κυβέρνηση Τσαλδάρη, ικανοποίησε στο βαθμό του δυνατού τα αιτήματα των βιομηχάνων. Το νομοσχέδιο των κοινωνικών ασφαλίσεων παραπέμφθηκε στις ελληνικές καλένδες».

Βασίλης

Μασάει η κατσίκα ταραμά; Μασάει και φτύνει και τα κουκούτσια!

Πάει ένας μαρξιστής στο χρηματιστήριο της Wall Street; Πάει και βαράει και την κουδούνα!

Ο Τσακαλώτος, λοιπόν, συνοδευόμενος από την απαστράπτουσα πρώην μοντέλα και νυν υπουργό Κουντουρά, πήγε στο ναό του παγκόσμιου χρηματιστηριακού τζόγου και χτύπησε την καμπάνα της λήξης και το γνωστό σφυρί. Κι αμέσως, λέει το... πολιτιστικό ρεπορτάζ, μια μεγάλη ελληνική σημαία σχηματίστηκε στην μεγάλη οθόνη του χρηματιστήριου.

Μπορούμε, βέβαια, να φανταστούμε τι ακριβώς έξυναν εκείνη την ώρα οι μπρόκερ, που έχουν συνηθίσει πια σ' αυτού του τύπου τα ιβέντ, με εκπροσώπους διάφορων τριτοκοσμικών χωρών να βαράνε την κουδούνα, την ώρα που αυτοί μετράνε κέρδη και ζημίες και ετοιμάζονται να τηλεφωνήσουν στη μαντάμ για να κανονίσουν τα κορίτσια του βραδινού οργίου και στον ντίλερ για την απαραίτητη κόκα.

Από τη φωτογραφία της ξεφτίλας θα θέλαμε να τραβήξουμε την προσοχή σας στους δύο (άγνωστους σ' εμάς) τύπους που πλαισιώνουν εν είδει Ηρακλέων του Στέμματος τον... μαρξιστή υπουργό και σηκώνουν τις γροθιές τους, φροντίζοντας να μη χαλάσει η απόλυτη συμμετρία του πλάνου (ο ένας την αριστερή, ο άλλος τη δεξιά). Ποιοι είναι και τι ακριβώς θέλουν να πουν; Είναι συριζαίοι που στέλνουν στους συντρόφους στην Αθήνα μήνυμα νίκης, μήνυμα κατάκτησης των χειμερινών ανακτόρων του χρηματιστικού κεφαλαίου: «Σας κατακτήσαμε, κουφάλες καπιτάλες»; Θα απογοητευόμασταν πολύ αν ήταν απλώς εκπρόσωποι της διοργανώτριας εταιρίας, που τους είπαν να σηκώσουν τις γροθιές για τον ακριβώς αντίθετο λόγο.

οι τοίχοι έχουν φωνή

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ
Ημερήσια Πολιτική και Οικονομική Εφημερίδα

ΣΗΜΕΡΑ

Σπάει το ταμπού του συνδικαλιστικού νόμου

Η κυβέρνηση δέχθηκε να γίνονται πιο δύσκολα οι απεργίες, ως ανάλλαγμα για να κλείσει η αξιολόγηση

Νέος ΕΝΦΙΑ και φόρος υπεροχής

◆ Κάποιες φορές ισχύει πραγματικά το «μια εικόνα χίλιες λέξεις». Πανηγυρίζει με το πρωτοσέλιδό της η πρωινή του Αλαφούζου, η συντηρητική «Καθημερινή», η εφημερίδα που δεν το κρύβει ότι λειτουργεί σαν ντουντούκα των καπιταλιστών: «Σπάει το ταμπού του συνδικαλιστικού νόμου». Οσο για τις πρώτες λέξεις του θέματος, σπάνε (συριζαίικα) κόκαλα: «Σε μια ακραία, σε σχέση με την παλαιότερη ρητορική του, υποχώρηση προέβη ο πρωθυπουργός Αλ. Τσίπρας προκειμένου να ολοκληρωθεί η τρίτη αξιολόγηση, καθώς συναίνεσε στην αλλαγή του πυρήνα του συνδικαλιστικού νόμου για τις απεργίες». Ο,τι και να πουν οι συριζαίοι, ό,τι ψέματα κι αν επιστρατεύσουν, οι πανηγυρισμοί του κεφαλαίου δεν τους αφήνουν περιθώρια να γίνουν πιστευτοί πέραν του στενού κομματικού ακροατήριου που έχει ως ύστατο στόχο της ζωής του τη νομή των «καλών» της αστικής εξουσίας.

◆ Με την ίδια άνεση που βανδαλίζουν τη «Στρούγκα», κρεμούν πανό στην επέτειο της δολοφονίας του Αλέξη Γρηγορόπουλου, καλώντας σε... εξέγερση. Με την ίδια άνεση που στη Νέα Φιλαδέλφεια ανοίγουν τα κεφάλια ανθρώπων που αντιτίθενται στο καταστροφικό φαραωνικό σχέδιο του Μελισσανίδη, παίρνουν μέρος σε συγκρούσεις με τα ΜΑΤ στα Εξάρχεια. Αντιφάσεις; Ας μην παίζουμε με φιλοσοφικές έννοιες για να θολώνουμε το τοπίο. Για όψεις του σύγχρονου χουλιγκανισμού πρόκειται. Ο αντιφασισμός και τα παρόμοια είναι απλά μια ιδεολογική χρυσόσκονη με την οποία πασπαλίζεται ο ιδεολογικός πυρήνας: «Μία είναι η θρησκεία, η ομάδα. Κι ένας ο προφήτης, ο ιδιοκτήτης της. Εμείς είμαστε ο ταπεινός στρατός που αναλαμβάνει να ισοπεδώσει τους αλλόθρησκους. Αυτούς που αντιτίθενται στα σχέδια του ιδιοκτήτη (τι μας νοιάζει εμάς αν είναι καπιταλιστής; σημασία έχει ότι φροντίζει τη θρησκεία μας)». Οταν κινδυνεύουν τα συμφέροντα του μεγάλου αφεντικού, οι «μουτζαχεντίν» τινάζουν τη χρυσόσκονη, παίρνουν τα «όπλα» και αναλαμβάνουν δράση κατά των «αλλόθρησκων». Μετά, ξαναπασπαλίζονται με τη χρυσόσκονη και καλούν σε... εξέγερση. Τζάμπα είναι αυτή η χρυσόσκονη. Κι υπάρχουν και κάποιοι «υπεράνω υποψίας», που βοηθούν στο πασπάλισμα. (Για την ιστορία: το πανό είναι αναρτημένο έξω από το club της Original στα Εξάρχεια).

◆ Σε κολόνα στο Μενίδι φωτογράφισε συνεργάτης της στήλης την αφισέτα. Δε θα σχολιάσουμε, φυσικά, το περιεχόμενό της. Θα σημειώσουμε μόνο ότι οι χρυσαυγίτες νεοναζί ντρέπονται να υπογράψουν τις βρομιές τους και προσπαθούν να ψαρέψουν σε θολά νερά με ανυπόγραφα ρυπαρογραφήματα.

◆ **ΓΣΕΕ - Απεργία 14 Δεκεμβρίου 2017 - Φτώχεια Φόροι Ανεργία - Το τερματίσατε! - Συγκέντρωση 11πμ Πλ. Κλαυθμώνος (αφίσα)**

Δεν το τερμάτισε μόνο η μνημονιακή κυβέρνηση. Το τερμάτισαν και οι πουλημένοι στο κεφάλαιο εργατοπατέρες.

Η «Κόντρα» δεν έχει άλλο στήριγμα εκτός από τους αναγνώστες της. Η δική σας οικονομική ενίσχυση εξασφαλίζει την απρόσκοπτη κυκλοφορία της.

Μνημόνιο για πάντα!

«Μια βιώσιμη οικονομική ανάκαμψη θα χρειαστεί τη διατήρηση της εφαρμογής των δομικών μεταρρυθμίσεων για πολλά χρόνια», είπε (μεταξύ άλλων) στο συνέδριο Capital Link, που φέτος έγινε στη Νέα Υόρκη, ο Ντέκλαν Κοστέλο, εκπρόσωπος της Κομισιόν στο κουαρτέτο (τρόικα).

Δεν είδαμε τον Τσακαλώτο, που έπαιρνε μέρος στο ίδιο συνέδριο, να εξεγείρεται. Οχι πως δεν είναι οξύθυμος και καυγατζής (το αντίθετο έχει αποδείξει στο διάστημα της υπουργίας του), αλλά ήξερε πολύ καλά πως

ο Κοστέλο δεν έλεγε τίποτα διαφορετικό απ' αυτό που ο ίδιος ο Τσακαλώτος έχει υπογράψει στο νέο Συμπληρωματικό Μνημόνιο.

Στην εισαγωγή του Μνημονίου διαβάζουμε: *«Η επιτυχία του προγράμματος θα απαιτήσει τη συνεχή εφαρμογή των συμφωνημένων πολιτικών για πολλά χρόνια - η οποία απαιτεί την πολιτική δέσμευση, αλλά και την τεχνική ικανότητα της ελληνικής διοίκησης να τη φέρει σε πέρας - και για το σκοπό αυτό οι αρχές έχουν δεσμευτεί να κάνουν πλήρη χρήση της διαθέσιμης τεχνικής υποστήριξης»*. Ακολουθεί μια ολόκληρη λίστα θεμάτων και τομέων επί των οποίων θα δίνεται η «τεχνική υποστήριξη»: φορολογική πολιτική, διοίκηση δημόσιων οικονομικών, μεταρρύθμιση των διευθύνσεων φορολογίας και τελωνείων, επιθεώρηση κανόνων ανταγωνισμού, απλοποίηση αδειοδοτήσεων και κανόνων του επιχειρείν, επιθεώρηση κοινωνικού κράτους, διαχείριση σε εθνικό επίπεδο του Ελάχιστου Εγγυημένου Εισοδήματος, συνένωση όλων των ασφαλιστικών ταμείων σε ένα Ταμείο, πάλη ενάντια στη διαφθορά, εφαρμογή των στόχων της ελληνικής ενεργειακής πολιτικής, μεταρρύθμιση του ελληνικού Συστήματος Υγείας, εκσυγχρονισμός του δικαστικού συστήματος, διοικητική μεταρρύθμιση κτλ. Δεν έχει μείνει και τίποτα έξω.

Πρέπει να είναι κανείς αφελής για να μην αντιληφθεί ότι η «τεχνική υποστήριξη» δεν είναι παρά ένας κομψός τρόπος για να περιγραφεί η σκληρή, μνημονιακού τύπου επιτροπεία, η οποία θα συνεχιστεί για πολλά-πολλά χρόνια (στόχος είναι να συνεχιστεί για πάντα, στο διηνεκές που θα 'λεγε και ο Μπαρουφάκης).

Παρά ταύτα, οι συριζαίοι εξακολουθούν να παπαρολογούν (ιδιαίτερα στη Βουλή, αυτές τις μέρες που συζητιέται ο κρατικός προϋπολογισμός του 2018), ότι από τον ερχόμενο Αύγουστο η χώρα θα βρίσκεται εκτός Μνημονίων και θα μπορεί να καθορίζει μόνη της την οικονομική και κοινωνική της πολιτική, χωρίς

«Οι αρχές, ως βασικό παραδοτέο, τον Μάη του 2018, θα φέρουν χρονικά μπροστά στο 2019 την εφαρμογή των μέτρων για το ατομικό εισόδημα (σ.σ. το πετσόκομμα του αφορολόγητου) , αν το ΔΝΤ, σε συνεργασία με τους Ευρωπαϊκούς Θεσμούς και τις ελληνικές αρχές, στο πλαίσιο της τελικής αξιολόγησης του προγράμματος, θεωρήσουν ότι, επί τη βάσει μιας διαφανούς προεκτίμησης, χρειάζεται μια εμπροσθοβαρής εφαρμογή προκειμένου να επιτευχθεί ο συμφωνημένος δημοσιονομικός στόχος για πρωτογενές πλεόνασμα 3,5%, που πρέπει να επιτευχθεί χωρίς επιζήμια για την ανάπτυξη μέτρα, και αν χρειαστεί θα ψηφίσουν νομοθεσία, σε συμφωνία με τους θεσμούς, προκειμένου να διασφαλιστεί η ακριβής επίτευξη του δημοσιονομικού στόχου, με τρόπο θετικό για την ανάπτυξη. Επιπρόσθετα και επί τη βάσει αξιολόγησης και συμφωνίας όλων των θεσμών και σε διαβούλευση με τις ελληνικές αρχές, μετά από μια διαφανή διαδικασία, οι αρχές θα υιοθετήσουν τον Μάη του 2018 την απαραίτητη δευτερογενή νομοθεσία για την εφαρμογή του επεκτατικού πακέτου (σ.σ. τα περιβόητα «αντίμετρα»). Το ποσό που θα εφαρμοστεί θα είναι σε συμφωνία με την εκτίμηση των θεσμών για τη σχετική υπεραπόδοση των συμφωνημένων μεσοπρόθεσμων στόχων -με την προϋπόθεση ότι τα περιοριστικά μέτρα θα έχουν ήδη ενσωματωθεί στο βασικό σενάριο- προκειμένου να διασφαλιστεί η επίτευξη των στόχων».

Συμπληρωματικό Μνημόνιο

Η μνημονιακή πολιτική θα μπορούσε να συνεχιστεί χωρίς την τυπική σκληρή επιτροπεία της τρόικας, δεδομένου ότι υπάρχει δέσμευση για «πρωτογενή πλεονάσματα» 3,5% του ΑΕΠ μέχρι και το 2022 και πάνω από 2% μέχρι το 2060. Δε νομίζουμε όμως ότι θα τους δώσουν αυτή τη δυνατότητα. Οι ιμπεριαλιστές δανειστές δεν έχουν εμπιστοσύνη στο εγχώριο πολιτικό σύστημα. Θέλουν να έχουν οι ίδιοι τη δυνατότητα να παίρνουν όλες τις κρίσιμες οικονομικές αποφάσεις. Γι' αυτό και θα τους επιβάλουν μια νέα σκληρή επιτροπεία, βάσει μιας συμφωνίας που δε χρειάζεται να την ονομάσουν Μνημόνιο. Θα αναδιαρθρώνουν το χρέος με δόσεις (κάθε πέντε χρόνια για παράδειγμα), θα εγγυώνται για το δανεισμό του ελληνικού κράτους από τις «αγορές» και με κάθε αναδιάρθρωση του χρέους θα ανανεώνουν τη σκληρή επιτροπεία.

Ρέγκλινγκ (σαν ντουντούκα του Σόιμπλε). Οτι τα βραχυπρόθεσμα μέτρα για το χρέος έχουν τρομερή απόδοση (μόνο ο ελληνικός λαός δεν την είδε!) και ότι αυτές οι παρεμβάσεις είναι επαρκείς για τη βιωσιμότητα του χρέους. Αρα, τα λεγόμενα μεσοπρόθεσμα μέτρα θα εξεταστεί αν χρειάζεται να ληφθούν.

βαθύ κόκκινο

Κυριότητα

«Η επιτυχία απαιτεί την κυριότητα της μεταρρυθμιστικής ατζέντας από τις ελληνικές αρχές. Ως εκ τούτου, η κυβέρνηση είναι έτοιμη να λάβει όλα τα μέτρα που πιθανόν θα καταστούν απαραίτητα γι' αυτό τον σκοπό καθώς οι συνθήκες αλλάζουν. Η κυβέρνηση δεσμεύεται να συμβουλεύεται και να συμφωνεί με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο για όλες τις δράσεις που σχετίζονται με την επίτευξη των στόχων του Μνημονίου Κατανόησης προτού αυτές οριστικοποιηθούν και θεσπιστούν νόμιμα».

Αυτά γράφει η δεύτερη παράγραφος του Συμπληρωματικού Μνημονίου Κατανόησης, η διαρροή του οποίου έγινε από τις Βρυξέλλες στην «Καθημερινή».

Ο φανατικός συριζαίος έχει έτοιμη την απάντηση: «Σιγά την είδηση. Αυτό γράφουν όλα τα μνημονιακά κείμενα, από τον Αύγουστο του 2015. Εμείς όμως έχουμε ξεκαθαρίσει, όχι μόνο ότι αυτό δεν είναι το δικό μας πρόγραμμα, αλλά και ότι δεν υιοθετούμε τα Μνημόνια που αναγκαστήκαμε να υπογράψουμε εκβιαζόμενοι».

Μάλλον σε άλλο κόμμα αναφέρεται (για να θυμηθούμε τον Τσίπρα). Γιατί ο ΣΥΡΙΖΑ έχει αναλάβει την κυριότητα των Μνημονίων (όχι μόνο του τρίτου, αλλά και των προηγούμενων, που όλα μαζί θεωρούνται μια αλυσίδα), όχι μόνο στα λόγια, αλλά και στην πράξη.

Μπορούμε να θυμίσουμε τον Τσακαλώτο, στη συζήτηση για το «κοινωνικό μέρισμα» και στην Επιτροπή και στην Ολομέλεια της Βουλής, να ασκεί κριτική στην αντιπολίτευση ότι καταγγέλλει τους φόρους αλλά δε λέει τι θα έκανε αυτή για να πιάσει τους δημοσιονομικούς στόχους. Μπορούμε να θυμίσουμε τον Τσακαλώτο (που είναι και... μαρξιστής, να μην το ξεχνάμε αυτό!) να δηλώνει ότι οι πλειστηριασμοί πρέπει να γίνουν, για να δυναμώσουν οι τράπεζες, οι οποίες είναι το κλειδί για την ανάπτυξη. Θα πάμε, όμως, κατευθείαν στην κορυφή της κυβέρνησης, στον ίδιο τον Τσίπρα.

Μιλώντας στη Βουλή στις 20 Νοέμβρη, είπε: *«Θέλω, όμως, να κάνω και μία αναφορά στη διαρκή επίκληση από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας και του κ. Μητσοτάκη ότι, αν ήταν, λέει, η Νέα Δημοκρατία στην κυβέρνηση, θα μείωνε τους φόρους. Μάλιστα. Είναι μια πολύ ενδιαφέρουσα τοποθέτηση αυτή. Επειδή, όμως, είναι γνωστή σε όλους μας η αριθμητική, ο αλγόριθμος, η εξίσωση των προγραμμάτων, η υποχρέωση της χώρας για συγκεκριμένους δημοσιονομικούς στόχους, όταν λες κάτι απέναντι στον ελληνικό λαό -ας ξεχάσουμε το παρελθόν σας, ας ξεχάσουμε τι κάνατε όταν κυβερνούσατε, ας τα μηδενίσουμε όλα, είμαστε σε σημείο μηδέν-, έχετε και την υποχρέωση να εξηγήσετε πώς, όχι μόνον να λέτε πράγματα τα οποία προφανώς και ακούγονται ευχάριστα».*

Ο νεοδημοκράτης Μπούρας τον διέκοψε και ο Τσίπρας, που δε συνηθίζει να δέχεται διακοπές, ιδιαίτερα από απλούς βουλευτές, δέχτηκε την πρόκληση, μόνο και μόνο για να εμφανιστεί ως ο φανατικότερος υποστηριχτής του Μνημόνιου: *«Το αμφισβητείτε το πρόγραμμα; Βγαίνετε να πείτε στον ελληνικό λαό, αλλά και στους εταίρους μας ότι εσείς θέλετε να γίνετε κυβέρνηση για να ανατρέψετε το πρόγραμμα; Γιατί δεν το λέτε;»*. «Αυτά τα λέγατε εσείς», του πέταξε ο Τσιάρας. Κάνοντας πως δεν άκουσε, ο Τσίπρας... συμπέρανε: *«Α, δεν τα λέτε! Ωραία, λοιπόν!»*.

«Ολοι μνημονιακοί είμαστε» λέει ο Τσίπρας, επαναφέροντας την ίδια κάλπικη πολιτική σύγκρουση που επικρατούσε την εποχή που ο ΣΥΡΙΖΑ ήταν στην αντιπολίτευση. «Πού θα βρείτε τα λεφτά;» κραύγαζαν εν χορώ τότε οι Σαμαροβενιζέλοι όταν οι Τσιπραίοι ξεδίπλωναν την προεκλογική τους δημαγωγία. Τώρα, επειδή το ψευτοδίλημμα «μνημόνιο - αντιμνημόνιο» έχει ταφεί, ο Τσίπρας κάνει πιο... βελτιωμένα ερωτήματα. Παίρνοντας το ύφος του ανθρώπου που του... θίγουν το Μνημόνιο, λέει στην εξίσου μνημονιακή αντιπολίτευση: «αν τολμάτε, βγείτε και πείτε ότι θα ανατρέψετε το Μνημόνιο και μετά θα δούμε αν θα ξαναπάρετε πρόσκληση για το Βερολίνο». Ο πιο καλός μαθητής της Μέρκελ...

Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»
ετήσια συνδρομή 85 €
εξάμηνη συνδρομή 45€
λογαριασμός ΕΤΕ:
10087804638

ΚΟΝΤΡΑ
ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898
http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr
Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή
Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης
Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σπηλιάς 5, Μεταμόρφωση